அல்லியரசாணிமாலை

1899

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அல்லியரசாணிமாலை.

(*)(*)(*)

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

*

சென்னப்பட்டணம் முத்துநாய்க்கன் பேட்டை

திருப்பளிவீதி (21) வது நெம்பர் வீட்டில்

ஸ்தாபித்திருக்கும்

இரங்கசாமிமுதலியார்

அவர்களது,

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1899

உ

கடவுள்துணை.

அல்லியரசாணிமாலை.

விநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

அடாதரும்முலையாள்திருவாலவாய்த்
தடாதகைப்பிராட்டியரின்தன்னருள்
கொடாநின்றவல்லிக்கோதைகதைசொலக்
கடாகளிற்றினைக்கைதொழுதேத்துவாம்.

வெண்செந்துறை.

சித்திவிநாயகர்தன்செம்பொற்பதம்போற்றி
முத்தியளிக்கவல்லமுக்கண்ணன்றாள்போற்றி
அஞ்ஞானநீக்கிவிடும்அங்குசநின்றாள்போற்றி
சீராருமல்லிகதைசெந்தமிழால்யான்பாட
ஏராருநாவினிலேயிசைந்தருளாயைங்கரனே.

சுப்பிரமணியர்துதி.

சுத்தமெஞ்ஞானகந்தர்துய்யவடிபோற்றி
பத்தர்தமக்குவரம்பாலிப்போன்றாள்போற்றி
ஆதிபரமசிவற்கருள்செய்வோன்றாள்போற்றி
தீதில்லாமாயனையுஞ்சிருஷ்டித்ததாள்போற்றி
சூரபத்மன்சிரந்துணித்தபதம்போற்றி
தீரகயமுகனைச்சேணித்ததாள்போற்றி
வன்முகனருருகனைவாதித்ததாள்போற்றி
பினமுகன்றுருகனைப்பாழ்செய்ததாள்போற்றி
கந்தாகடம்பாகதிர்வேலாயிக்கதைக்குச்
சிந்தாகுலந்தீரச்செய்திடுவாய்கர்த்தாவே.

சரஸ்வதிதுதி.

தாதாருங்கூந்தல்விழுந்தங்கப்பதம்போற்றி
சூதார்முலைவாணிதுங்கப்பதமபோற்றி
துன்னுங்கலைமாதினதுணையடிகளைப்போற்றி
மன்னுசரஸ்வதிதாமரையடிகளேபோற்றி
அல்லிகதையுரைக்கஅருளபுரிவாய்மாதாவே
வல்லிக்கொடியனையவண்கரத்துக்கோதாவே
கஞ்சபூபனமனதிற்கலந்தவளேநீயென்று
நெஞ்சந்தனிற்கலந்துநிகழ்த்துமம்மாயிக்கதையை

கூறுந்திருமாலின்கோகனகத்தாள்போற்றி
வீறுமுலகளந்தமெய்யன்பதம்போற்றி
பஞ்சவர்க்குத்தூதுசென்றபங்கயத்தாள்போற்றி
எக்கலடையாதஇணையடிகளேபோற்றி
இந்தக்கனகதனகதனம்பெருமாளேநீரும்
சந்ததமும்பட்டுவரந்தந்தளிக்கவல்லீரும்

நாட்டுச்சிறப்பு.

தேன்பெருகுஞ்சோலைதென்னவனாடு
கனியுதிருஞ்சோலைகனமதுரைநன்னாடு
வடகாஞ்சிமுத்திரங்கும்வடமதுரைப்பட்டணமாம்
தென்காஞ்சிமுத்திரங்கும் தென்மதுரைப்பட்டணமாம்
வாழைவடக்கீனும் வான்கமுகுதெற்கீனும்
கரும்புமிளநீருங்கண்டிறந்துமண்டாயும்
கட்டிக்கலங்காணும் கதிருழக்குநெற்காணும்
அரிதானளந்துவர மறுநாள்பயிராகும்
அறுதாளினடிமேழ ஐங்கலந்தேன்கூடுகட்டும்
யானைகட்டத்தானெந்தானமட்டும்போருகும்
மாடுகட்டிப்போரடித்தால் மாளாதுசெந்நெலென்று
யானைகட்டிப்போரடிக்கும் அழகானதென்மதுரை
தானுகதானைவளர்ந்து தழைத்தோங்குந்தென்மதுரை
சோலைமலருடைய சொக்கர்கிருபையினால்
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மனருளாலே
மாதமொன்றுமும்மாரி வருஷிக்குந்தென்மதுரை
பஞ்சைபனாதி பரதேசிகிடையாது
பஞ்சைகிடையாது பாண்டிவளநாட்டில்
கருப்புகிடையாது கனத்ததொருமதுரையிலே
அங்காடிகூண்டையை அதிரவிலைகூறார்கள்
ஏழைப்பரதேசி இல்லரக்குடிவாழ்க்கை
தழைத்தோங்கிவாழ்வார்கள் சங்கரன்கிருபையினால்
எங்கிருந்து ஏழைபரதேசிகளும்
ஆடிப்பார்பரிசனங்கள் அந்தமதுரையிலே
மதுரையில்வசித்தவர்கள் வாழ்வாகப்போற்றிடுவார்
நீதியனுமுறைகள் நெறிதவறுமன்னவனும்
செங்கோல்பிடித்தானும் சித்திராங்கதபாண்டியனும்
மகுடமுடிசூடும் மன்னன்சிங்காதனத்தில்
தங்கமுடிசூட்டித் தரணியாண்டிருந்தான்
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராசர்பாண்டியற்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தான்
ஆறிலொருகடமை அரசனவன்வாங்குவது
சக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தான்

சொக்கர்திருவிழாவை சேராமல்செய்திடுவார்
ஐயர்தன்திருவிழா ஆனந்தமாய்நடக்கும்
உலகந்தழைக்கதோங்கி யுத்தமனாயிருந்தான்
தாழ்வுகளில்லாமற் தழைத்தோங்கிவாழ்ந்திருந்தான்
அப்படியாய்வாழ்ந்து அரசாளும்நாளையிலே

சோழமகாராசன்வறுமை அல்லது சிறுமை.

சோழராசன்தன்னாட்டில் சொர்ணகிரிபட்டணத்தில்
மழைகள்கிடையாது மன்னனராச்சியத்தில்
தூரல்கிடையாது சோழனதுசீமையிலே
பயிர்கள்விளையாது பரவைகள்நாடாது
குடிக்கசலங்கிடையாது குருவிகள்நாடாது
காய்த்தமரங்களெல்லாம் கனிகள்கிடையாது
தீய்ந்தபயிர்களெல்லாம் சொல்லமுடியாது
ஏரிகுளங்கழனி இரைக்கசலங்கிடையாது
பூமிதனில்பில்லும் பூண்டுங்கிடையாது
சரகுபோலுலர்ந்தனவே தனிச்சோழன்பட்டணத்தில்
அன்னங்கிடையாது அன்பானசீமையிலே
சோறுகிடையாது சோழனதுசீமையிலே
எல்லோரும்பரதேசி ஏழைகளாய்ப்போனார்கள்
பெண்டுடனேபிள்ளைகள் புருடசனங்களெல்லாம்
இனியிருந்தாலிவ்விடத்தி லிறந்துமடிவோமென்று
சொல்லாமலோடுகிறார் சோழராசன்சீமைவிட்டு
வலசைவாங்கிப்போனார்கள் மன்னர்பரிசனங்கள்
குடிவலசைவாங்கினார் குடித்தனக்காரரெல்லாம்
அண்டிபிழைக்கவென்று அனைவருமோடிவிட்டார்
வந்துமிகச்சேர்ந்தார்கள் மதுரைவளநாட்டில்
பாண்டியன்தேசத்திற் பரிசனங்கள்வந்தடுத்தார்
அப்போதுசோழன் அவனுடையபட்டணங்கள்
பாழடைந்துபோயிற்றே பரிசனங்களில்லாமற்
சோழனதுசீமையிலே துற்குறியடைந்தனவே
பன்னிரண்டுதனைவருடம் பாரிலமழையில்லாமல்
மாடுகள்கிடையாது மனிதருங்கிடையாது
தங்கநிழல்கிடையாது தரித்திரமேபெரிதாச்சு
என்செய்வேனென்று எண்ணமிட்டான்சோழனவன்
வாடிமனந்தளர்ந்தான வாடும்பயிரதுபோல்
செடியின்கீழ்புல்லதுபோற் செழித்ததிருமுகங்கள்
களர்நிலத்துப்புல்லதுபோற் கருகிநிறங்குலைந்தான்
எண்ணாதுமெண்ணியவ னேங்கிமனந்தளர்ந்து
ஆரையடித்தோமோ அனியாயஞ்செய்தோமோ

கூலி குறைந்தோமோ குறைமறக்காவிட்டோமோ
பஞ்சைபனாதிகளை பறககடித்தோட்டினோமோ
அந்தணர்வேதியர்க்கு அபராதஞ்செய்தோமோ
தெய்வத்தின்செயலோ திருவுளத்தின்சோதனையோ
ஆரையடுப்போம் அண்டிப்பிழைத்திடுவோம்
எவரையடுப்போம் இக்குறையைத்தீர்த்திடுவோம்
தேசமும்பாழாச்சு செனங்களெல்லாமடிபோச்சு
அனைவரும்போயடுத்தா ரணிமதுரைபாண்டியனை
பாண்டியன்தேசம் பதவியடைந்ததுகாண்
சொக்கர்கிருபையினால் சுகமாயிற்றுதென்மதுரை
தெய்வச்செயலல்லவோ சீர்பெற்றான்பாண்டியனும்
நாமுமவருடைய நாதரடிதாள்பணிந்து
பாண்டியனனுமதியால் பகவானைநாம்வணங்கி
ஐயர்கிருபையினா லதிஷ்டங்கள்பெறவேணும்
இதுநல்வயணமென்று இதைவிடவேறேயுண்டோ
மகாதேவர்கண்திறந்தால் மழைக்குக்குறைவுமுண்டோ
தழைத்தோங்குஞ்சீமையென்று தரணிபதியெழுந்து
மதுரைக்குப்போகவென்று மன்னனெழுந்திருந்து
சினேகிதஞ்செய்தானே தென்மதுரைபாண்டியனை
என்றுபயணமிட்டான் இடறுதனைத்தொலைக்க
கொஞ்சநஞ்சஞ்சேனைகளை கூடத்துணையாக்கி
தென்னார்முடிதுலங்க பூஷணங்கள்சோதிமின்ன
வாளுங்கடகமின்ன வச்சிரமணிடால்துலங்க
புரவியின்மேலேறி புறப்பட்டான்சோழமன்னன்

சோழமகாராசன்பாண்டியனைக்காணுகிறது.

பாண்டியதேசத்தில் பட்சமுடனவாரானே
வெகுதூரமாய்நடந்து விரும்பிவிடாய்பட்டு
தொலைதூரமாய்நடந்து தென்மதுரைவந்துசேர்ந்தார்
மதுரைவளநாட்டில் வந்துவிட்டான்சோழனவன்
கோட்டைக்குள்ளேநுழையக்கொற்றவனசோழனவன்
தூதுவர்களோடிப்போய் சொன்னார்கள்பாண்டியற்கு
சந்தோஷங்கொண்டு தனிமதுரைபாண்டியனும்
வரச்சொல்லுமென்று மன்னன்கொலுவமர்ந்தான்
அப்போதுதூதர்வந்து அறிக்கையிட்டார்சோழனுக்கு
கொலுமுகத்தைதேடியல்லொ கொற்றவனுந்தானடந்து
பாண்டியனைக்கண்டு பரிவுடனேதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டசோழனைச்சித்ராங்கதபாண்டியனும்
திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து சிங்காதனமேடைவிட்டு
கூடவேவகையெடுத்துக் கும்பிட்டான்பாண்டியனும்
கட்டித்தழுவி கடாலிங்கனஞ்செய்து

கூட்டிவந்துசொலு முகத்தில் கூடவுட்காரவைத்தான்
இட்டசிங்காதனத்தில் இருந்தானேசோழராசன்
இணைகிதன்முகம்பார்த்துத் தென்பாண்டியராசன்
சோழன்முகம்பார்த்து சொல்லுகிறான்பாண்டியனும்
எங்கேவந்தீரென்னசெய்தி என்னுடையவுயிர்த்தோழா
அவசரமாய்வந்ததென்ன ஆள்கள்படையில்லாமல
வேர்வைபொழிய வேற்றுமுகமாவதென்ன
சிந்தைகலங்கித் திருமுகந்தான்வாட
பூமாலைதான்கசங்க பொன்மகுடந்தான்கருக
அழகுகள்தான்மாறி அனலிட்டமெழுகதுபோல்
உருமாறிவந்ததென்ன வுணர்வுடையமன்னவனே
எந்தனுக்குத்தான்தெரிய வியம்பிங்காணென்றுரைக்க

சோழராசன் பாண்டியனிடத்திற்சொல்வது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசாளுஞ்சோழனவன்
தனக்குள்ளவருத்தத்தைச் சாங்கமாய்ச்சொல்லுகிறான்
பன்னிரண்டுவருஷம் பாரில்மழையில்லாமல்
தவிக்கிறதேயுலகம் தாங்கமுடியவில்லை
நிருவகிக்கமாட்டாமல் நிலைக்காமலோடிவிட்டார்
கருகிறதேபூமியெல்லாம் கருகிற்றேராச்சியங்கள்
தாளமுடியவில்லை தனிமதுரைபாண்டியனே
நானிளைத்துப்போனால் நன்மையோவுந்தனுக்கு
உம்முடையராச்சியந்தா னொருகுறைவுமில்லாமல்
தாழ்வுகளில்லாமல் தரணிகள்தானதழைக்க
தேசஞ்செழிக்கச் சிறப்புடனேநீர்வாழ்க
ஏழையவன்போலேநான் இந்தச்சிறுமைபட
பார்க்கமனம்வந்ததோ பாராளும்பாண்டியனே
என்தேசந்தான்செழிக்க என்சனங்களீடேற
அவ்வளவுதவி அனுக்கிரகம்நீர்செய்தால்
நன்றிமறப்பேனோ நானுள்ளநாள்வரைக்கும்
சகாயமறப்பேனோ சந்திராதித்தருள்ளளவும்
உதவிமறப்பேனோ ஊழியுள்ளநாள்வரைக்கும்
இந்தச்சகாயமதை எப்போதும்யான்மறவேன்
சஞ்சலந்தீரவைப்பாய் தனியதுரைபாண்டியனே
அவ்வசனங்கேட்டு அழகுள்ளபாண்டியனும்
சோழன்முகம்நோக்கிச் சொல்லுவானொருவசனம்
என்னாலேயாகுமோ இவ்வுலகந்தான்றழைக்க
நம்மாலேயாவதுண்டோ நாடுகள்தழைத்தோங்க
உன்னாலுமென்னாலு முலகந்தழைக்குமோதான்
தேவாதிதேவர் திருவருள்தானிருந்தால்
நாதரதுதயவு நமக்குத்தானிருந்ததென்றால்

சொக்கரதுகயவால் தொல்லுலகந்தான்றழைக்கும்
அவருடையசெயலல்லா லரசனுலாவதுண்டோ
தெரியாதோவுநதனுக்குத் தெளிவறிந்தசோழமன்னே
நாதராலென்னுடைய நாடுதழைத்ததென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அருஞ்சோழனேதுரைப்பான்
உமதுதயவாலேஉரிமைபடவெந்தனுக்கு
நாதருக்குச்சொல்லி நாடுதழைக்கவையும்
சொக்கருக்குச்சொல்லி தேசஞ்செழிக்கவையும்
என்றுமிகவேண்டினான் இராசனநதபாண்டியனே
அப்படியேநல்லதென்று ஆனதொருபாண்டியனும்
வந்ததொருசோழனுக்கு வருந்திமிகவிருந்துசெய்து

பாண்டியனுஞ்சோழனுஞ்சொக்கரிடம்
வந்துகண்டது.

இருவருங்கூடியெ ஈசரதுவாலயத்தில்
சொக்கரதுகோயிலுக்குத் துரிதமுடன்வந்தார்கள்
ஈசாதுசந்நிதிக்கு இன்பமுடன்வந்தார்கள
சுவாமியைக்கண்டு தொழுதடிகளைப்பணிந்தார்
சாஷ்டாங்கதெண்டன் சரணமென்றடிபணிந்தார்
இருவருமேயடிபணிந்து ஈசரைந்தோத்தரித்து
தும்பமலர்சூடுகின்ற சொக்கரைந்தோத்தரித்தார்
ஆலவிடமுண்ட ஐயரைத்தோத்தரித்தார்
நஞ்சையமுதுண்ட நாதரைத்தோத்தரிந்தார்
இடறுதனைநீக்கிவிடும் ஈசனேசரணமென்றார்
துன்பந்தனைநீக்கிவிடுஞ் சொககரேசரணமெனறார்
ஏழைமுறைகம்பாருமையா ஈசனேசரணமென்றார்
அப்போதுசொக்கலிங்கர் அந்தமொழிகேட்டு

சொக்கலிங்கர்சொல்வது.

குஞ்சிரிப்புகொண்டவரும் கொடிமுடிகைலாசர்
ஏதுவகையாக இருவருமாய்வந்தீர்கள்
வந்தவிவரமதை வகையாகச்சொல்லுமென்றார்
அவ்வசனங்கேட்டு அழகுள்ளபாண்டியனும்
சொக்கரைச்சேவித்து சொல்லுகிறான்இராசனவன்
மதுரையிலேவாழுகின்ற மகாதேவர்ஆண்டவனே
இசசோழராசனுக்கு வந்ததொருதுன்பங்கள்
சொல்லத்தொலையாது துயரமிகத்தோன்றுதையா
மழைகள்இடையாமல் வையகங்கள்பாழாகி

உலர்ந்துதேசரகுபோ னுலகங்களத்தனையும்
வாடித்தவிக்கிறார்கள் மனிதர்களெல்லோரும்
அன்னங்கிடையாது அரசனதுபட்டணத்தில்
சோறுகிடையாது சோழனதுசீமையிலே
மிகவும்வருத்தமுற்றான் வேந்தனிந்தசோழராசன்
தயவுபுரிந்து தற்காக்கவேண்டுமையா
மனதுகளித்து மழைபெய்யவையுமையா
நாடுசெழிப்பதற்கு நாதரேகணபாரும்
கண்பார்க்கவேணுமென்று கர்த்தரேதெண்டனிட்டோம்

சொக்கநாதர்சொல்வது.

அவ்வசனங்கேட்டு ஆண்டவருமேதுரைப்பார்
அரசர்களேநீங்கள் அஞ்சவேவேண்டாங்காண்
எவனெவன்றன்றனக்கு எந்தவதிகாரமுண்டோ
அந்தவதிகாரம் அவனவனேசெய்கிறது
வருணபகவானு மனதுவைத்தாராமானால்
பெய்யாமழைபெய்வித்து பெருகவைப்பார்பூமியெல்லாம்
வருணனுக்கதிகாரன் வானவர்கோவிந்திரன்காண்
மேகத்துக்கதிகாரன் மேலானஇந்திரன்காண்
தேவேந்திரனைநீங்க ளிருவரும்வணங்கிடுங்கள்
தேவேந்திரனைத்தெரிசித்திராமாகில்
உங்கள்குறைகளை யுரையுங்களிந்திரற்கு
மனதிரங்கவேண்டி வணங்கிநீராமாகில்
வருணனைத்தானழைத்து மழைபெய்யவைப்பான்காண்
மேகதனைத்தானழைத்து விடைகொடுப்பானிந்திரனும்
இந்திரன்தயவாலே எங்குஞ்செழித்தோங்கும
அவ்வசனங்கேட்டு அணிமதுரைபாண்டியனும்
சொக்கர்விடைகொடுக்கச் சோழனும்பாண்டியனும்
நல்லதென்றுசொல்லி நாதரடிபணிந்து
இருவருமாய்நடந்தார்கள் ஈசரதுகோவில்விட்டு
ஆலயத்தைவிட்டு அப்பால்நடந்தார்கள்

இந்திரலோகங் காண்கிறது.

தெய்வலோகம்போகவென்று சலுகியாய்த்தானடந்தார்
சோழனும்பாண்டியனுந் துருசாய்நடந்தார்கள்
இந்திரலோகத்திற்கு இசைந்துமேவந்தார்கள்
தேவேந்திரலோகத்திற்கு சலுகியில்தானடந்தார்
அமராபதிதேடி அரசர்கள்தானடந்தார்
வானுலகங்கிட்டி வருகிறவேளையிலே
ஆயிரங்கண்ணனிந்திர னமர்ந்தார்கொலுமேடை

முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்களுந்தேவர்களும்
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் நலமானரிஷிகளுடன்
கிம்புருடர்கின்னரர் கெருடகாந்தருவருடன்
கின்னரிவீணைகள் கீதங்கள்மாடிநிற்க
மேனகைரம்பையும் மெல்லிதிலோத்தமையும்
ஊர்வசிநாட்டியங்க ளுச்சிதமாய்ச்செய்துநிற்க
இந்திராணிதேவியுடன் இந்திரன்கொலுவிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அழகுள்ளபாண்டியனும
சோழனும்பாண்டியனுந் துரிதமாய்வந்தார்கள்
இந்திரன்கொலுதேடி இருவரும்வருகையிலே
கண்டானே இந்திரனுங் காவலர்கள்வருகிறதை
பூலோகராசாக்கள் பொன்னுலகம்வருகிறார்கள்
நரமனிதராசாக்கள் நாடிவரக்காரணமேன்
இவர்களாய்வருவாரோ ஈச்சுரனால்வருகிறார்கள்
சொக்கருள்பெற்று சொர்க்கபதிவாறார்கள்
நல்லதென்றுசொல்லி நலமுடனேபார்த்திருந்தார்
பாண்டியனுஞ்சோழனும் பதிகொலுவில்வந்தார்கள்

இந்திரனைக் காண்பது.

சொர்க்கலோகயிந்திரச் சோழனவன்பார்த்து
மிகவும்பயந்து மேன்மையுள்ளயிந்திரற்கு
அஞ்சிப்பயந்து அடிதொழுது தெண்டனிட்டான்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான் சசிதேவிநாயகர்க்கு
தெண்டனிட்டசோழனைத் தேவேந்திரன்வாழ்த்தி
வணங்கியசோழனை வாயாரத்தான்வாழ்த்தி
பொற்பீடம்போடுமென்றார் பூலோகச்சோழனுக்கு
எட்டுப்படியின்கீ ழிட்டார்கள்பொற்பீடம்
வெற்றிமகராசன் மன்னன்மனமகிழ்ந்து
அந்தமுள்ளபீடத்தி லமர்ந்தானேசோழனவன்
எதிராகபாண்டியனும் இருமாப்புதானடைந்து
மதுரையாளும்பாண்டியனும் வணங்காமற்றானிருந்தார்
நம்மைப்போலிவனொருவன் ராசனல்லோ இந்திரன்தான்
இந்திரனை நாமும்எப்படிவணங்குவது
பூலோகயிந்திரன்போல் பொன்மதுரையாளுகிறோம்
ஈச்வரன்கிருபையினா லிப்பூமியாளுகிறோம்
ஈசனதயவிருக்க இவனைவணங்குவதேன்
சொக்கர்மகத்துவத்தால தொழாமலிருக்கின்றார்
எதிர்நின்றபாண்டியனை யிந்திரனுந்தான்பார்த்து
மாந்திருக்கும்பாண்டியன்றான் வணங்காமலிருப்பதென்ன
நம்மைமதிக்கவில்லை நாடாளும்பாண்டியனும்
எதிரேபணியாம லிருக்கிறான்பாண்டியனும்

சொக்கர்வலுமையினாற் றொழுகாமற்போனானே
நாதராதுதயவால் நம்மைமதிக்கவில்லை
பூலோகமன்னனுக்குப் பெருமைகள்தானுமுண்டோ
செருவம்படைத்தோர்களுக் கேடுவருந்தெரியாது
இவனுடையகர்வத்தை யினியடக்கவேண்டுமென்று
நல்லதனத்தாலே நடுங்கவைக்கவேணுமென்று
உபாயத்தினாலே ஒடுங்கவைக்கவேணுமென்று
மர்மத்தைக்கொண்டாராம் வானவர்கோனிந்திரனும்
ஆரடாதூதுவர்கள் அருகிருக்குங்காவலரே
சரியொத்தபாண்டியற்குச் சரிபீடம்போடுமென்றார்
எதிராகப்போட்டதொரு ஈடான ஆசனத்தில்
குந்துமென்றார்பாண்டியனைக் கொலுமேடையாசனத்திற்
சரியாகவுட்கார்ந்தான் தனிமதுரைபாண்டியனும்
ஆரடாதூதுவரே அரசாளும்மன்னனுக்கு
வந்தொருமன்னனுக்கு மாலையொன்றும்போடுமென்று
கண்காட்டயிந்திரனுங் கணமுடனேமல்லருக்கு

இந்திரன் கெண்டிமாலை சூட்டினது.

பாண்டியராசனுக்குப் பதிந்தமுத்துக்கெண்டியொன்று
ஆயிரம்பேர்சுமக்கும் ஆணிமுத்துக்கெண்டியொன்று
கொண்டுவந்துபோடுமென கொடிமதுரைபாண்டியற்கு
சூட்சமாயொருமாலை சோழனுக்குப்போடுமென்றார்
அப்படியேயோடினார்க ளந்தப்புரந்தானுழைந்து
ஆயிரம்பேர்மல்லரவ ராள்பிடித்துத்தோளூன்றி
கெக்கியெடுத்தார்கள் நேரானகழுந்துகெண்டி
இத்தோடேபாண்டியன்றன் ஈரல்நடுங்கிடவான
தூக்கிக்கொண்டுவந்தார்கள் சூரரந்தமல்லர்களும்
இந்திரன்கண்காட்ட எதிர்வந்தார்மல்லர்களும்
பாண்டியற்குவெகுமதியாய்ப் பார்மன்னன்சூடுமென்றார்
போட்டார்கள்கழுத்திலேதான் போர்மல்லராயிரம்பேர்
அப்பெரியமாலையைத்தான் அழகுள்ளபாண்டியனும்
நாதராதுகிருபையினால் நடுக்கங்களில்லாமற்
சொக்கனைத்துதிசெய்து தோளிலேதாங்கிக்கொண்டான்
மாராபைநெளித்துமே மாலையைத்தாங்கிக்கொண்டான்
கண்டார்களெல்லோருங் கனமானபாண்டியனை
தேவேந்திரன்கண்டான் சிறப்புள்ளபாண்டியனை
இவனாலேயொன்றுமில்லை யீசரதுதன்பலந்தான்
அறிவோமிவனுடைய ஆங்காரவலுமையென்று

பாண்டியன்மேலேயல்லோ பகைவைத்தானிந்திரனும்
ஒருவருக்குந்தெரியாம லுள்ளத்தில்கபடுவைத்தான்
பாண்டியன்முகம்நோக்கி பண்புடனேதுசொலவான்
சோழனுநீருமாய்ச் சொர்க்கபதிவந்ததென்ன
வந்தவயணமதை வகைபிரித்துச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதுபாண்டியனும் அருள்புரிந்தேதுசொல்வான்
எந்தனதுகாரியமா யிவ்விடத்தில்வந்ததில்லை
சோழனுக்காயிங்கே வந்தேன் சொர்க்கபதியிந்திரனே
அவ்வரசனலுவல்கொண்டு அமராவதிவந்தேனென்றார்
தொந்தரைகள்பகிருனே சோழனிந்தமன்னவனும்
மழைமாரியில்லாமல் வருத்தங்கள்மிகவாகி
கம்முதேராச்சியத்தில் கருகுதேபூமியெல்லாம்
பரிசனங்களெல்லவரும் பரதேசியானார்கள்
பன்னிரண்டுதன்வருடம் பாரில்மழைகிடையாது
அந்தவிசனத்தாலே அடுத்துவந்தாரெந்தனையும்
என்னாலேயாகாதென்று யீசரண்டைபோயுரைத்தேன்
உம்மண்டைபோகவல்லோ உத்தரவுசெய்தார்காண்
ஈசர்விடைபெற்றுமல்லோ யிவ்விடத்தில்வந்தோம்யாம்
உம்மாலேயானுநல்ல வுத்தரவிபெறவேண்டுமென்றான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயிரங்கணிந்திரரும்
சோழன்முகம்பார்த்துச் சொல்லுவாரிந்திரரும்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யினபமுள்ளமன்னவனே
ஈசர்தயவாலே இனியசவுக்கியமுண்டு
அப்படியேசெய்விப்பேன் அஞ்சாதேசோழமன்னா
நெறிமுறமைதானறிந்த நீதியுள்ளமன்னவனே
நாதரதுவார்த்தைக்கு நாமொன்றுபேசுவோமோ
அப்படியேயானடப்பேன் அரசனேநடவுமென்றார்
தேவேந்திரன்சொல்லத் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டுச் சரணமென்றடிபணிந்தார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் வானவர்கோனிந்திரனும்
உத்திரவுபெற்றானே உலகாளும்சோழமன்னன்
பாண்டியனுமப்போது பக்குவமாயெழுந்திருந்து
இந்திரரேவிடைதாரு மெங்களிருவருக்கும்
போய்வாருமென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தார்
ஆனந்தமாய்பூரித்து அரசர்களிருவருமாய்
தெய்வலோகமவிட்டுமல்லோ திரும்பினார்பூலோகம்
மதுராவளநாட்டில் வந்தார்களிருவருமாய்
சோழனுக்குவெகுமதிகள் செய்தந்தபாண்டியனும்
அனுமதிகள்பெற்றுக்கொண்டு அனுப்பிவிடைகொடுத்து
பாண்டியன்விடைபெற்றுப் பார்மன்னன்சோழனவன்
சொக்கரைத்தரிசித்துச் சோழன்நடந்துவிட்டான

தன்னுடையராச்சியந்திற் றனஞ்சயனும்போய்நடக்க
இப்படியாய்ச்சோழ னிருக்குமந்தவேளையிலே

இந்திரன்கோபித்துச் சோழனைபெருமைபடவும்
பாண்டியன் சிறுமைபடவுஞ்செய்தது.

ஆகாயவிந்திரனு மன்புடனேதுசெய்தார்
பாண்டியன்வந்ததுவும் பார்சோழன்வந்ததுவும்
தன்னை வணங்காமற் றயிரியமாய்ப்போனதுவும்
நானுனபாண்டியன்று னம்மைவணங்காததினால்
மதியாமற்போனவனை மட்டடக்கவேணுமென்று
கோபங்கள்கொண்டாரே கொழுந்தனல்போலிந்திரனும்
எறிபறந்தகண்களுடன் இந்திரனாரேதுசொல்வார்
மேகங்களேழையும் மேன்மையுடன்வரவழைத்து
சப்தமேகமதுதனையுஞ் சதிராய்வரவழைத்து
வருணபகவானை வரவழைத்திந்திரனும்
கேளுங்கள்மேகங்களே கீர்த்தியுடனென்வார்த்தை
இன்றுமுதலாக ஈடழிவான்மதுரையிலே
கால்வைக்கக்கூடாது கருமேகம்நீங்களெல்லாம்
அன்னீதவான்மதுரையிலே அடிவைக்கலாகாது
தூரல்விழப்போரீர்கள் துன்மார்க்கன்மதுரையிலே
எடுத்தடியையாமல் இடைந்துமழைபெய்புங்கள்
அவனுடையபூமியினி லடிவைக்கலாகாது
மதுரையிலேநீங்களும்போய் மழைபெய்தீராமானால்
கால்விலங்கும்கைவிலங்கும் கழற்றுப்பெருவிலங்கும்
தாள்விலங்கும்தோள்விலங்கும் தரிக்காப்பெருவிலங்கும்
விலங்குகள்போட்டுமல்லோ வெட்டியெறிந்திடுவேன்
என்வார்த்தையைத்தடுத்து வருஷிக்கப்போகிறீர்கள்
சோழனதுசீமையிலே சொர்ணமழைபெய்திடுங்கள்
மாதமும்மாரி வருஷியுங்கள்சோழனுக்கு
முப்போகந்தான்விளையும் மும்மாரிபெய்திடுங்கள்
கருப்புத்தெளியவேதான கருமேகம்பொழிந்திடுங்கள்
எந்நாளுஞ்சோழனுக்கு இடையூறுவாராமல்
அவனுடையசீமையிலே அமர்ந்துமழைபெய்திடுங்கள்
என்றுவிடைகொடுத்தா ரிந்திரனப்போது
நல்லதென்றுசொல்லியல்லோ நலமாகமேகமெல்லாம்
மதுரையைநாடாமல் வருகிறதேமேகமெல்லாம்

சோழராஜன் பெருமைப்பட்டது.

சோழநாடுசீமையிலே சொலிக்கிறதேபெருமழைகள்
கடலிரைச்சல்போலாக கம்மிந்நேமேகமெல்லாம
குமிறியிடித்துக் குடங்கொண்டுபொழிந்ததுவே
இரைச்சலுடனாக எகவெள்ளம்பொழிகிறது
சோனமழைகளது சொரிகிறதேபூமியெல்லாம்
நல்லமழைகளாலே நாடுசெழித்ததுவே
பூமிகுளிர்ந்தங்கே பொய்கைகள்நிரம்பியது
ஏரிகுளம்நிரம்பி புரண்டதேவெள்ளம்
மடுக்கள்குளம்நிறம்பி கால்வாய்கள்தானிரம்பி
ஆறுகள்நிரம்பியதால் லடைபடுதுவெகுசனங்கள்
கழனிபள்ளம்நிரம்பி கால்வாய்கள்தானிறம்பி
ஊற்றுகள்தானசுரந்து ஓடிநேசலம்விசையாய்
தடாகங்கள்தானிறம்பித் தாமரைப்பூக்கதுபோல்
வயல்கள்நிறம்பியல்லோ வாய்க்காலுந்தானோடி
உலர்ந்தமரங்களெல்லாம் உயிருண்டாய்துளிர்த்ததுவே
அடியற்றமரங்களெல்லாம் அன்பாய்த்துளிர்த்ததுவே
காடுசெடிகளெல்லாம கனமாகவேதுளுக்கும்
செடிகள்மரங்களெல்லாம் செழிப்பாய்வளர்ந்திருக்கும்
பூவாமரங்களெல்லாம் பூத்துச்சொரிந்தனவே
காயாமரங்களெல்லாங் காய்த்துச்சொரிந்தனவே
செந்நெலவிளைந்தனவே தேசஞ்செழித்தனவே
கிள்ளைபழுத்ததுவே கிளிகள்வந்துசேர்ந்ததுவே
அள்ளப்பழுத்ததுவே அணிகள்வந்துகோதுவன
சோலைகள்சாலைகளுஞ் சூழ்ந்ததடாகங்களும்
குருவியடித்தனவே குயில்கள்வந்துபாடுவதும்
தாராவும்மயில்களும் தாவிவிளையாடுவதும்
குயில்களிரைச்சலிடுங் கோகிலங்கள்சத்தமிடும
அன்னங்கள்பேடையது அநேகமவந்துசேர்ந்ததங்கே
பண்டுபழங்கள்தின்று களித்தனபறவையெல்லாம்
ஏர்கட்டியுழுவாரும் இளநாற்றுநடுவாரும்
பயிரிடுங்குடிகளெல்லாம் பலப்பட்டார்பூமியிலே
ஓடிங்குடிகளெல்லாம ஊர்வந்துசேர்ந்தார்கள்
பரிதேசியரிதேசி பஞ்சைபஞ்சியெல்லாம்
சோழராசன்பட்டணத்தில் சுகப்பட்டுவாழ்ந்தார்கள்
பிச்சைககாரரெல்லோரும் பெருமையடைந்தார்கள்
சோழமண்டலங்களெல்லாம் சுகமாய்த்தழைத்தனவே

சோழமகாராசன் தொலைத்தான் விசனமெல்லாம்
மிகுந்தியடைந்தானே கிருபைக்கடலோனன்
இந்திரனைமனந்தனிலே எந்நாளும் நினைத்திருப்பான்
மாதமும்மாரி வருஷிக்கும் மண்டலத்தில்
சோழமகாராசன் தொலைத்தான் விசனமெல்லாம்
அப்படியாக வாழ்ந்தான் அழகான சோழமன்னன்

பாண்டியன் வறுமையடைந்தது.

பாண்டியநாட்டார் பரதேசம் போனார்கள்
மழைகள் கிடையாது மதுரைநகர் சீமையிலே
தூறல் கிடையாது தென்மதுரை பூமியிலே
சாரல் விழுவதில்லை சொக்கர்மதுரையிலே
காய்ந்துலர்ந்து போயினவே கனமதுரைப் பட்டணத்தில்
எதிர்த்து புகைகிறதே ஈரங்கிடையாமல்
குடிக்கநீர் கிட்டாது குளங்கள் மடுக்களெல்லாம்
காகங்குடிப்பதற்குக் கரண்டி சலங்கிட்டாது
ஆறுகள் குளங்களெல்லாம் அடங்கலும் வரண்டனவே
ஏரிகள் வரண்டனவே ஏற்றக்கோலாழமட்டும்
பூமிக்குள் சூடெழும்பி பொங்கிற்றே தணலாக
விளைவுகள் கிடையாது வேந்தன் மதுரையிலே
களைவுகள் கிடையாது கனமதுரை பூமியிலே
பொன்மதுரை நாட்டிலே புழுதியடைந்ததுவே
சருகுபோலுலர்ந்தனவே தழைத்தமரங்களெல்லாம்
பூமியுலர்ந்தது பூண்டுகிடையாமல்
பறவைகள் கிடையாது பாண்டியன் தேசத்தில்
குடிவலசை வாங்கினார் கொடிமதுரையுள்ளவர்கள்
பஞ்சைபரதேசியாய்ப் பரதேசம் போகிறார்கள்
ஆனைக்கிடையாது அழகுள்ள மதுரையிலே
மதுரையைச்சுற்றி மகாவனங்கள் செடிகளெல்லாம்
காய்ந்துமிகத்தீய்ந்து கரும்புகைச்சல் கொண்டனவே
தங்கநிழல் கிடையாது தனிமதுரைப் பூமியிலே
ஊரிலே உள்ளவர்கள் உறக்கங்கலங்கொண்டார்கள்
பாழடைந்த முகமானார் பாண்டியநாட்டிலுள்ளோர்
அன்னவிசாரம் அதுவே பெரிதாச்சு
பன்னிரண்டு வருஷம் பஞ்சக்கருப்பாயிற்று
சரீரம் வெளுத்தார்கள் சல்லடைக்கண்ணானார்கள்
பெண்டுபிள்ளை புருஷர்களொருத்தருஞ் சம்
திக்குகள் கெட்டுத் திசைமாறிப் போனார்கள்
அப்படியலைந்து அணிமதுரைப் பூமியெல்லாம்
இந்திரனாலே இடருகள் சேர்ந்தனவே
ஆயாசமுற்றானே அணிமதுரைப் பாண்டியனும்

மழையில்லாநாடு வையகந்தானுமோ
என்றுவிசனமா யிருக்குமந்தவேளையிலே
மேகம்பொழியுந் தனிச்சோழன்நாட்டிலே
மேகங்குமுறி மேலாகப்போய்விடுமாம்
மதுரையைநாடாமல் வகையுடனேபோய்விடுமாம்
இப்படியாயோடும்போது இதிலேயொருமேகம்
குட்டிமேகமொன்று குறுக்கிட்டுவோடும்போது
வருகிறவிசைதனிலே மதுரையென்றுதெரியாமல்
பொழிந்துகொண்டேயோடிற்று போகும்விசையிலே
அந்தமழைவெள்ளம் அணிமதுரைபெருகிற்று
வெள்ளம்புரண்டுது வேந்தன்மதுரையிலே
வைகைப்பெருக்கெடுத்து மாவெள்ளமோடுவகை
அதுகண்டுபாண்டியனும் அவசரமாயெழுந்திருந்தான்
துரிதமாயெழுந்திருந்தான் சுந்தரபாண்டியனும்

பாண்டியன் வைகையாற்றை அணைகட்டியது.

ஓங்கிறவெள்ளத்தை உள்ளடக்கவேண்டுமென்று
அப்புறம்போகாமல் அணைகட்டவேண்டுமென்று
ஆரடாதூதுவனே அணிமதுரைப்பட்டணத்தில்
வீட்டுக்கோராள்தான் விடுபட்டுவரவேண்டும்
ஆளனுப்பாவிட்டால் ஆக்கினைசெய்வேனென்று
அணைகட்டவரச்சொல்லி அடியடாதமுக்கென்றான்
அப்படியேதானடித்தான் ஆனதொருசாம்புவனும்
அந்ததமுக்கடிக்க அணிமதுரையுள்ளவர்கள்
வீட்டுக்கோராள்கள் விடுபட்டுவருகிறார்கள்
அவரவர்கள்தம்முறைக்கு ஆளொருவர்வாரார்கள்
மண்வெட்டிகொண்டு வருகிறார்களணைகட்ட
பங்குள்ளவிதமாகப் பாறைகொண்டுஓடிவந்தார்
அவரவர்க்குப்பங்கு அளந்துகொடுத்தார்கள்
அளந்திட்டபங்குகளில் அதிலேகுறைவுபட்டால்
பங்குவிதக்காரனைப் பட்டாவுக்கிரையிடுவேனே
என்றுதிட்டஞ்செய்தான் இராசனந்தபாண்டியனும்
அவரவர்கள்பங்குவிதம் அணைவரும்கட்டும்போது
மதுரையிலேயொருத்தி வாணிச்சியென்பவளாம்
அவளுக்குயாதொரு ஆண்திக்கு நானுமில்லை
அவளுக்கொருபங்கு அணைகட்டச்சொன்னார்கள்
பிட்டுசுட்டுவிற்று பிழைக்குமந்தவாணிச்சி
என்னசெய்வேனென்று எண்ணமிட்டாள்வாணிச்சி
ஆளுங்கிடையாது ஆருமற்றபாவிநான்

எனக்கிட்ட ஒருபங்கும் எப்படிக்குச்செய்வேன்யான்
அணைகட்ட எந்தனுக்கு ஆளுங்கிடையாது
ஆளில்லையென்றால் அரசனுங்கேட்பானே
என்றுவிசனமுட னெண்ணியிருக்கையிலே

வாணிச்சிபிட்டுக்குச்சொக்கர்மண்சுமந்தது.

அவளுடையவிசனத்தை யாற்றவேவேணுமென்று
ஆட்டாளுஞ்சொக்க னையரவரேதுசெய்தார்
அவளுக்குஆளாகி அணைகட்டவேணுமென்று
ஒட்டனைப்போலே யுருவெடுத்துசொக்கலிங்கர்
தட்டுடனேமண்வெட்டித் தலைமேலேதானெடுத்து
வாணிச்சிஅண்டையிலே வந்துநின்றாரொட்டனாக
ஒட்டனைக்கண்டாளோ உத்தமியாள்வாணிச்சி
ஆரடாஒட்டாநீ அணைகட்ட வந்தாயோ
என்பங்குக்காளாகி யெனக்கணைகட்டுவையா
கட்டுவேனென்றார் கனமதுரையொட்டனவர்
கேட்டதொருகூலி கிருபையுடன்தருவேனென்றாள்
அவ்வார்த்தைதக்கேட்டு அந்தஒட்டனேதுசொல்வார்
கூலிக்குபிட்டுசுட்டு கொம்பனையேநீகொடம்மா
உதிர்ந்துவிடும்பிட்டதனை உத்தமியேநீகொடுத்தால்
பிட்டுக்குமண்சுமந்து போடுகிறேனணையாக
அப்படியேநல்லதென்று அவ்வாணிச்சிக்கிழவி
பிட்டுசுடும்போது பிட்டுமுதிர்ந்ததுகாண்
உதிர்ந்தபிட்டைதானெடுத்து உத்தமியுங்கொடுத்தாளே
எந்திமடியில்வைத்து யீஸ்வரனொட்டனவர்
வாணிச்சிபங்குக்கு வந்தாரேயணைகட்ட
உதிர்ந்தபிட்டைத்தின்று ஒருகூடைமண்சுமந்து
போடுவாரொருதட்டு பிட்டுஞ்சரியாகும்
மறுபடியும்தான்வருவார் வாணிச்சியண்டையிலே
பிட்டுசுடுவாளாம் பொடியாயுதிர்ந்திடுமாம்
உதிர்ந்ததொருபிட்டுக்கு ஒட்டன்வந்துநிற்பாரும
பிட்டெடுத்துக்கொடுப்பாள் போனஒட்டனுக்கு
ஒருதட்டுமண்ணுக்கு உதிர்ந்தபிட்டுசரியாகும
வாணிச்சிஅண்டைக்கு வந்துநிற்பாரொட்டனவர்
பிட்டுசுடும்போது பொடிபொடியாயுதிர்ந்திடுமாம
உதிர்ந்ததொருபிட்டுக்கு ஓடிவந்துநிற்பாராம்
பிட்டுகொடுப்பாளாம் போவாரும்தின்றுகொண்டு
ஒருதட்டுமண்போடுவதி லுதிர்ந்தபிட்டுசரியாகும்
மறுபடியுமவாராராம் வாணிச்சிபிட்டுக்கு
ஒருபிட்டுசுட்டாலும் உதிராதிருப்பதில்லை

சுடப்பட்டபிட்டனைத்துஞ் சொரசொரென்றுதிர்ந்திடுமாம்
உதிர்ந்தொருபிட்டுக்கு ஓடிவந்துநிற்பாராம்
பிட்டுதின்றுகொண்டேபோயொருகட்டு
பிட்டுவிலையாகவில்லை ஓட்டன்வேலைசாயவில்லை
பாதியணையாயிற்று பாதியின்னங்கட்டவில்லை
அவரவர்கள்பங்குக்கு அணைகட்டிப்பாயிற்று
வாணிச்சிபங்குக்கு வரப்புகட்டித்தீரவில்லை
பிட்டுகளைதின்கிறதும் போகுறதும்வருவதுமாய்
ஓட்டனதிரிவதிலே உதிர்ந்தபிட்டுஞ்சரியாயிற்று
பொழுதுமறைந்தது பொன்மதுரைபாண்டியனும்
கட்டினஅணைகளை கனமுடனேபார்த்துவந்தான
வாணிச்சிபங்குக்கு வரப்பின்னுங்கட்டவில்லை
ஆருதடா இந்தபங்கு அணைகட்டித்தீரவில்லை
எவனுதடாயிந்தஅணை யென்றேபாண்டியனும்
அரசனுக்குச்சொல்லுகிறா ரணைகட்டுமன்னவர்கள்
வாணிச்சிபங்குக்கு வந்தானேயொட்டனவன்
அவனுடையபங்குதான அணைகட்டவில்லையென்றார்
கோபங்கள்கொண்டானே கொற்றவனார்பாண்டியனும்
எங்கேயடாவொட்டனவ னிழுத்துக்கொணருமென
ஓட்டனைபிடித்துவந்தார் உலகாளுமராசனண்டை
கண்கள்சிவப்பேறிதகனமதுரைபாண்டியனும்

சொக்கர்பிரம்படிப்பட்டது.

பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரென்றறியாமல்
ஓட்டனென்றெண்ணியல்லோ ஓங்கியடிக்கலுற்றான்
கைப்பிடித்தபிரம்பதனைக் கரகரென்றுதானசுழற்றி
ஓட்டன்முதுகின்மேலே ஓங்கியடித்தானே
அந்தஅடிபடவே ஐயரந்தசொக்கருக்கு
வருத்தங்கள்கொண்டாரே மதுரைசொக்கநாதருந்தான்
அந்தவடியுந்தான அனைவருக்குமபட்டனவே
அவரவர்கள்தம்முதுகில் அடித்தழும்புநேர்ந்தனவே
திக்குதிசைகளுமே தியாங்கிரங்களெல்லாம்
அண்டங்கள்தீவுகளும் ஆகாசமெவ்விடத்துமே
சகலசீவசெந்துக்கும் தழும்புமிகவுண்டாச்சு
பாண்டியன்முதுகின்மேலும் பாரத்தழும்பாயிற்று
எல்லவருமபயந்தா ரிந்தவடியாலே
பாண்டியனுமப்போது பயந்துநடுநடுங்கி
எங்கேயந்தவொட்டனென்று வெறிந்துப்பார்க்கையிலே
மாயமாய்தான்மறைந்தான் வந்தவொட்டனவர்
எங்கெங்குந்தேடினான் இனிமதுரைபாண்டியனும்
காணாததனாலே கனகத்தாணிடிவிழுந்தான

வத்தவரெட்டானல்ல மையாண்டிசொக்கரவர்
ஆண்டவராகவேனும் ஆளடிமைசெய்யவந்தார்
தெரியாமற்போச்சுதென்று சிந்தைமிகவாடி
தீவினைக்காரனேமே தெய்வமென்றும்பாராமல்
வல்வினைக்காரனேனும் மகாதேவனென்றறியாமல்
இந்தவிதிப்பயனை எப்போதொலைத்திடுவோம்
வந்ததுநமக்கல்லோ மத்திமோசமென்றுசொல்லி
எந்தவிதத்திலேயும் ஈடேறப்போவதில்லை
தெரிந்ததுநமக்கென்று தென்மதுரைபாண்டியனும்
மெத்தவிசனமாய்விடுதிக்குவந்துவிட்டான்
அழகியசொக்கரவர் ஆண்டவனாரப்போது
ஒட்டனென்றவுருவை உத்தமனார்தான்மறைத்து
ஆலயந்தில்வந்தாரே அட்டாளநம்சொக்கலிங்கர்
வநந்தத்துடனேயவர் வந்துநின்றாராலயத்தில்
அப்போதுமீனாட்சி யண்டையிலேஓடிவந்து
ஏதுகாணசுவாமிநீரு மிப்படிக்குவந்ததென்ன
அலையாகுலையவந்தீர் அக்குறையைச்சொல்லுமென்றாள்
கேளுமென்னுடைய கிளிமொழியேமீனாட்சி
வாணிச்சிக்காகவல்லோ மண்சுமக்கப்போயிருந்தேன்
பிட்டுக்குமண்சுமக்கப் பிரம்படிபட்டுவந்தேன்
அடித்தான்பிரம்பாலென் னங்கந்தழும்பேற
கொடுத்தான்முதுகின்மேல் கொடும்பாவிபாண்டியனும்
சகாயஞ்செய்யப்போனேன் அபாயம்வந்துநேர்ந்ததுகாண்
அபாயமென்னைச்செய்தவனை ஆதரிக்கப்போறதில்லை
என்றுரைக்கசொக்கரெடுத்துரைப்பாள்மீனாட்சி
அறியாமற்செய்தபிழை பெரியோர்மனம்பொறுப்பார்
மறுரூபங்கொண்டல்லவோ மண்சுமக்கப்போனதினால்
ஆளடிமையென்றுசொல்லி அடித்தான்பிரம்பாலே
ஐயனென்றுதானறிந்தா லடிபணிந்துதொழுதிடுவான்
தெரியாதவன்செய்தால் சிற்றத்தில்வையாமல்
ஆதரிக்கவேண்டுமென்றாள் அங்கயற்கண்மீனாட்சி
அவ்வசனங்கேட்டு அழகுசொக்கரேதுசொல்வார்
என்னையடித்தஅடி எல்லோர்க்கும்பட்டதுகாண்
உலகத்துகளெல்லாம் உடைத்ததேபிரம்படிதான்
சித்தர்கள்முனிவர்கள் தேவருக்கும்பட்டதுவே
வானவரிஷிகளுக்கும் மாயனுக்கும்பட்டதுவே
சப்தரிஷிகளும் தபோதனர்க்கும்பட்டதுவே
சகலசீவஜெந்துக்குந் தழும்புவந்துநேர்ந்ததுவே

கடல்நீரைக்கையாலே காகமதுகொண்டுவந்து
வில்வமரத்தின்மேல் மேலாகத்தான்பறந்து
மேலிருந்துவீசிற்றும் மேன்மையுள்ளகாகமது
மழைமாரிபோலே வருஷிக்குங்காகமது
வருஷித்தசலங்கள் மகாதேவர்மேற்பட்டே
குளிர்ந்ததுதேகம் கொடுமதுரைசொக்கருக்கு
அங்கயற்கண்ணம்மனுக்கு அங்கங்குளிர்ந்ததுகாண்
எதிர்ந்தஜலமென்று ஏறெடுத்துப்பார்த்தார்கள்
சங்கரரும்சங்கரியுந் தலையெடுத்துப்பார்க்கையிலே
நீர்க்காகம்சலம்பொழிந்து நின்று றந்ததுவே
அந்தநல்லகாகத்தை ஆண்டவனார்தான்பார்த்து
பார்த்தாயோபெண்ணேநீ பட்சியிடதன்னறிவு
கண்டாயோபெண்ணேநீ காகத்தின்தன்னறிவு
இந்தமரத்துக்குக் காகம்நீர்தெளிக்க
அதனால்தெளிக்கிறதோ இதையறியவேணுமென்று
காகத்தைத்தான்கேட்டு காரியமறிவோமென்றார்
அப்படியேயழையுங்காண் அறிவுள்ளகாகமதை
என்றுவிடையுரைக்க ஈஸ்வரனுமப்போது
ஆகாயத்திற்றான்பார்த்து அந்தநீர்க்காகமதை
கைகாட்டித்தானழைத்தார் கைலாசநாதருந்தான்
கண்டதுகாகம் கைலாசநாதரென்று
அஞ்சிப்பயந்து ஆகாயம்விட்டிறங்கி
தாயதகப்பன்வந்தாரோ தற்காக்கநம்மையென்று
சீக்கிரமாய்த்தானிறங்கி திட்டெனவேயோடிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டபட்சியைச் சிவனாருந்தான்வாழ்த்தி
அடிபணிந்தகாகமதை ஆரனாருந்தான்வாழ்த்தி
இந்தமரத்துக்கு இறைப்பதென்னநீசலந்தனை
இந்தமரத்தினாலே இத்தனைவருத்தமென்ன
வருத்தப்பட்டேனீ வந்துநீர்தெளிப்பதென்ன
சொல்லுமென்றுகேட்டார்கள் சொக்கரும்அம்மனுமாய்
கண்டதுகாகம் கனக்கமிகப்பயந்து
சொல்லுறதுகாகந்தான் சொக்கரவர்கேள்விபட
தங்களுக்கேயுகந்த தனிமரமென்றுசொல்லி
விமலருக்குகந்த வில்வமரமென்றுசொல்லி
அதனால்கடல்நீரை அள்ளிவந்துயான்தெளித்தேன்
நாடோறும்யான்தெளித்தேன் நாதருக்கேற்றதென்று
இதுதானேயெந்தனுக்கு ஈஸ்வரனார்கட்டளைதான்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறுநம் அம்மனுந்தான்
பூரிக்கிருப்போரும் புத்தியுள்ளாகமென்று
ஆனந்தமாய்ப்பூரித்து அறிவுள்ளாகமென்று
கட்டித்தழுவி காகத்தைத்தாரேத்தி
எங்களுக்கேற்றதொரு இந்தமரமென்றறிந்து
களையாகவந்துவந்து களையாற்றிவைத்தாயே
இந்தசகாயமதை எங்களுக்குச்செய்தாயே

சொக்கர் நீர்க்காக்கைக்கு வரங்கொடுத்தது.

உனக்கொருசகாயம் உதவிசெய்வேனென்றுசொல்லி
என்னவரம்வேண்டும் இன்பமுடனுனக்கு
கேட்டவரந்தருவேனென்றார் கிருபைமிகக்கூர்ந்து
அப்போதுகாகந்தான் அரனாரைச்சேவித்து
சொல்கிறதுகாகந் சொக்கருக்குத்தண்டனிட்டு
கைலாசநாதரே கண்மூன்றுடையவரே
என்மனதிலிருக்கின்ற எண்ணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
கன்னிப்பெண்ணாகி கனமதுரைப்பாண்டியனை
சேரவேண்டுமென்று சிந்தையில்நினைந்திருந்து
என்னுடையபாலனுக்கு இசைக்கப்பட்டந்தரவேணும்
அந்தவரமெனக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா
காகமதுசொல்லுகைக் கண்டாரேசொக்கலிங்கம்
ஆறுமொருவார்த்தை அன்பானகாகமேகேள்
கன்னிப்பெண்ணாகி கனமதுரைநீபோனால்
மன்னனைச்சேர்ந்தாலும் மலடியாய்ப்போய்விடுவாய்
உன்னைப்பெண்ணாக்கி ஒருமாதங்கர்ப்பமதாய்
அனுப்பிவைப்பேனுனை அரசனதுமதுரையிலே
ஆரென்றுகேட்பான் அணிமதுரைபாண்டியனும்
ஆருமற்றபாவிகாண அண்டைக்கேதனமையென்று
சொல்வாயேயாகில் தோழியாய்வைத்துக்கொள்வான்
தாதியாயிருந்தாயானால் தையலேயுந்தனைத்தான்
வசந்தனானால் மருவமணங்கொள்ளுவான்
ஆருமறியாமல் அவ்வார்த்தையுந்தனைத்தான
அணைத்தாசைதீர்ந்திடுவாய் அரிவையிளமாதே
உனையிழந்தபோதிருக்கும் உறுதியுள்ளபாலனுக்கு
பட்டந்தரிப்பான் பட்டணத்திலொருவனுக்கு
அந்தவரமளித்தேன் அபயமேபடவுமென்றார்
சம்மதித்துக்காகந் சந்தோஷங்கொண்டதுவே
காகத்தைப்பெண்ணாக்கி கருப்பமுமுண்டாக்கி
நீர்க்காக்கையென்று பேர்சிறக்கும்படிகொடுத்து
கடவுமென்றுபேர்கொடுத்து நாதரவர்போய்விட்டார்

தெருவிலேகூடுகட்டுஞ் சிருகுருவி தான்மலடி
தெருவிலேதானிருக்குந்தென்னமரந் தான்மலடி
கொல்லையில்தானிருக்கும் புன்னைமரந்தான்மலடி
வாசலிலேதானிருக்கும் வாழை மரந்தான்மலடி
அழுக்கெடுக்கும்வண்ணானும் அம்மட்டனுந்தான்மலடி
வளர்கின்றநாய்களுடன வாழ்பூனைத்தான்மலடி
மைந்தனுமில்லாமல் மகாபாவியானோர்கள்
பிள்ளைகளில்லாமல் பெரும்பாவியானோர்கள்
மைந்தர்பெறவேணுமென்று வருந்தியேபாண்டியர்கள்
சாலைகள்போட்டுவைப்பார் சத்திரங்கள்கட்டிவைப்பார்
நடபாவிதிருக்குளங்கள் நல்லதண்ணீர்கிணறெடுப்பார்
தவித்துவருவோர்க்குதண்ணீர்பந்தல்போட்டுவைப்பார்
பசித்துவருவோர்க்கு மாலையிரஞ்செய்துவைப்பார்
ஆலயங்கடோறும் அணிமதில்கட்டிவைப்பார்
கோவில்கடோறுங் கோபுரங்கள்கட்டிவைப்பார்
காணுநகோவிற்கட்கு காணிக்கையனுப்பிவைப்பார்
செங்கல்லைகண்டவுடன் தெய்வமென்றுகைதொழுவார்
கருங்கல்லைகண்டவுடன் கர்த்தனென்றுகைதொழுவார்
என்னதவஞ்செய்தாலுமேதாலும்பிள்ளையில்லை
தவத்திற்குப்போகவென்று தங்கள்மனதிலெண்ணி

நீன்முகனுக்குபட்டங்கட்டிப்பாண்டியர்

தவம்போனது.

வெள்ளாட்டிபெற்றெடுத்த வேசிவேந்தன்நீன்முகனை
மதுரையையாள்வதற்கு மன்னனுக்குபட்டங்கட்டி
நீன்முகனைத்தானழைத்து நீதியுள்ளபட்டங்கட்டி
ஆதிசிவனைநோக்கி அருந்தபசுசெய்யவேண்டும்
மைந்தன்வரத்தைப்பெற்று வருகிறநாள்வரைக்கும்
எல்லையரசாளுமென்று இனியபட்டங்கட்டிவைத்தார்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்களையமாரனைவோரும்
ஆண்பெண்ணடங்கலும் அரியதவஞ்செய்வோமென்று
போகிறார்கள்பாண்டியர்கள் பொன்மலையைத்தான்தேடி
வனமாய்வனங்கடந்து வருகிறார்கள்பாண்டியர்கள்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
சிருவதபருவதத்தைச் சேர்ந்தார்கள்பாண்டியரும்
ஆறாயிரம்பாண்டியரு மவருடையதேவியரும்
கண்ணிரண்டுமூடிக கையிரண்டுமேற்றிக்கொண்டார
பரமசிவனைநோக்கிய பாரதவம்பண்ணுகிறார
மைந்தனை வேண்டியேமாளிகைமறந்தார்கள்
புத்திரனைவேண்டியே பூமியைமறந்தார்கள்

பாண்டியர்களேறிவரும் பட்டத்துவெள்ளையானை
ஆறாயிரவருடன் ஆனைதவஞ்செய்கிறது
காற்காலுயரெடுத்து நடுவேயோர்தும்பிக்கையில்
தும்பிக்கைநாட்டிச் செய்கிறதுபெருந்தவசு
அப்படியாகவேதா னனேகதவம்பண்ணுகிறார்
அப்போதுபரமசிவன் ஆதிகயிலையிலே
ஆவணிமாதத்திற்றான் அன்பானநாளையிலே
பிட்டுதிருநாளுக்குப் புறப்பட்டார்சொக்கலிங்கம்
தேவாதிதேவருடன் தெருச்சுற்றிவலம்வரச்சே
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடல்போல்கோஷமிட
சிவசிவாவென்றசத்தம் தேவருக்குங்காதடைக்கும்
அந்தச்சத்தங்கேட்டு அங்கயற்கண்ணமேதுசொல்வாள்
என்சுவாமி என்குருவே என்னுடையகர்த்தாவே
அரகராவென்றசத்தம் அலைகடல்போற்கேட்கிறது
சிவசிவாவென்றசத்தம் செவியடைந்துபோகுதையா
இந்தவனத்திலேமெத்த இரைச்சலென்ன ஆண்டவனே
என்றுதான்கேட்டாளவ ளீஸ்வரனுரேதுசொல்வார்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க ளரியதவம்பண்ணுகிறார்
மதுரைநகராளும் வாழ்பாண்டிநாட்டார்கள்
புத்திரனைவேண்டியே பொருந்திதவம்பண்ணுகிறார்
கோவிலுக்குப்போவோம் கொம்பனையேயென்றழைத்தார்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஈஸ்வரியுமேதுசொல்வாள்
தவசுபண்ணும்விந்தை தான்சுவாமிநானறியேன்
ஏதேதுதவம்பண்ணுவா ரீஸ்வரரேபார்ப்போம்வா
அம்மனுடனே அரனாருங்கூடிவந்தார்
ஆறாயிரவர்க ளருந்தவசுபார்த்தார்கள்
புற்றுமூடிப்போனதுவும் பெருங்கரையாநெறித்ததுவும்
புல்மூடிப்போனதுவும் புழுதியடைந்ததுவும்
யானைதவசுநிலை யருந்தவசுபண்ணுவதும்.
உற்றுற்றுப்பார்த்தாளே உத்தமியாளீஸ்வரியும்
ஐயாபரனுமே ஆறாயிரவருக்கும்
புத்திரனளித்துவிடும் பேரானபாண்டியற்கு
ஆனல்கேள்பெண்மயிலே அரசர்செய்கொடுமையெல்லாம்
கூலிக்குறைத்தார்கள் குறைமறகாலிட்டவர்கள்
அங்காடிகூடைதனை அதிரவிலையிட்டவர்கள்
பட்டைநெற்களின்மேல் பதரைக்கலந்தவர்கள்
பசித்தமுகம்பாரார் பாலடைக்குப்பால்வாரார்

தவித்தார்முசம்பாரார் தாகங்கொடுத்தறியார்
ஆண்டிபரதேசியைப்போல் அங்கொருநாள்வடிவெடுத்து
பாண்டியராசாக்கள் பருமுத்தன்கையிலே
சிவதருமமென்று சேர்ந்துவந்துபிச்சையென்றேன்
பதாரணமுதலெடுத்துப் பாவியெனக்கிட்டார்கள்
இப்பிழுத்துப்போட்டார்கள் சோஷியந்தபாண்டியர்கள்
பதரிட்டபாவிகட்குப்பாலனைக்கொடுப்பதில்லை
பிட்டுக்குமணசுமந்தேன் பிரம்படியும்பட்டுவந்தேன்
என்னதவம்பண்ணினாலும் ஏதாலும்பிள்ளையில்லை
எழுபிறப்பிலேயு மிப்பிறப்புபிள்ளையில்லை
என்றதுதான்கேட்டு ஈஸ்வரியாளேதுசொல்வாள்
எப்பாவஞ்செய்தாலு மீஸ்பரனேமனமிரங்கி
புத்திரனளிக்கவேணும் புகழானபாண்டியற்கு

பாண்டியற்கு ஈஸ்வரிபுத்திரிவரங் கொடுத்தது.

உன்சித்தமிரங்காமற் போனாலுமீஸ்பரரே
ஒருபெண்ணாகிலுமளிப்பேன் புகழானபாண்டியற்கு
அங்கையற்கண்ணம்மையவளதிகமனமகிழ்ந்து
தோளசைத்தையங்கிளியம்மை தூரமெறிந்துவிட்டாள்
அல்லியுங்கொடியு மடர்ந்ததொருபொய்கையிலே
செந்தாமரைவெண்டாமரை சேர்ந்ததொருபொய்கையிலே
வானவருமிந்திரரும் வந்திருக்கும்பொய்கையிலே
சந்திரருஞ்சூரியரும் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
தாமரைப்பொய்கையிலே தண்ணீர்தடாகத்தில்
அல்லியிலைமேலே வந்துவிழுந்ததுகாண்
கைபாகிக்காலாகிக் கண்ணுமுகமுருவாகி
சூவ்வாகுவாவென்றுசொல்லி குழந்தையழுகிறது
சந்திரனைப்போலத் தளும்புதுகாண்பொய்கையிலே
சூரியனைப்போலத் துலங்குதிந்தக்குழந்தை
மேகத்துமின்னலைப்போல் மின்னுகிறதக்குழந்தை
குன்றுமேற்சந்திரனுங் குதித்தெழுந்தபாவனைபோல்
இருண்டிருந்தசோலையிலே திரண்டெழுந்தசூரியர்போல்.
இப்படியாகவேதா னிருக்கிறவேளையிலே
அங்கயற்கண்ணம்மையவ ளதிகமனமகிழ்ந்து
குழந்தைதனக்கேற்றபடி குலாவிவரங்கொடுத்தாள்
எழாம்பிராயந்தனில் இளவரசுபட்டமென்று
பன்னிரண்டாம்பிராயத்திற்பார்த்தனுக்குமாலையிட்டு
எல்லியரசாள இசைந்துவரங்கொடுத்தாள்
அம்மனகழுத்தினி லணிந்தபதக்கமுடனே
சுவாமிகழுத்திற் றரித்தபதக்கமுடன்
வாங்கிதரித்தாளே வரிசையுள்ளகுழந்தைக்கு

அல்லியென்றுபேருமிட்டு அங்கயற்கண்ணம்மாள்
பாண்டியனைத்தானழைத்து பார்வதியேதுசொல்வாள்
ஆறாயிரவரோ அணிதிரளாம்பாண்டியரே
அல்லியிலைமேலே அழகுமகளிருக்கிறது
ஆணுமதுபெண்ணுமது ஆறாயிரவருக்குமே
எடுத்துப்போய்வாருமென்று ஈஸ்பரியுந்தானுரைத்தாள்
அப்போதுபாண்டியரும் ஆஞ்ஞைத்தான்வணங்கி
தவசுநிலைகலைந்து தானெழுந்தார்பாண்டியரும்
அல்லியின்மேலே அமர்ந்திருக்குழந்தையைத்தான்
தாங்கள்பெற்றதுபோலே தழுவியெடுத்தார்கள்
வாரியெடுத்தார்கள் மார்போடணைத்தார்கள்
மதுரைநகர்நோக்கி வருகிறார்பாண்டியர்கள்
ஆளோடவிட்டார்கள அறிக்கையிட்டார்பாண்டியர்கள்
மைந்தனைப்பெறுபெற்று வருகிறார்பாண்டியர்கள்
புத்திரனைப்பெறுபெற்று புண்ணியர்கள்வாரார்கள்
நீன்முகராசனுக்கு நீதியுடன்சொல்லுமென்று
தூதனுடன்சொல்லியே சேதிவிட்டார்பாண்டியர்கள்
ஒற்றொருவனுந்தானுகதமாக்கேசேதிசொன்னான்
கேட்டந்நீன்முகனுங் கெர்வமதிகமாகி
ஆரட்டாதுவோ அலங்காரமல்லர்களே
பாண்டியராசனுடன் பாங்கானவார்த்தைசொல்லும்
நீன்முகராசனிவ னிலைகொண்டராச்சியத்தை
நீங்கள்பரித்துவைத்த நிண்ணயப்பட்டமது
பட்டங்குறையவில்லை பாருலகம்வருவதில்லை
மதுரைக்குவந்தாலே. வல்லுயிரைவாங்கிடுவான்

நீன்முகராசனுக்குப் பாண்டியர்கள்பகுதிகட்ட
தீர்மானித்தது.

நீங்களெங்கேயிருந்தாலும் எங்களுக்குப்பகுதிகட்டி
வருஷத்துக்கொருதரம் வரவனுப்பும்பாற்குடங்கள்
ஆறாயிரம்பாற்குடங்க ளனுப்பவேண்டுமென்னார்க்கு
அனுப்பாமற்போனக்கா லாக்கினைகள்செய்திடுவேன்
நீன்முகராசன் நிச்சயமாய்ச்சொன்னானென்று
பாண்டியராசருக்குப் பாங்குடனேசொல்லுமென்றான்
ஒற்றொருவனும்போய் ஞன்ராசரண்டை
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க ளானவருக்கேதெண்டனிட்டு
நீன்முகன்சொன்னதொரு னிசசேதிசொல்லலுற்றான
உங்களால்வந்தவினைக் காரெண்ணசெய்வார்கள்
அவனைவெறுக்கவென்று லதிகமானபாவம்வரும்
வடமதுரைபட்டணத்தில் வந்துகுடித்தனமாய்

உறவுகுடித்தனமா யுத்தமர்கள்வாசம்பண்ணுனார்
வருஷத்துக்கொருதரந்தான் வரவிடுவார்பாற்குடங்கள்
இவ் விதமாகவேவாழ்ந் திருந்தார்கள்பாண்டியர்கள்
சொக்கருளாலே சுந்தரியாளல்லியர்க்கு
மாணிக்கத்தொட்டிலிட்டு வளர்த்தார்கள்பாண்டியர்கள்
ஓருமாதமிருமாத மொன்றிரண்டுமூன்றுச்சு
சிற்றாடைகட்டுவாளாஞ் சிறுகம்பிகாதிடுவாள்
பாவாடைகட்டுவாளாம் பந்துவிளையாடுவாளாம்
அம்மானைப்பந்துகளும் அழகானபுள்ளடிப்பாள்
ஐந்தாம்வருஷத்தி லழகானபள்ளியில்வைத்தார்
ஏழுவிராயமட்டும் இலங்கொடியாள்தான்படித்தாள்
ஆறுசாஸ்திரமோன்றுவேத மறுபத்துநாற்கலைக்கியானம்
அம்புவித்தை கவிவித்தை ஆஸ்தானவித்தையெல்லாம்
கண்ணாவுபந்தியங்கள் கற்றுக்கொண்டாளல்லியரும்
பள்ளியினைக்கடந்து பகற்பட்டமொட்டிவித்து
பாலமிர்தமுணவுக்குப் பத்தினியாள்வருகலுற்றாள்
அப்போதுநீன முகன்று நூறாயிரவாரணமட
ஆயிரந்துவளை அனுப்பினானீனமகனும்
ஆயிரங்குடத்தி லடைப்பட்டமானபாலாம்
வாங்கிவரச்சொல்லியே வரவிட்டான் தூதுவரை
மலைகளுடன்தலைகொடுக்கு மல்லாவெளிப்பட்டார்கள்
காற்றிலும்வேகமாக கடுந்தூதர்வாசர்கள்
தங்ககுடமெடுத்துத் தான்வந்தார்மல்லவரெல்லாம்
பாண்டியராசரண்டை பாற்குடமேவைத்தார்கள்
பகுதிகளைகட்டுமென்று பாற்குடங்கள்முன்னேவைத்தார்
அரண்மனைக்குட்போகவேணு மனுப்புங்கள்பாலையெல்லாம்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அஞ்சிபயந்தெழுந்து
காராவின்பசும்பாலை கறந்துமேபாண்டியர்கள்
ஆறாயிரங்குடத்தி லன்பாய்நிரப்பிவைத்து
மஞ்சள்துணிமேற்கட்டி மாலைகளைச்சுற்றிவைத்தார்
பாற்குடங்கள்தன்னையவர் பார்த்திருத்துவைத்தார்கள்
வரிசைவரிசையாக வைததார்கள்பாற்குடத்தை
பதினாயிரந்தூதருக்கும் பாலமுதுபோசனங்கள்
போசனஞ்சமைக்கலுற்றார் பேரானபாண்டியர்கள்
அரிப்பதும்பொரிப்பதும் அடிசில்சமைப்பதுவும்
இந்தவிதமாக இருக்கின்றவ்வேளையிலே
அந்தசமயத்தி லல்லியம்மாள்வந்துவிட்டாள்
பதினாயிரந்துவரைய பாற்குடங்கள்பார்த்தாளே
அரிப்பதுவும்பொரிப்பதுவும் அடிசில்சமைப்பதுவும்

இங்கமகிட்சிகண்டு யேதுசொல்வாளல்லியம்மாள்
ஒருநாளுங்கண்டதில்லை உச்சிதச்சமயங்கள்
இன்றாஅதிசயமா யெனதனுக்குத்தோற்றுது
இந்தவுறன்முறையா ரெங்கிருந்துவந்தவர்கள்
ஒருநாளுங்கண்டதில்லை உச்சிதமானவரை
இவ்வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வார்பாண்டியர்கள்
அவ்வார்த்தையுந்தனக்கே அமுதுண்ணப்போடியம்மா
பாலமுதுண்டுநீயும் பள்ளிக்குப்போமெனறார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிமனதுநொந்து
இதுசொல்லாமற்போனீரானால் சீராண்பாண்டியரே
நான-வல்லபிராணனை கல்லோடேமோதிடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் செவ்வழிந்துபோய்விடுவேன்
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறுயிரவர்சொல்வார்
ஆறுயிரவருமே ஆண்மக்கள்பெண்மலடாய்
மைந்தனைவேண்டியல்லோ மகாதவம்பண்ணேனம்மா
என்னதவம்பண்ணிஞலு மேதாலும்பிள்ளையில்லை
மகாமுனிவர்தபசுபண்ணு மாமலையைத்தான்தேடி
நாங்கள்தவத்திற்கு நகர்விட்டு போவதற்கு
வெள்ளாட்டிபெற்றதொரு வீராணன்முகனை
பட்டந்தரித்துவைத்து பார்க்கவசுபோனோம்
சிருவசபருவதத்திற் சேர்ந்துதவம்பண்ணுமம்மாள்
செக்கரானாளாமேலே சிவகாமித்தாயாமேலே
அல்லியிலேமேலே ஆணையைப்பெற்றெடுத்தோம்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓங்கிறகன்னியிதே யுன்னைமணச்சேருமணடு
அடிக்கிறகாற்றதனி லக்காற்றுரும்புரண்டு
காலநாலகண்டருக்குங் கண்டத்திலகறுப்புரண்டு
குன்றிமணிக்காரனுங் கொருந்சங்கறுப்புரண்டு
சந்திரக்குமாசிருண்டு சற்றேகறுப்புரண்டு
உனக்குமயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்பில்லை
புறாவுக்கறுப்பொழிய பின்னெக்கறுப்புமில்லை
அல்லியிலேமேலே ஆரணங்கேகேட்டிறந்தாய்
வரத்திறைற்பெறுபெற்று வந்தாயம்மாதென்மதுரை
வெள்ளாட்டிபெற்றெடுத்த வீராணன்முகனும்
ஊராள்வரவொட்டாம லோட்டிவிட்டானப்புறத்தே
வழுவுகுடியாக ஊரிற்பிழையுமென்றுன்
ஆறுயிரம்பாண்டியரும் ஆறுயிரம்பாற்குடமும்
வருஷத்திற்கொருதரந்தான் வாங்குகிறான்பகுதியவன்
உனையேற்பெறவேண்டி ஊரிழந்தோமியாழிழந்தோமா

சிறைமயிழந்தோமம்மா துரைத்தனமுந்தானிழந்தோம்
ஏழுவருஷமம்மா இப்படியனுப்புகிறோம்
இந்தவருஷந்தமே இங்குவந்தார்மல்லரவர்
பாற்குடமிரப்பிவைத்தோம் பாலமிர்தஞ்செய்கிறார்கள்
நீபாலமிர்தமுண்டலேவோ பள்ளிக்குப்போமென்றார்

அல்லியம்மாள மல்லர்களை அவமானஞ்

செய்தனுப்பியது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியிகோபமதாய்
கட்டிப்பழம்போலே இருகண்சிவந்தாளே
கோவைப்பழம்போலே கூறியகண்சிவந்து
வெள்ளாட்டிடையனுக்கு வீரியங்களுண்டாமோ
எருதுபசுவாமோ இளைத்தபசுவுமுண்டோ
ஊரப்பழந்தானும் ஊர்க்குருவிபருந்தாமோ
கொசுவும்பருந்தாமோ கூடப்பறக்குமோதான்
விரலேவுரலானால் உரலென்னகொள்ளுமையா
வெள்ளாட்டிடையனைத்தான் வெட்டிதலைதள்ளாமல்
பாண்டியராசர்களே பாராளவந்தீர்களே
உங்களைப்போல்ராசாக்கள் உலகத்திலானதியேன்
என்றுமிககோபமுடனெழுந்தாளேயல்லியம்மாள்
எழுந்திருந்து அல்லியம்மாள் இயலானபாற்குடத்தை
இடதுகால்தன்னாலே எட்டியுதைத்தாளே
ஆறாயிரம்பாற்குடத்தை அகங்கொண்டிரடிவிட்டாள்
ஆராமல்லர்களை அரையும்பிடாரனைத்தான்
ஓடியரையுமென்றாள் ஒருநொடியில்வாருங்கள்
அங்கிருக்குமல்லர்கள திதுரிதமாயோடி
பாம்புபிடாரனைப் பரிந்தேயழைத்துவந்தார்
வாழ்வரசியல்லியற்கு வந்துதெண்டம்பண்ணினார்கள்
எம்மையழைத்ததென்ன ஏதுகருமமென்றார்
காட்டுக்குப்போய்நீங்கள் கன்னிபுத்திமருந்தைதனைவைத்து
கருநாகஞ்செந்நாகங் காலக்கோட்டிவிஷங்களுடன்
மண்ணுளிதாசிரியு மலையேறிவிரியனுந்தான்
ஊதுசுருட்டிபாம்பு மூயர்வானநாகங்களும்
நீலகத்திகுட்டிகளும் நீதியுள்ளபாம்புகளும்
வன்னவன்னபாம்புகளும் வகையாகத்தான்பிடித்து
ஓட்டமுநடையுமாக ஒருநொடியில்வாருமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அந்தபிடாரரெல்லாம்
ஓட்டமுநடையுமாக ஓடினார்கானகத்தில்
காட்டுக்குப்போனார்கள் கன்னிபுத்துமருந்துவைத்தார்

அண்ணவண்ணப்பாம்புகளை வரிசையுடன்பிடித்தார்
பெட்டிகள்நிரம்பவே பிடித்தார்கள்பிடாரரெல்லாம்
காடுசெடிதாண்டி கடுகியேயோடிவந்தார்
அல்லியரசாணி ஆரணங்குமுன்புவந்தார்
பெட்டியிற்பாம்பையெல்லாம் பொற்கொடியாள்முன்னேவைத்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்கேதுரைப்பாள்
பாற்குடந்தன்னிலேதான் பாம்பையடையுமென்றாள்
பஞ்சவர்ணச்சீலையினாற் பானைகள்வாய்கட்டுமென்றாள்
ஆயிரங்குடத் தடையுமென்றாள்பாம்பையெல்லாம்
பஞ்சவர்ணசீலைகட்டி பார்திர்க்குமுன்னேவந்தார்
அல்லிப்பெருமாளு மாரணங்கேதுரைப்பாள்
அம்பட்டரைத்தேடி அழையுமென்றாளல்லியரும்
ஓடியழைத்தல்லவோ ஓட்டம்நடையாகவந்தார்
ஆராயிரந்தூதுவரை அழகுமொட்டைசெய்யுமென்றாள்
தாடிசிறைத்தவரை தலைமேபொடிபண்ணுமென்றாள்
மீசைசிறையுமென்றாள் முன்போடிபண்ணுமென்றாள்
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளியுங் கலந்தழகாய்குத்துமென்றாள்
அல்லியின்சொற்படிக்கே அழகுமொட்டையிட்டார்கள்
மீசைதாடிசிறைத்து முகமனைத்தும்பொட்டுமிட்டார்
ஆராறூதுவரே அன்பானவர்தனக்கேனும்
நீன்முகராசனுக்குப் பட்சமுள்ள அல்லியம்மாள்
இந்தவிசைகளை யனுப்பினளென்றுசொல்லும்
தொண்டைக்குத்தூண்டிமுள்ளு தொப்புளுக்குவிராணி
அவன்-மண்டைக்குகோடாலி மார்புக்குசெப்புலக்கை
கழுத்தடியிற்கத்தியவள் காமாட்சியம்மையென்று
ஊட்டியறுக்கவந்த வுண்மைப்பரஞ்சோதி
தலைமாட்டிற்பாம்பலவோ தாயாரந்தஅல்லியென்று
சொல்லுங்கள்தூதுவரே துரைராசநீன்முகற்கு
வெள்ளாட்டிபையனுக்கு விந்தையைசொல்லுமென
ஆயிரந்தூதுவர்க ளக்கூடமெடுத்துக்கொண்டார்
வருகிறார்மதுரையது வடமதுரைதான்விட்டு
தேனூறுதுரையது தென்மதுரைவருகிறார்கள்
தெத்துதெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
மகராசன்கொலுதனிலே வந்தார்கள்தூதுவர்கள்
அப்போதுநீன்முகனும் அப்பிங்கனமாடுகைக்கு
சவினணைமண்டபத்தில் தானமர்ந்தான்வாழ்மார்பன்
எண்ணெயிட்டுக்கொண்டே யிருக்கிறவேளைதன்னில்
பாற்குடத்தைமுன்னேலே பார்மீதிறக்கிவைத்தார்
வரிசைவரிசையாக வைத்தார்கள்பாற்குடத்தை
வந்திருந்ததூதரெல்லாம் வரிசையாய்நின்றார்கள்
கண்ணைத்திறந்தல்லவோ கட்டழகன்பார்த்தானே

இதுவென்னவதிசயங்கள் ஆர்செய்தவன்மையிது
என்று-எட்டிப்பழம்போலே இருவிழிகண்சிவந்தான்
கோவைப்பழம்போலே கூர்விழிகண்சிவந்தான்
உருக்கியசெம்பொன்னது உதிரம்போல்கண்சிவந்து
இப்படிசெய்தவனை யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
பால்வார்த்தனுப்பாமல் பாம்பையடைத்ததென்ன
ஆரடாதூதுவரே அறியவுரையுமென்றான்

நீண்முகராசனுக்குத்தூதர்கள்சேதிசொல்லுதல்.

அவ்வார்த்தைகேட்டவர்களஞ்சியுரைக்கலுற்றார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கே அரியவொருமகளாய்
அல்லியிலைமேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தாள்
ஏழுபிராயமுண்டு இளங்கொடியாள்கன்னிகைக்கு
பாண்டியராசரைநாம் பகுதிபோய்க்கேட்டவுடன்
பகுதியுங்கட்டினார்கள் பாற்குடங்கள்தானிரைத்தார்
எங்களுக்குசாப்பாடு இன்பமுடனேசமைத்தார்
அவ்வளவிலல்லிநல்லா ளானந்தவாழ்மாரி
பள்ளிகூடத்துப் பாலமுதுண்ணவந்தாள்
எங்களைக்கண்டவுட னாரென்றுதான்கேட்க
பாற்குடங்களேதுவையா பாண்டியரேசொல்லுமென
அவ்வளவிற்பாண்டியர்களஞ்சிப்பயந்துரைப்பார்
உமக்குப்பட்டங்கரித்துப் பாரதவம்போனதுவும்
அல்லியரைப்பெற்றதொரு அதிசயத்தைசொன்னார்கள்
அதுகேட்டுஅல்லியவள் அதிகமானகோபமதாய்
வெள்ளாட்டிவன்பயலுக்கு வீரியங்களுண்டாச்சே
ஆறாயிரங்குடத்தை அரைநொடியிலிடறிவிட்டாள்
பாம்பைப்பிடித்துவந்து பாற்குடத்திலேயடைத்தாள்
வாருமென்றாளம்மட்டரை மழுங்கவடியுமென்றாள்
தலைபோடிபண்ணினார்கள் தனிப்பொட்டுமிட்டார்கள்
கையவிடம்வந்தவர்கள் தலைபோடியானார்கள்
கரும்புள்ளிசெம்புள்ளி கலந்தழகாய்பொட்டுமிட்டு
தொண்டைக்குதூண்டிமுள்ளு தோப்புளுக்குவீராணி
மண்டைக்குகோடாலி மார்புக்குசெப்புலக்கை
கழுத்தடியிலகத்தியென்றாள் காமாட்சியம்மனென்றாள்
ஊட்டியறுக்கவர்க்கு உண்மைபரஞ்சோதியென்றாள்
உங்களுக்குச்சொல்லுமென்று உத்தமியனுப்பிவைத்தாள்
தருமதுரைமகராசி தப்பிவிட்டாளெங்களைத்தான்
பிழைத்துவந்தோநங்கள் பெரியோர்புண்ணியந்தான்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்தானேநீண்முகனும்

நீன்முகராசன் அல்லியின்மேற்படையெடுத்தது.

ஆரடாதூதுவரே அழையங்கள்மந்திரியை
அந்தட்சணமே கூடாரம்போடுமென்றான்
இன்றுவெளிகூடாரம் இயலுடனேபோடுமென்றான்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணமிட்டுவாருமென
சண்டைகொடிபோட்டுச்சண்டைமுரசடியுமென்றான்
தேரையலங்கரித்துச்சீக்கிரமாய்வாருமென்றான்
ஆராயிரமந்திரி யனைவரும்பயணமென்றான்
யானைசேனைபரிவாரம் அடங்கலும்பயணமென்றான்
காலாள்பரிசேனை கந்திகியேபயணமென்றான்
ஆராயிரம்பாண்டியரை அதம்பண்ணிபோட்டுவிட்டு
அல்லியெனும்பெண்ணை அரைநொடியிற்பிடித்துவந்து
தலைபோடிபண்ணியே தம்பலம்சுமக்கவைப்போம்
என்னையிட்டஎன்தலைக்கே இயல்பாயரைப்பிடுவேன்
அப்போதுஸ்நானமா யாடுவேனபிஷேகம்
என்றெழுந்தானே இயல்புள்ளநீன்முகனும்
கட்டினதுகச்சையல்ல கைதனிலேவில்லுமல்ல
முகத்திலேமீசையல்ல முன்கட்டுச்சிலையல்ல
தலையிலேபாகையல்ல தரித்ததுஆடையல்ல
என்றவனுமார்பைதட்டி எழுந்தானேநீன்முகனும்
முகத்திநுருமாலை முகமழகாய்தான்கட்டி
அம்புவில்தானெடுத்தான் அமபுராததூணிமுதுகணிந்து
பாங்குகச்சைதானணிந்தான் கத்திவாள்தோளிலிட்டான்
தேரைச்சுற்றிநமஸ்கரித்து தேரின்மேலேறினானே
ஏறினான்தேறின்மேலே எடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
கானல்தனக்கெடுத்தார் கறுப்புநல்லகூடாரம்
வெய்யலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
கறுப்புநிஜான்செகப்புநிசான் கலந்துபறக்குது
அடிபடுதுரணமுரசு அனைவருங்கிடுகிடென
கோடைகாலந்திடிபோலே குமுறுதேபேரிகைகள்
வெங்கலபேரிகைகள்விருதுமுழக்கமுடன்
அமரதரும்சமரதரும் அஸ்திரராய்வருகிரார்கள்
கலிங்கர்தெலுங்கருடன கன்னடர்வருகிரார்கள்
துலுக்கர்மலுககருடன் சோனகரும்வருகிரார்கள்
வணியருஞ்சகனியரும் மராட்டியரும்வருகிரார்கள்
வருகிறசனங்களானல் மட்டுமிதங்களில்லை
கொக்குவெளுத்ததுபோல் குடைமல்லிபூத்ததுபோல

வாணங்கவிந்ததுபோல் மல்லிகைப்பூத்ததுபோல்
நீன்முகன்சேனையெல்லாம் நெருங்கிவருகிறது
செந்தூளெழும்புவது சிவலோகம்கப்பிற்று
கருந்தூளெழும்புவது கதிரோனைகப்பிற்று
கோட்டைக்கடந்து கொப்பனவேவருகிறார்கள்
அப்போதுபாண்டியர்கள் அறிந்தார்கள்சேனைதன்னை
நீன்முகன்வருஞ்சேதி நிமிஷத்திற்றனறிந்தார்
ஐயோமகளேயென்று அலரலுற்றார்பாண்டியர்கள்
தவம்பண்ணிப்பெற்றோமே தவங்குலையாளாச்சே
பாரதவம்நாங்கள்செய்து பாலகியைப்பெற்றோமே
நின்முகன்கையாலே மிடியாளாச்சோ
வருகிறான்நின்முகனும் மட்டிலாச்சேனையுடன்
என்செய்வோமகளேயென்று இடிவிழுந்துதானழுவார்
அல்லிப்பெருமாளும ஆரணங்குதான்கேட்டு
அஞ்சாதேஐயமாரே அவனைப்பலிகொண்டிடுவேன்
மாண்டுமடிவேனென்று மனதில்நினைக்கவேண்டாம்
செத்துமடிவேனென்று சிந்தையில்வைக்கவேண்டாம்
அரைநாழிக்குள்ளேயவன் ஆங்காரம்நானறிவேன்
என்சமர்த்தைப்பாருமென்று எழுந்தாளே அல்லியவள்

அல்லியம்மாள்சொக்கரையும் அம்மனையுங்
கொழுதுவரம்பெற்றது.

அல்லிகுளமுழுகி அலர்தாமரைப்பூவெடுத்து
சொக்கரதுஆலயத்தில் சுந்தரியும்போய்புகுந்து
கோயில்வலம்வந்து கும்பிட்டுத்தெண்டனிட்டு
கொண்டுவந்தபூமலரால் கொம்பனையும்பூசைசெய்து
ஒருவர்-வயற்றில்பிரவாமல் வன்கொடுமைசெய்யாமல்
குடலில்பிரவாமல் குலக்கொடுமைசெய்யாமல்
அல்லியிலேமேலென்னை ஆச்சியரேபிறப்பித்தாய்
பொற்றாமரையிலேதான் பிறப்பித்தாயீஸ்வரியே
நீன்முகனைக்கொல்லவேணும் நிலிபட்டங்கட்டவேணும்
மாற்றானைக்கொல்லவேணும் வையகத்தையாளவேணும்
வாழ்த்தியேகதைகொடம்மா மந்திரவாள்கைகொடம்மா
என்றுவணங்கியே இரங்கிநமஸ்கரித்தாள்
மாணிக்கசொக்கலிங்கம் மனதுமிகக்களித்து
அகிலாண்டநாயகியாள் அங்கையற்கண்மனமகிழ்ந்து
மதுரைமீனாட்சியுந்தான் மங்கையற்கண்மனமகிழ்ந்து
மச்சுரதங்கொடுத்தாள் மந்திரவாள்கைகொடுத்தாள்
வாழ்த்தியேகைகொடுத்து வெண்டிருநீரள்ளியிட்டாள்
வர்னலட்சந்தூதர்களை மகர்தேவர்கைகொடுத்தார்
அல்லியற்குத்துணையாக அனேகம்பேர்வந்துவிட்டார்

அல்லியரசாணி நீன்முகனைச் சங்கரித்தது.

காலாளுஞ்சேனைகளுங் கடுகியேபயணமாச்சு
தேரைசுற்றிதெண்டனிட்டு தேரின்மீதேறினாளே
அம்புவில்லைகைபிடித்து அச்சுரதந்திருப்பிவிட்டாள்
மந்திரவாள்கைபிடித்து மச்சுரதந்திருப்பிவிட்டாள்
தேவதுந்துமிமுழங்க தேனமொழியாள்வருகிறாளே
சித்திரத்தேரும் செருக்களத்தேவந்கிறதே
வந்துவளைததாளே வல்லிடிபோலல்லியரும்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்தாள்
மாரிசரம்பொழிந்தாள் மகாசேனையுள்ளவர்மேல்
தொட்டாளேவில்லதனைச் சொரிந்துவிட்டாள்பாணமலை
விட்டாள்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தான்மறைய
யானைசேனைபரிவாரம் அடங்கலுங்கொல்லலுற்றாள்
யானைத்தலைகளெல்லாம் அபயமிட்டுக்கீழ்விழவே
ஒட்டைத்தலைகளெல்லாம் ஓலமிட்டுக்கீழ்விழவே
குதிரைத்தலைகளெல்லாம் கொக்கரித்துக்கீழ்விழவே
யானைமேலிருந்தவர்கள் அபயமிட்டுக்கீழ்விழவே
ஒட்டகத்தினமீதிருந்தோ ரோலமிட்டுக்கீழ்விழவே
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துமண்ணைக்கவ்வ
தென்னங்காய்போலாக சேனைதலையுருளவிட்டாள்
பனங்காயைப்போலாக பார்தனிலுருளவிட்டாள்
செண்டுசெண்டாவேணதலை செருக்களத்திலுருளவிட
அறுந்ததலைகளெல்லாம் அம்மானாடுகுது
ஆலையாடுங்கரும்புபோல அரைத்துரசம்பிழிந்தாள்
கரும்புக்கருணைபோலக் கண்டித்தாள்வேணதலை
மதப்பட்டயானைகள்தான் மடுவைககலக்கினாற்போல்
குட்டிமதயானை குளங்கலக்கிவிட்டதுபோல்
இணணியில்சந்தனத்தைக் கூட்டிவழித்ததுபோல்
நீன்முகன்சேனையெல்லாம் நிர்த்தூளிபண்ணலுற்றாள்
பிடாரியார்கோவிலுக்குப் பலிகொடுக்கும்பாவனைபோல்
அம்மையார்கோவிலுக்கு ஆடுவெட்டும்பாவனைபோல்
அரைநாழிக்குள்ளே அதம்பண்ணினாள்பாளையத்தை
சண்டைபண்ணமாட்டாமற் றளர்ந்தோடிப்போனார்கள்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்
நாமத்தைகாண்பித்து நான்தாதனென்பாரும்
பூணூலைக்காண்பித்து பிராமணனென்பாரும்
சண்டைக்குவல்லையென்று சலாஞ்செய்துஓடுவாரும்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவித்ததுபாளையங்கள்
வடுகரெல்லாம்நீளென்பார் வன்றமிழர்தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்

இல்லிதமாய்ப்பாளையத்தை-யிறக்கடித்தாளல்லியரும
நீன்முகராசனண்டை நேரிழையும்வந்தெதிர்த்தாள்
ஆரடாநீன்முகனே அறிவுகெட்டபாதகனே
வெள்ளாட்டிமையமேலே வீரியமுனக்கேண்டா
தம்பலவட்டிசேர்ந்தும தாதிபெற்றமகனே
மதுரம்புளியாமா வைகாசிகைத்தயர்மா
எருதுபசுவாமா எதிர்த்துவந்தாயாண்பிள்ளையாய்
உன்னைக்கொடுப்பேனே வுனக்குமொருசேவகமோ
கொசுவுமபருந்தாமோ கூடப்பறக்குமோடா
உயரப்பறந்தாலு மூக்குருவிபருந்தாமோ
அணிப்பிள்ளையசக்கினல் மான்குட்டிவிழுமோடா
ஓதிபெருத்தாற்றூணமா வோட்டாங்கச்சிமளையாமா
உன்னை-அடம்பண்ணதூரும்படியாக அல்லியிமேலநான்பிறந்தேன்
பொற்றாமரையிலே பிறப்பித்தநாளீஸ்பரியாள்
உன்றொண்டைக்குத்தூண்டிமுள்ளு தொப்புளுக்குவீராணி
உனமார்புக்குச்செப்புலக்கை மணடைக்குக்கோடாலி
உன்கழுத்தையறுக்கவந்த காமாட்சியம்மனடா
உன்-ஊட்டியறுக்கவந்த வுன்மைமபரஞ்சோதியடா
உன்குலதெய்வமடா ஓங்காரயல்லியம்மாள்
அறியாமற்போனாயடா அறிவுகெட்டநாய்தலையா
அரைநாழிகொள்ளையிலே யமபுரஞ்சேர்க்கிறேன்பார்
கால்நாழிக்கொள்ளையிலே கைலாசஞ்சேர்க்கிறேனபார்
ஒருநாழிகொள்ளையிலே யுயிர்வதைசெய்கிறேன்பார்
இன்றவுப்புமாண்டதோ தெருவுபாழாச்சுதோ
காலனுயரவந்து கைகாட்டியழைத்தானோ
இயமனாருயரவந்து இங்கேவாவென்றாரோ
ஆகையினாலேயடா யமருக்குவந்துவிட்டாய்
என்சமர்த்துஞ்சேவகமு மிப்போதறிவாய்பார்
தேரைத்துரத்திவிட்டாள் செங்கையில்வில்லெடுத்தாள்
கேட்டந்தநீன்முகனுங் கோர்வமுதிகமாய்
நெற்றிக்கண்ணீஸ்வரனார் திமிர்த்துவிழிபார்த்தாற்போல்
வலதுபக்கமீசையது வல்லயம்போலேதுடிக்க
இடதுபக்கமீசையது ஈட்டிபோலேதுடிக்க
மீசைதுடிக்கிறது முன்கோபமாகிறது
சாணுண்டேபெண்ணேநீ சமத்தாகப்பேசுகிறாய்
உன்சவுரியந்தானிழப்பேன் தம்பலங்களைத்தலைப்பேன்
எனவல்லமையைப்பாரென்று வளைத்தானேவில்லதனை
இவ்விருவர்தேரு மிருநிலத்திற்றான்சுழல
மாணிக்கச்சொக்கனையு மனதில்நினைத்தாளே

அங்கயற்கண்ணுமையை ஆதிபரமேஸ்வரியை
மனதில்நினைத்தல்லவோ வாங்கிவிட்டாள்பாணமது
பாவியந்தநீன்முகனும் பதறிசரம்பொழிந்தான்
விட்டான்சரபாண மெல்லிநல்லாளமேனியிலே
கோடானகோடிபாணங் குறித்தானேநீன்முகனும்
அல்லிப்பெருமாளுக் கதிகமானகோபமுடன்
ஒன்றுக்குப்பத்தாக ஒருநூறுக்காயிரமாம்
சரமேற்சரம்பொழிந்தாள் சாமார்த்தியமுள்ளகன்னி
வாய்வினது அஸ்திரங்கள் வருணனது அஸ்திரங்கள்
இவ்வநல்ல அஸ்திரங்கள தீர்க்கமுள்ள அஸ்திரங்கள்
சண்முகனஸ்திரமாஞ் சலந்திகனஸ்திரமாம்
மகாதேவியஸ்திரமாம் பார்வதியஸ்திரமாம்
வச்சிர அஸ்திரமாம் மகுடநல்ல அஸ்திரமாம்
இடியினது அஸ்திரமாம் இந்திரனது அஸ்திரமாம்
இராமச்சந்திர அஸ்திரமாம் நவச்சந்திர அஸ்திரமாம்
சூரியஅஸ்திரமாஞ் சுப்பிரமணியஅஸ்திரமாம்
கார்த்திகைமாதத்திற் கனத்தமழைபெய்ந்ததுபோல்
ஐப்பசிமாதந்தன்னில் அடர்ந்தமழைபெய்ந்ததுபோல்
சோனைமழைகளுஞ் சொரிந்தார்போற்றாவிவிட்டார்
விட்டதொருபாணமது பட்டுதிதங்களில்லை
நான்குநாள்மட்டும் நலச்சண்டைபண்ணுகிறார்
விற்பிடித்தகைகளது மெத்தசிவப்பேறிற்று
அம்பிழுத்தங்கைகளது அல்லிப்பூவருணமாச்சு
நெல்லிப்பழம்போலே நெருங்கிற்றுகொப்புளங்கள்
இந்தவிதமாக இருவர்சண்டைபண்ணினார்கள்
அப்போது அல்லியம்மா ளம்மனையேதொக்கரித்து
இடியாஸ்திரமெடுத்து இந்திரனுபந்தனுமிட்டு
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளத்தான்தொடுத்தாள்
கைகளில்நெருப்பெரிய வந்துவிழுந்தனவே
தேருமுடைந்தனவே செம்புரவிசெத்தனவே
சட்டமான்வச்சிரகபாய் தவிடுபொடியாயினவே
சல்லடைகண்போலே சரீரங்கள்தொளையாகி
பதாதியாய்நின்றானே பராக்கிரமநீன்முகனும்
எடுத்தான்வளைதடியை ஏற்றினான்கேடகத்தை
கண்டாளே அல்லியம்மாள் கனத்தநல்லகோபமுடன்
கேடகமும்வாளெடுத்து கெர்ச்சித்துக்கீழ்குதித்து
எலிகண்டபூனையைப்போ லெழும்பினாளல்லியம்மாள்
பசுகண்டபுலியதுபோல் பாய்ந்தானேநீன்முகனும்
யானைகண்டசிங்கம்போ லல்லியெழும்பினாளே
சொக்குகண்டயாசாளிபோற் குதித்தானேநீன்முகனும்
மானைக்கண்டசிவிங்கிபோல வாறாளே அல்லியம்மாள்

பாரதிருப்புகற்குப் பாவிமனம்வருமோ
செத்துமடிவேனென் செலவழிந்துபோவேனென்றாள்
அழுதுபுலம்பலுற்ரு ளாரணங்குகுந்தியம்மாள்
அழுதகுரல்கேட்டு அத்தருமராசர்வந்தார்
சந்தனவடிவழகன் தருமராசர்வந்துவிட்டார்
ஏதுக்கழுவுதா யெனதாயேசொல்லுமென்ருர்
அர்ச்சுனன்சொன்னதெல்லாஞ் மாச்சியருந்தானுரைத்தாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அந்நண்மைந்தர்நொந்துமனம்
சொற்பேச்சைகேளானே சுந்தரப்பூமுடியான்
என்வார்த்தைகேட்கானே இளவிஜையராஜனிவன்
ஆரைநினைத்தானோ அளவற்றசிந்தையிலே
எவரைநினைத்தானோ இன்பமுள்ளசிந்தையிலே
அடியளந்தமாயவரோ ஆதிமூலம்வாருமென்ருர்
இவ்வேளையிச்சமய மிங்கேவாசுவாமியென்ருர்
தருமர்நினைத்ததனைச் சுவாமியுமறிந்து
வட்டமிடுங்கருடனேறி வந்துவிட்டாரெம்பெருமாள்
சிவந்தகருடனேறி ஸ்ரீராமர்வந்துவிட்டார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
சந்தனவடிவழகர் தருமரண்டைவந்துவிட்டார்
வாகனம்விட்டிறங்கி வந்துசரணமிட்டார்
என்னையழைத்ததுதா னேதுகருமமென்ருர்
சிம்மாதனத்தின்மீது ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இட்டசிங்காதனத்தி லெம்பெருமாள்வீற்றிருந்தார்
சந்தனவடிவழகர் தருமராயரேதுரைப்பார்
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனராசனவன்
தீர்த்தயாத்திரைபோகச் சிந்தையிலநினைந்துகொண்டு
காசியாத்திரைபோகக் கருத்திலநினைந்தானே
ஆர்சொல்லுங்கேளேனென்று அர்ச்சுனன்போகலுற்ருன்
தனியேயனுப்புதற்குச் சற்றுமனந்தோன்றவில்லை
அர்ச்சுனர்க்குத்துணையாக அரிராமர்போய்வாரும்
கூடத்துணைபோங்கள் கோபாலப்பெருமாளே
கும்பிடுந்தெய்வமுநீர் குலைத்திடுநாமமுநீர்
உன்னையேநம்பியே னுயிர்கொண்டுலாவுகிறேன்
ஆரைச்சதமென்பேன் அன்னியரைத்தஞ்சமென்பேன்
எவரைச்சதமென்பேன் இனியாரைத்தஞ்சமென்பேன்
உம்மையல்லால்வேறுதுணை யுண்டோவிம்மாநிலத்தில்
அர்ச்சுனர்பின்சென்று அழைத்துமேவாருமையா
போய்வாருஞ்சுவாமியென்ருர் புகழ்வேந்தர்தருமலிங்கம்
மாதாவுங்குந்தியம்மாள் வாழ்த்திசெலவுதந்தாள்
மாயவனுமருச்சுனனும் வணங்கியெழுந்திருந்து

மாயவனும்அருச்சுனனும் தீர்த்தயாத்திரைபோகிறது.

காஷாயந்தானுடுத்திக் கடுவேஷங்கொண்டார்கள்
சந்நியாசிவேடங்கொண்டு தவமுனிபோல்வேடம்பூண்டு
தருமாபுரம்வீமாபுரந் தரணிபுரந்தாண்டி
இந்திரவனங்கடந்து இனியவனம்போகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
காசிநதிபோய்முழுகிக் கனதீர்த்தமாடினார்கள்
விசுவநாதசுவாமியைத்தான் வேண்டித்தரிசித்தார்கள்
துங்கபத்திரிகோதாவரி தொலைதீர்த்தமாடினார்கள்
யமுனைசரஸ்வதியு மின்பமுடன்ஸ்நானம்செய்தார்
மல்லிகார்ச்சுனம்வந்து மகேஸ்வரனைப்பூசைபண்ணார்
திருப்பதியேவந்தார்கள் தெரிசனமேசெய்தார்கள்
வேடனதுஎச்சிலைத்தான் விரும்பியுண்டவித்தகனார்
கண்ணப்பனுக்காட்சிதந்த காளஸ்திரிவந்தார்கள்
காளத்திநாதனையுங் கண்டுதெரிசித்தார்கள்
திருப்பாலைவனந்தனிலே சிறப்புடனேவந்தார்கள்
கபாலீசநாதனைப் பணிந்துதண்டஞ்செய்தார்கள்
வால்மீகர்பூசைசெய்த மருந்தீசனைத்தரிசித்தார்கள்
திருவொற்றியூரில்வந்து தியாகனைப்பூசைசெய்தார்
கழுக்கள்வலம்வந்து கடைநயினார்பூசித்தார்
திருக்கழுக்குன்றபதி தேடியேவந்தார்கள்
வேதகிரிலிங்கத்தை வேண்டிச்சரணமிட்டார்
வண்ணாரப்பெண்ணுக்காய் மணம்போனாரென்றுசொல்லி
அண்ணாமலையானை யாண்முகர்தேடிவந்தார்
அருணகிரிநாதனைத்தா னடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
புற்றிடங்கொண்டதொரு பொன்திருவாரூர்போனார்
தியாகரைத்தரிசிக்கத் திரும்பினாரிருவருமாய்
சிதம்பரம்தன்னிலேதான் சபாபதியைத்தரிசித்தார்
மாயவரம்கும்பகோணம் வந்துதரிசித்தார்கள்
ஸ்ரீரங்கம்வந்தல்லோ இரங்கனைப்பூசைசெய்தார்
ஜம்புகேஸ்வரத்திலேதான் ஜலகண்டனைத்தரிசித்தாராம்
இராமேஸ்வரத்திற்கு யிருவருமாய்வந்தாராம்
சேதுபதிஸ்நானஞ்செய்து இராமலிங்கம்பூசைசெய்து
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தனைக்காணவென்று

மதுரைநகர்தேடி வருகிறாரிருவருமாய்
வருகிறவழிதனிலே வாணியனொருவனவன்
அல்லியரசாணி ஆரணங்குமாதினுக்கு
நித்தமவன்முந்நாழிக்கு நீதியுள்ளவாணியன்றான்
அன்றாடமுத்தி லளவுகுறைந்ததென்று
படிமுக்குறைந்ததென்று பதறிப்புலம்புகிறான்
வாயிலறைந்துகொண்டு மண்ணிற்புலம்புகிறான்
அழுதகுரல்கேட்டு அங்குவந்தாரிருவருமாய்
ஆரடாதம்பியரே யழுதுபுலம்புவதேன்
உன்னையன்னிதம்பண்ணினவ ரார்காணும்வர்த்தகனே
அழுதுபுலம்புவதே னவ்வயணஞ்சொல்லுமென்றார்
வனந்திரியும்சந்யாசி வார்த்தையதுவுங்களுக்கேன்
இராசாத்திவார்த்தையது இனியுரைக்கக்கூடாது
சொன்னேனேயாமாகில் சுகமாக்கப்போரீரோ
உங்களாலாவதென்ன வூர்வழியேபோங்களென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அர்ச்சுனனுமேதுரைப்பார்
சொன்னாற்குறைவுமுண்டோ சுகம்பெறுவீர்வாணியரே
பெரியோர்க்குச்சொன்னால பிழையுண்டோவுந்தனுக்கு
உன்மனக்குறையகற்றி வகைமானஞ்செய்திடுவோம்
அழுதவயணமதை அறியவுரையுமென்றான்
ஆனால்கேள்சந்நியாசி அவ்வயணஞ்சொல்லுகிறேன்
ஐயாபெரியவரே ஆண்டவரேகேளுமையா
வானுமதுரையது வடமதுரைப்பட்டணத்தில்
தென்மதுரைவாழுகின்ற தேன்மொழியாளல்லியரும்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க் கரியதுணைமகளாம்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓங்கிறதண்ணீரி னுள்ளேமணற்சேருமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனி லேகாற்றுரும்புமுண்டு
சந்திரற்குமாசியுண்டு சற்றேகருப்புமுண்டு
குன்றின்மணிக்கானாலுங் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
புருவங்கறுப்பொழியப் பின்னேகருப்புமில்லை
மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கருப்புமில்லை
ஆறாயிரவருந்தா னரியமைந்தனில்லாமல்
மாளுவோமென்று சொல்லி மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்றுசொல்லி மலரிலவதரித்தாள்
பொற்றாமரைதனிலே பிறந்தாளேமாதுகன்னி
அல்லியிலைமேலே யருமையாய்த்தவமிருந்து
அல்லியென்றுபேருமிட்டு ஆரணங்கையேவளர்த்தாள்
எழுபிராயமதி லெதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
நீன்முகனைக்கொன்றவளு நீலிபட்டங்கொண்டாளே

பொர்மைசிருந்துகட்டிப் பூமியரசாளுகிறாள்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அர்ச்சுனனுமேதுரைப்பான
அழகிலிருந்தபெண்ணோ ஆணழகாசொல்லுமென
அவளழகும்பாவனையு மையாவேசொல்லுமென்றான்
எல்லார்தலைமயிறு மிருமுழமொருமுழமாம்
ஆரணங்குகூந்தலது அறுபத்துமூன்றுமுழம்
வண்டுமதுகோடுபோல் மயிர்நிறமாயிருக்கிறது
தேய்பிறைசாயலைப்போல் திருநெற்றிக்கண்ணழகும்
வேப்பிலைசாயலைப்போல் மேல்புருவத்தழகும்
கூரியமூக்கழகும் குளிர்ந்தமுகத்தழகும்
முத்துப்போல்பல்வரிசை முருக்கிதழ்போல்செவ்வுதடும்
நீர்முட்டைபோற்கண்ணழகும் நெரிந்தபுருவமுடன்
சங்குகழுத்தழகும் சாதிலிங்கமேனிகளும்
காமன்கடைந்ததுபோல் கலசத்திளமுலையும்
கற்பகச்சாயலைப்போல் கைத்தலமிரண்டழகும்
ஆலிலைபோலாக யமர்ந்ததிருவயிறும்
சிங்கத்திடைபோற் சேர்ந்தயிடையழகும்
இளவாழைத்தண்டதுபோல் இரண்டுதொடையழகும்
முத்துசிப்பிபோலே முழங்காலிரண்டழகும்
புத்தகஞ்சேர்ந்ததுபோல் புறங்காலிரண்டழகும்
சுவரிலெழுதலாகும் சித்திரம்போல்பார்க்கலாகும்
படத்திலெழுதலாகும் பதுமைபோற்பார்க்கலாகும்
வேரிற்பவளங்கள் மின்னுகிறகாந்தியவள்
கொம்பனையாள்வார்த்தையது குயில்கள்குரலோசை
காய்க்கும்பிராயமையா கன்னிகட்டுங்காலமையா
பூக்கும்பிராயமையா பிஞ்சுவிடுங்காலமையா
அவளைப்போலழகுடையா ளாருமில்லைவையகத்தில்
கட்டழகிமாதினுக்குக் கலியாணமாச்சுதோடா
மாலைப்பசுங்கிளியை மணமுகூர்த்தம்செய்தனரோ
ஆனால்கேள்சந்நியாசி அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்
கொள்ளவருமாப்பிள்ளைக்கு குறடாகொடுப்பேனென்றாள்
ஆளவரும்சம்மந்திதை யடிப்பேனேசேறுபந்தால்
கல்யாணமென்பாரைக கண்ணைப்பிடுங்கிடுவாள்
முன்வாசற்படிதனிலே முச்சிகொட்டாகட்டிவைத்தாள்
பாலைக்கறந்துதான் பட்டணத்தில்வைத்தாக்கால்
பறக்கின்றகாகமது பாராதுதலையெடுத்து
ஆண்காற்றடியாது அல்லியம்மாள்கோட்டைதனில்
ஏறுவதும்பெண்குதிரை யிருப்பதுவும்பெண்சேனை
பன்னிரண்டுவயதாச்சு பாலப்பிராயமையா
நான்சித்தமுங்களமுத்தளப்பேன் நீதியுள்ளமாதினுக்கு

ஆன்றுட முத்தி லளவுகுறைந்தனையயா
ஆனைகயினாலேயா னழுதுபுலம்புகிறேன்
வெட்டியெறிந்திடுவாள் வீரமணிவாளாலே
கொல்லநினைப்பாளே குடிகேடுவந்துவிடும்
ஆனைகயினாலேதா னழுதுபுலம்புகிறேன்
அவளுக்காதரவுசொல்லி யப்புறமேபோகையிலே

அர்ச்சுனன் அல்லியின்மேலாசைகொண்டது:

அர்ச்சுனராசனவன் அதிகமோகங்கொண்டானே
அப்புரமடக்கறியான் அர்ச்சுனராசனவன்
அல்லியின்மேலாசையுற்று அதிகமோகங்கொண்டானே
காமவிகாரத்தால் கலைநாங்கிப்போனானே
மன்மதனெய்தகணை மார்பைப்பிளக்கிறதே
சித்தசன்தொட்டகணை சிறயார்புருகிறதே
மோகித்துதானுமவன் மூர்ச்சைபட்டுப்போனானே
பாணங்களைந்தும் பட்டுநெஞ்சுருகிறதே
மாரன்விடும்பாணமது மார்புருகிப்போகிறதே
ஆயன்பெருமாளே அடியேனொருவார்த்தை
கட்டினவிருதுகளைக் கடுகவறுக்கவேணும்
எந்தவிதமானாலு மணமாலைசூட்டவேணும்
மாலையிட்டாலல்லாது மாயமனைவிருவதில்லை
செத்துமடிவேனையா செல்வழிந்துபோவேனையா
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிராமரேதுசொல்வார்
கட்டெல்லைகாவலென்ன காவலதிகாரமென்ன
ஆறுயிரவர்களா மையன்மார்சேனையென்ன
சேவகமிருந்ததொரு தேன்மொழியாளல்லியரை
கலியாணம்பண்ணுதற்குக் காண்டீபா ஆகுமோதான்
கொல்லநினைப்பாளே குடிகேடுவந்துவிடும்
செத்துமடிந்திடுவாய் செலவழிந்துபோய்விடுவாய்
தேசத்துபெண்களோடா சேனபோர்கிட்டாரோ
சாதியிலொருபெண்ணை தாலிகட்டிவைப்பேனடா
குலத்திலொருபெண்ணை கோலம்பண்ணிவைப்பேனடா
மாதுடையவார்த்தையை மறந்துவிடுவாய்விசயா
பெண்ணென்றவார்த்தையைநீ போட்டுமறந்துவிடு
அல்லியைமாலையிட லாகாதுவுன்னாலே
செத்துமடிவாயே செலவழிந்துபோவாயேயடா

நச்சுரக்கச்சென்றெண்ணாதே நாம்போவோம்ராசாவே
தீர்த்தயாத்திரைவந்து சேனனாளாச்சுதடா
தருமருந்தம்பியரும் தவித்துப்புலம்புவாரே
ஆரணியவாசம்வந்து அனேகநாளாச்சுதடா
என்றதுதான்கேட்டே துசொல்வான்வாள்விசையன்
நான்செத்துமடிந்தாலும் செல்வமிழந்துபோனாலும்
மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாலும்
செத்தவிடந்தனிலே செங்கழுநீர்ப்பூப்பூர்ப்பேன்
மாண்டவிடந்தனிலே மல்லிகைப்பூப்பூர்ப்பேன்
பஞ்சணைமெத்தையிலே படுக்கமலராவேன்
கொண்டைக்குப்பூவாவேன் கொசவணத்திற்பையாவேன்
நெற்றிக்குப்பொட்டாவேன் நேர்விழிக்குமையாவேன்
முந்தாணிதொங்கலிலே முள்ளாகிவொட்டுவேன்யான்
காலுக்குமிஞ்சாவேன் கைவளையல்நானாவேன்
மாலையிட்டாலல்லாது மாயவனைவருவதில்லை
கலியாணஞ்செய்துவையுங் கரியமாலெம்பெருமாள்
உன்புண்ணியத்தினாலேயான் பிழைக்கவழிபாருமையா
பாதம்பணிந்தானே பார்த்திபன்மாலினது
ஆயர்பெருமானு மருளாளரேதுசொல்வார்
புத்திகெட்டவர்ச்சுனாயுன் பின்னாலேவந்தேனடா
அறிந்துமிருந்துநா னறிவழிந்துவந்தேனடா
பெண்களைப்பார்த்துநீ பேதைபோம்புலம்புகிறாய்
காமக்கணைகள்பட்டு களையாகிசீழ்விழுந்தான
ஆயன்பெருமானு மாலோசனைபண்ணலுற்றார்
மாதுகன்னியல்லியரை வரவழைக்கவேணுமென்று
மாயமிருகங்களை மாயவருண்டுபண்ணார்
காட்டானைசிங்கங்களும் கரடிபுலியாளிகளும்
மானுமுயல்களுடன் மட்டற்றபன்றிகளும்
மயிலுங்குயிலன்னம் வண்ணவண்ணபட்சிகளும்
அனேகமிருகங்களை யபிராமருண்டுபண்ணார்
மதுரைக்குடிபடைகள் மகாசனங்களத்தனையும்
காட்டில்வரத்தான்பயந்து கன்னிநல்லாள்முன்னேவந்தார்
அல்லியர்க்குதெண்டனிட்டு அடிபணிந்தேதுரைப்பார்
இத்தனைநாள்பிழைத்தோம் மிக்ககமில்லையென்றிருந்தோம்
என்னகுறைசெய்தோ மென்னவொண்ணாமிருகங்கள்
காட்டுக்குப்போவோமென்றால் கனத்தமிருகமம்மா
பொல்லாதமிருகங்கள் புலிகள்துரத்துதம்மா
எதாற்பிழைப்போமென்றெல்லாருமழுகலுற்றார்
அல்லிப்பெருமானு மாரணங்கேதுரைப்பாள்

அல்லியரசாணி வேட்டைக்குவருகிறது.

மிருகத்தால்மடிவனென்று மிகவும்பயப்படாதே

வேட்டைக்குநான்போய் வேணமிருகமெல்லாம்
அரைநாழிக்குள்ளே யதம்பண்ணிப்போவேனென்றாள்
அஞ்சாமலெல்லவரு மரண்மனைக்குப்போங்களென்றாள்
அத்தண்டபெண்களெல்லா மரண்மனைக்குப்போனபின்பு
ஆரடிதாதிகளே அலங்காரசெங்கமலம்
வேட்டையாடும்பெண்களைநீ விரைந்தோடியழையுமென
குறவர்பெண்கள்மறவாபெண்கள் கூட்டிவாதாதியரே
வில்லியர்பெண்களைநீ விரைந்தோடியழையுமென்றாள்
குதிரைமேற்சேணிகட்டும் கொப்பனவேதாதியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டாரணங்குதாதியவள்
இலாயத்திற்கட்டிவைத்து யிருக்கின்றபுறவிகளில்
பாராசாரிபுரவிதன்னைப் பாங்குடனேதானவிழ்த்து
குதிரைகுளிப்பாட்டி கொப்பனவேகடிவாளமிட்டு
நாலுகாற்குவண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
பக்கத்திலெங்குபடி பதியவைத்தாரப்போது
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்குச்சுவிட்டு
முத்துத்துராகவிக்கதுரா முன்னாலேதான்சொருகி
இமாம்பட்டிசிறகுகளை யியலாகத்தான்சொருகி
குதிரையலங்கரித்துக் கொண்டுவந்துமுன்புவிட்டார்
அல்லிப்பெருமாளு மப்போதேதானெழுந்து
அம்புவில் லுகைபிடித்து அம்புறாத்தூணிமுதுகணிந்து
பதினாயிரந்தோழிமார் பக்கம்புடைசூழ
ஆறாயிரம்யானைகுதிரை யல்லியுடன்பயணமாச்சு
வெள்ளித்தழுக்கடித்தார் வெண்கலக்கொம்பூதினார்கள்
பொன்னின்தமுக்கடித்து புறப்பட்டார்பெண்களெல்லாம்
வேட்டைநாய்சங்கிலியும் விருதுகட்டிவருகிறார்கள்
மான்வலையும்வல்லயமும் வளைதடியுஞ்சக்கரமும்
இரட்டைக்குழைத்துப்பாக்கி இருதோளிலிட்டார்கள்
காற்செருப்புந்தோற்சட்டையுங் கையிலேசில்லாக்கோலும்
அனந்தவிதபெண்களெல்லாம் அல்லியரைச்சூழ்ந்துவர
அப்போதுஅல்லியரும் ஆரணங்குதானெழுந்து
புரவியருகில்வந்தாள் பொற்கொடியாள்மாதுகன்னி
புரவிதனைச்சுற்றி போதவேசரணஞ்செய்தாள்
கழுத்துமயிர்பிடித்துக் கடிவாளங்கைபிடித்தாள்
தட்டினாள்புரவிதனைச் சடுதியிற்றானேறினாள்
அடிவயிற்றில்கால்தட்ட அபாரியாயோடிற்று
ஆயிரம்புறவிகளும் அல்லியுடன்கூடவிட்டார்

ஆயிரங்குதிரைகளில் அல்லியம்மாள்குதிரையது
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகெனவேவருகிறது
பட்டணத்தைத்தான்கடந்து பாரவனந்தான்வந்து
காட்டைவளைத்தார்கள் கருநாயைச்சூழவிட்டார்
செடியைவளைத்தார்கள் செந்நாயைச்சூழவிட்டார்
கோணக்கொம்பூதுவார்கள் கொப்பனவேதமுக்கடிப்பார்
ஆயன்பெருமானும் அர்ச்சுனரைத்தானெழுப்பி
வருகிறாள்காணல்லியரும் வனந்தனிலேவேட்டையாட

அல்லியருக் கருச்சுன னம்புபொருக்கித்தருவது.

அவள்-எய்திடுபாணமெல்லா மெழில்விசையா நீபொறுக்கி
அம்புகள்தான்பொறுக்கி யல்லியர்க்குநீகொடுத்தால்
வல்லமையாய்வந்தாலே மாலையிட்டுவைப்பேனென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனனுந்தானெழுந்தான்
மாயமிருகமது வந்ததேயல்லிமுன்பு
புள்ளிமான்றன்னைப்பே பொற்கொடியாள்தெண்டனிட்டாள்
மானைத்துரத்தியேதான் வருகிறாளல்லியரும்
காற்றாய்ப்பறக்கதுவே கானகத்தில்மானதுதான்
குதிரைசவாரிவிட்டுக் கொப்பெனவேதுரத்தலுற்றாள்
கூடத்தொடர்ந்தானே கோபாலனமைத்துனனும்
அல்லியரசாணியவள் அம்புகளெய்ததெல்லாம்
பொறுக்கித்தருவானே போர்விசயனர்ச்சுனனும்
காடெல்லாம்வேட்டையாடிக் களைத்தாளேயல்லியரும்
விடுவிடுநேரமது வெயிலானவேளையிலே
ஆலமரத்தடியில் அங்கேயிறங்கிவிட்டாள்
ஆரடிதாதியரே யாசனம்போடுமென்றாள்
அரைத்துணியைத்தானவிழ்த்து அர்ச்சுனனுஞ்சீழ்போட்டான்
குதிரைகட்டுமென்று கொப்பனவேதான்படுத்தாள்
அகில்மரந்தன்னுடனே யணைத்துவைத்தார்குதிரைதன்னை
பாக்கியமேயென்னுடைய பாதம்பிடியுமென்றாள்
அருச்சுனராசதுரை அல்லியருக்கெதிரேவந்து
அல்லியம்மாள்தன்பாத மர்ச்சுனனும்பிடிக்கலுற்றான
கையால்பிடிக்கையிலே கன்னியாழிசுற்றிக்கொண்டான்
ஆரடிதாதியரே யலங்காரதோழியரே
நீங்கள்-கற்றகதைதனிலே கதையொன்றுசொல்லுமென்றாள்
களைகள்தெளியவேண்டும் கதையொன்றுசொல்லுமென்றாள்

அருச்சுனன் அல்லிக்குக்கதைசொல்லல்.

ஆணுலகுமன்ன னல்லியர்க்குக்கதையுரைப்பான்
அல்லியரசாணி யம்மாதுரைசாணி

தூநவரசர்மந்திரத்தால் துலங்கவந்த நவமணிகள்
சந்திரகுலம்விளங்கவந்த தர்மரவரைந்துபேர்கள்
பாண்டுராசன்பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்களைவருண்டு
தருமருக்குநேரிளையான் தாக்குடையவீமராசன்
வீமனுக்குநேரிளையான் வில்வாக்குமர்ச்சுனன்றான்
நெருப்பிற்பிறந்தபெண்ணும் நேரிழையாள்திரௌபதையை
எட்டாதவில்வளைத்து இளங்கொடியைமாலையிட்டான்
மீசைமுறுக்கழகன் விழிபிற்கறுப்பழகன்
காவிதனில்நட்சத்திரம் நயனவிழிப்பார்வையுள்ளான்
தோளிலேதுளசிமாலை தொப்புளிலமிர்தகலசம்
பல்லிற்பரசவீணை பாதத்திற்செந்தாமரை
முதுகிலேவட்சரேகை முழங்காலில்முத்துமாணிக்கம்
ஸ்திரீலீலைமன்மதன்றான் சிறுபெண்கள்மணவாளன்
முன்னிலும்பின்னழகன் மோககன்னிமணவாளன்
பின்னிலும்முன்னழகன் பெண்களுக்குமணவாளன்
அருச்சுனனைப்போலே அழகுடையான்யாருமில்லை
திக்குநல்லபாலகனை செயம்பெண்ணுஞ்சேவகன்றான்
இனிபிறக்கும்பெண்களுக்கு பெற்றமணவாளன்
என்றசொல்தான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியம்மாள்
என்னகதைசொன்னையென்று யேறமுகம்பார்த்தாள்காண்
மீசைகட்டும்பாவனையும் விழியழகுங்கண்டுவிட்டாள்

அருச்சுனன்பேரில் அல்லியரசாணி கோபித்தது.

நீ-ஆரடா ஆண்பிள்ளையென றாயுதத்தைத்தானெடுத்தாள்
காற்றாய்ப்பறந்தானே கட்டழகனர்ச்சுனனும்
கத்திபிடிக்கையிலே காதவழியோடிவந்தான்
நிற்கத்தரியாமல் நீலவர்ணர்பக்கம்வந்தான்
அங்கேநடந்தசேதி யாண்டவர்க்குத்தானுரைத்தான்
கதைகளுஞ்சொன்னேனையா காலும்பிடித்தேனே
காலும்பிடித்தேனே கைகள்தெளியவில்லை
கன்னியாழிமோகத்தைக் கூறிவந்தேன்மாயவனே
மாலைப்பசுங்கிளியை மாலையிட்டுவையுமையா
ஆவியுருகிறது ஆசைவண்டேறுகிறதே
ஐந்துபாணந்தைத்தல்லவோ அடியேனெஞ்சுருகிறதே
ஆறுருகுபாணமது அடியேன்மார்புருகிறதே
பஞ்சிலிட்டதீப்போலே பதைத்துருகுதென்மனது
அவளைப்போலழகுடையாள் அவனியிலேயானறியேன்
பார்த்துமறியேனையா படத்திலேகண்டதில்லை
ஈழத்துதச்சனவ னெழுதிவரவிட்டானோ
மேனாட்டுதச்சனவன் மெய்யாய்ச்சிருட்டித்தானோ

ஏதாய்சிருட்டித்தானோ இயலானபிரமதேவன்
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னனந்தனிலை பெண்ணேயென்பான்
காமக்கணையாலே கலைதாங்கிப்போய்விட்டான்
மூர்ச்சைபட்டுவிழுந்தானே முடிமன்னனர்ச்சுனனும்
அப்போதுதாதிமா ரத்தனைபேர்தோழிகளும்
பாங்கிமார்தோழியரும் பத்தினியாளருகில்வந்தார்
ஆரடிதாதியரோ அருகிலவந்தசெங்கமலம்
ஆரோவொருவனவன் ஆளைப்பிறந்தவண்டி
கள்ளும்பிடித்தானே கதைகளுரைத்தானே
தேடிப்பிடித்துவாரும் துண்டித்துப்போடுகிறேன்
ஆங்காரப்பட்டவனை ஆக்கினைகள்செய்யவேண்டும்
ஆயிரந்தோழிகளை யங்கனேவேடவிட்டாள்
எங்கெங்குந்தேடியே யினியவிடமாராய்ந்து
கள்ளன்திருடனைத்தான் காணோமென்றுவந்துரைத்தார்
பேயோபசாசோதான் பின்றொடர்ந்துவந்ததம்மா
ஆணுருவாய்த்தோன்றிற்றோ ஆச்சியமோயுந்தனுக்கு
அதனாற்பழுதுமில்லை ஆச்சியமேயெழுந்திருங்கள்
எழிலுள்புரவியின்மே லனேகசனஞ்சூழ்ந்துவர
பாங்கியருந்தோழியரும் பக்கம்புடைசூழ
மாளிகைவாசலென்று மண்டபம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் படமெழுதிக்கட்டியது.

அருச்சுனன்தேடுவது.

அப்போதுகரியமா லாலோசனைசெய்து
அல்லியைப்போலாக அழகுபடமெழுதி
படங்களெழுதியே பாரளந்தமாயவரும்
குளத்தங்கரையிலுற்ற கோங்குமரந்தன்னில்
உயர்ந்தமரந்தனிலே வுலகளந்தார்கட்டிவைத்தார்
தண்ணீரில்நிழல்தெரிய சுவாமியங்கேகட்டிவைத்தார்
அர்ச்சுனரைத்தட்டியே யரிராமர்தானெழுப்பி
காண்டீபவர்ச்சுனனே களையெனக்குவருகிறது
தண்ணீருங்கொண்டுவந்து தந்தாயேயாமாகில்
மாலைப்பசுங்கிளியை மாலையிட்டுவைப்பேனடா
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்தானருச்சுனனும்
கமண்டலத்தைதானெடுத்துக் கடுகியேஓடலுற்றான்
வனந்தனிற்குளந்தேடி வருகின்றானேயருச்சுனனும்
தண்ணியிலிறங்கும்போது தையலரைக்கண்டுவிட்டான்
அல்லியைத்தான்பார்த்து அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தண்ணியில்போயிருக்கத் தையலரோகாரியமேன்

என்னிலும்புருஷனடி எங்கேகிடைப்பான்காண்
கட்டிலுண்டுமெத்தையுண்டு கால்பிடிக்கத்தாதியுண்டு
ஆடவென்றாலுஞ்சலுண்டு அமர்ந்திருக்கமெத்தையுண்டு
பந்தாடிச்செண்டாடிப் பள்ளாங்குழியாடி
அம்மாகீராடியேகா ணமர்ந்துநீவீற்றிருப்பாய்
தேனேபசுங்கிளியே சிங்காதனம்வீற்றிருப்பாய்
உன்சொல்லுபடியாக வுத்தமியேநானிருப்பேன்
உன்னாசைகொண்டுநான் வுழன்றுதிரிகிறேனே
உன்-மாயமருந்தாலே தாயைமறந்தேனே
அண்ணனைத்தம்பிமாரை யனைவரையுநான்மறந்தேன்
காமக்கணையாலே கனியாங்கிப்போகிறேனடி
ஆசையெல்லாமுன்மேலே யலையுதடியென்சீவன்
வாயைத்திறவாயோ மறுவார்த்தைசொல்லாயோ
தாளைத்திறவாயோ தனிவார்த்தைசொல்லாயோ
வாயைத்திறந்தாயானால் வச்சிரமுதிருமடி
வச்சிரமுதிர்ந்தாலே வாரியெடுக்கிறேனடி
தாளைத்திறந்தாலே தங்கமுதிருமடி
தங்கமுதிர்ந்தாலே தடவியெடுக்கிறேனடி
முத்துவுதிர்ந்தானால் முந்தாணியேந்துரண்டி
உன்-சித்திரவாய்திறந்து செப்பாயோவொருவார்த்தை
மார்போடுமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்தீருமடி
தோளோடுதோளணைந்தால் சுகங்கள்தெரியுமடி
நான்-எத்தனைநேரமட்டும் இதக்கங்கள்சொல்வேன்யான்
கல்லுங்கரையுமேயடி கற்றூணுமிற்றுவிழும்
உன்-மனதுகரையவில்லை மாலைப்பசுங்கிளியே
தண்ணீரில்நானிறங்கித் தழுவிப்பிடிப்பேனடி
என்றுகுதித்தானே இளவிசையராசனவன்
மூச்சைப்பிடித்தவனும் முழுகித்தடவலுற்றான்
சாமநேரமட்டாகத் தண்ணீரில்தடவினானே
தவளையும்பாம்புகளும் தடவிவலித்தெடுத்தான்
அலுத்துச்சலித்தவனு மர்ச்சுனனும்வெளியில்வந்தான்
கரையின்மேல்வந்தவனும் கட்டழகனேதுசொல்வான்
என்றனைமோசஞ்செய்து எங்கேபோனாளென்றறியேன்
போனவிடமறியேன் போய்ப்பதுங்குந்தாவறியேன்
தங்குமிடமறியேன் சஞ்சரிக்குந்தாவறியேன்
என்றுவிசாரமிட்டு இறங்கியவன்பார்க்கையிலே
தண்ணீர்தெளிந்தபின்பு மைநயலைப்பார்த்துவிட்டான்
இந்நேரந்தடவினேனே யெங்கிருந்தாயேந்திழையே
என்னவித்தைகருத்திரங்க ளிளங்கொடியேகற்றவள்காண்
மாயமறிந்தவளோ மந்திரங்கள்கற்றவளோ

மலையாளவித்தைகள் மந்திரத்தைக்கற்றுயோ
எந்திழையேயனைபிடிக்க எனைகையரலாகாதோ
மறுபடியுக்குதித்தாரோ மன்னன்துரைராசாவும்
அவ்வளவில்மாயவனுர் அங்ஙனேயோடிவந்து
படத்தைநழுவிழ்த்தவரும் பாரளந்தார்பொய்மறைந்தார்
காலுசாழிகைமட்டு நல்விசையராசதுரை
குட்டிமதயானை குளங்கலக்கிவிட்டதுபோல்
மூழ்கித்தடவினுனே முடிமன்னராசனவன்
அல்லியரைக்காணுமலலைந்துவிசாரமிட்டான்
வந்துவெகுநேரமாச்சு மாயவரென்சொல்லுவாரோ
கனத்தவிசாரமிட்டு கமண்டலத்தில்நீர்முகந்து
மாயவனுர்தன்னருகில் வந்தானேயர்ச்சுனனும்
ஏன்காணுமருச்சுனரே இந்நேரமேதுசெய்தாய்
சாமநெடுநேரமாச்சே தண்ணீர்கொண்டுநீவரப்போய்
என்னவதிசயமா யிருந்தீர்காணர்ச்சுனரே
ஐயாபெருமாளே அடியேனொருவார்த்தை
தண்ணீர்மொள்ளப்போனபோது தையலாளைக்கண்டேனையா
தண்ணீரிலிருந்ததுபோற் றரிசித்தனெந்தனுக்கு
குதித்துத்தடவினேன்யான் கொம்பனையைக்காணுமல்
மூழ்கிதடவினேன்யான மொய்குழலைக்காணுமல்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நித்திரைசெய்யவும் அருச்சுனராசன்

அல்லியரைத் தேடிப்போனது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட் டரிராமரேதுசொல்வார்
அல்லியர்மேல்சித்தமது அயரவில்லையருச்சுனரே
களையாய்வருகிறது காண்டீபாவெந்தனுக்கு
நித்திரைசெய்தபின்பு நேரிழையையுந்தனுக்கு
மாலைப்பசுங்கிளியை மாலையிட்டுவைப்பேனடா
என்று-வாழ்விசையன் துடைமேலே மாயவனுர்தான்படுத்தார்
களாக்குறட்டைவிட்டு கரியமால்தூங்கினுர்
அப்போதுவாழ்விசைய னருச்சுனனுமேதுசெய்வான்
சிரசைநழுகவிட்டுத் தேர்விசையன்தானெழுந்தான்
பாராங்கல்லைதூக்கிக்கொண்டு பார்த்திபன்வருகிறுனே
தலைமேலேகல்போடத் தார்விசையன்தானினைத்தான்
என்றுகலங்கி யெண்ணமிட்டுத்தானிருந்தார்
கல்லையெடுத்துவந்து காண்டீபனர்ச்சுனனும்
தலைக்குயரம்வைத்து சுவாமியைப்படுக்கவைத்தான்
அல்லிமேற்சிந்தைகொண்டு அருச்சுனனும்போகலுற்றுன்
மதுரைக்குப்போகவென்று மாதுதனைக்காணவென்று

காடுசெடி தாண்டிக் கடுகிவருகையிலே
அருச்சுனன்போனசேதி யறிந்துமேமாயவரும்
அருச்சுனராசனுக் கனர்த்தம்வந்துநேர்ந்ததென்று

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் குறத்தியுருக்கொண்டுவருகிறது.

மாயன்பெருமாளும் வடிவெடுத்தாரன்னேரம்
செக்கச்சிவலையாய்ச் சிறுபெண்குறத்தியானார்
அக்குமணிகொக்குமணி அழகானபாசமணி
பச்சைமணிபாசிமணி பாங்காயலங்கரித்து
குறத்தியரைப்போலாகக் கொற்றவனுர்மாயவரும்
கண்டானேகுறத்தியனைக் கட்டழகனருச்சுனனும்
ஆச்சிகுறத்தியரே யடியேன்யானென்றனடம்மா
கைபார்த்துக்குறியுனக்கக் கட்டழகிவச்சலவியா
மனதில்நினைத்தகுறி சொல்வாயோமாதாவே
எந்தனூருங்களது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்

தினதெந்தினதினதெந்தின தினதெந்தினதினனா
தென்னாதினாதினனா தினதெந்தினதினனா.

எந்தனதுதிருநாடு கேட்கிறையோதம்பி
ஏற்றமுள்ளஇந்திரனு ராஜனுமெங்கள்நாடு
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தவம்புரியும்நாடு
தவமுனிவரிஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள்நாடு
கொச்சிமலைகுடகுமலை யெங்களதுநாடு
குபேரசர்வாழுவது மெங்களதுநாடு
பச்சைமலைபவளமலை யெங்களதுநாடு
பரமசிவன்வாழுவது யெங்களதுநாடு
வங்காளஞ்சிங்காளம் மராட்டியமெங்கள்நாடு
வளம்பாடிகுறியுனக்க வந்தேனடாதம்பி
பசிகாலமானாலே பழங்கூறிவருவோம்
பரமசிவனுமையவட்கும் கைபார்க்குங்குறத்தி
ராமக்காளட்சுமக்காள் பொம்மக்காளென்பேர்
நலமறிந்துகுறியுரைப்போம் நட்டணையாய்நாங்கள்
உண்மையாய்க்குறியுரைப்போம் தண்மையில்லைதம்பி
உன்னாணைஎன்னாணை யென்றவளுஞ்சிரித்தாள்

வேறு.

ஆனல்ம்கள்கட்டுவச்சீ யடியேனொருவார்த்தை
தெய்வக்குறத்தியென்றால் சொல்லுங்குறியெந்தனுக்கு
உண்மைக்குறியுரைத்தால் வுச்சிதங்கள்தருவேண்டி
காதிலிடுங்குண்டலமும் கையிற்பவுத்திரமும்
கான்-உடுத்துமுண்டமான முந்தனுக்குத்தருவேண்டி

கைபார்த்துகுறியுரையும் கட்டழகியெந்தனுக்கு
நாமக்குறத்தியவள் நலமாகவேதுசொல்வாள்
வண்ணமைக்குறத்தியவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்

குறத்தி-அருச்சுனனுக்கு குறிசொன்னது குறம்.

தினதெந்தினா தினதெந்தினா தினதெந்தினாதினனா
தெந்நாதிநாதினனா தினதெந்தினாதினனா

திங்கள்மதிபிறைசூடுஞ் சிவனுடையமகனே
திருத்தணிகைவாழ்முருகர் சேவையருள்வேண்டும்
மலையாளதகஞ்சியம்மை வாக்கருளவேண்டும்
அலர்மேலுமங்கையமோ மலைமேலுஞ்சிங்கை
ஆனைவோரும்வந்துகுறி யன்புதரவேணும்
ஆகாசவாணிதுர்க்கை ஐயனார்பிடாரி
அடமைவள்ளியுமையவளு மினியகுறிசொல்லும்
பொங்கல்நயினருகளும் பொற்கொடியேதெய்வம்
பூவாடைக்காரியம்மை புகழ்ந்துகுறிசொல்லும்
தெய்வங்களைநினைத்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளுதுடம்பு
தேரகமெல்லாமயிற்குச்சி சிலிர்க்கிறதேதம்பி
வாடைமணம்வீசுதடா ஐவர்வந்தாப்போலே
மயக்குகிறதென்னுடம்பை சன்னதங்கொண்டதுபோல்
கூடைகொண்டுகவியுதடா கொற்றவனேயெனக்கு
கோலவிழிதுடிக்கிறது குறிகள்சொல்லக்கேளு
சந்திரகுலராசாக்கள் தருமரைவர்நீங்கள்
தரணிமுழுதாளுகின்ற தருமர்தம்பிநீதான்
சிலைநுதலன்வடிவழகன் தேர்விசையன்நீதான்
தீர்த்தயாத்திரைபோகவென்று தோழனுடன்வந்தாய்
வடிவழகிசிலைநுதலாள் தென்மதுரைவாழும்
மாதரந்தஅல்லியின்மேல மையல்கொண்டாய்நீயும்
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கு அரியதுரைமகளாம்
அல்லியின்மேலாசைகொண்டலையுகிறாய்நீயும்
பொய்யடாவென்குறிகள் மெய்யோடாபுகல்வாய்
புண்ணியனேதர்மர்தம்பி பொறுமையுடன்சொல்வாய்
என்றவளைத்தான்பார்த் திணைவிழியாளிரட்டி
இளங்குறத்திதனைப்போலே யிடைதுவளநகைத்தாள்

வேறு.

மெய்தான்காணுச்சியரே விளம்பினையெந்தனுக்கு
கண்டதுகண்டாப்போல் கட்டுவச்சிசொல்லிவிட்டாய்
பார்த்ததுபார்த்தாப்போல் பட்சமாய்சொல்லிவிட்டாய்
தெய்வக்குறத்திநீ தெளிவானகட்டுவச்சி
உள்ளக்குறியெனக்கு வுத்தமியேநீயுரைத்தாய்
அல்லியரைமாலையிட்டு அழகுமணஞ்சூட்டுவேனோ

என்மனதுக்கேற்றபடி வருவாளோ அல்லியவள்
என்மீதிலிச்சைகொண்டு இசைந்துவரப்பாருமம்மா
பாதம்பணிந்தானே பார்த்தீபனருச்சுனனும்
ஆனால்கேள்தம்பியரே அல்லிவருவதற்கு
மூன்றுவிதக்குளிகையது முடிமன்னா நான்றருவேன்
அம்மருந்தைதனைவாங்கி யல்லிபுரம்போய்ச்சேர்ந்து
தென்மொழியாள்பட்டணத்தில் திருக்குளத்தில்போய்ச்சேர்ந்து
நான-தந்தமருந்தை யெடுத்து தண்ணீரில்நீயுரைத்தால்
அல்லியம்மாள்பேரைச்சொல்லி யம்மருந்தை நீயுரையும்
மருந்துகரையும்போதவள் மனதுகரையுமோடா
குளிகைகரையும்போதவள் குணமுமதிரும்புமோடா
அல்லிமனம்வந்து அழகுமணஞ்செய்திடுவாள்
பொம்மக்காள்பேரைச்சொன்னால் திம்மக்காள்நேர்ந்துவிடும்
ராமக்காள்பேரைச்சொல்ல லட்சுமக்காள்நேர்ந்துவிடும்
பொய்யல்லவிம்மருந்து புண்ணியனேநான்தருவேன்
உந்தனுடைமான முடித்தியதைத்தாருமென்றாள்
காதிலிருக்குண்டலமும் கையில்பவுத்திரமும்
கச்சைகளுங்கட்டிகளும் கழட்டிகொடுத்தானே
இந்தமருந்துதான் பலியாமற்போனக்கால்
உன்னை-எங்கேகண்டுதேடுவேனாச்சியரேசொல்லுமென்றான்
ஆனால்கேள்தம்பியரே யற்பமாய்ப்போச்சுதானால்
நாலுமலைக்கும் நடுவேயடாவென்மலைதான்
ஏழுகுடிசைகளில் எதிர்குடிசையென்தனது
ராமக்காள்பொம்மக்காள் லட்சுமக்காளென்றழைத்தால்
உன்னுடையமானதருவே னுத்தமனே அஞ்சாதே
அருச்சுனன்றரித்திருந்த ஆபரணமுள்ளதெல்லாம்
பட்டுக்குல்லாகட்டிகச்சை பலவிதவுடைமைகளும்
கழற்றிகொடுத்தானே கட்டழகனருச்சுனனும்
வாங்கிநடந்தாளே மலைகுறத்திகளைப்போலே
ஆனழகராசதுரை அர்ச்சுனன்வழிநடந்தான்
உள்ளேமனமகிழ்ந்து வுத்தமனும்போகலுற்றான்
காடுசெடிதாண்டி கடுகிவந்தான்தென்மதுரை
அல்லிப்பெருமாளவள்பிறந்தபொய்கைகண்டான்

அருச்சுனன் அல்லிபிறந்ததிருக்குளத்திலேமருந்துரைத்தது

பவளக்கட்டுபொய்கைதனில் படியிலிறங்கியிவன்
வன்னமருந்தெடுத்து தண்ணீரிலுரைக்கலுற்றான்
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னனந்தனிலே பெண்ணேயென்பான்
வருவாளோஅல்லியென்று வாய்திறந்துபெண்ணேயென்பான்
மருந்துகரையும்போதவள் மனதுகரையாதோ
குளிகைகரையயிலே குணமுந்திரும்பாதோ
சித்தமிரங்கியே தேடிவருவாளோ

எப்போமனம்வருமோ என்னருகில்வாராயோ
காமன்கணையாலே கணைதாங்கிப்போறேனே
மன்மதபாணமது மார்பைப்பிளக்குதடி
சிந்தசன்கொட்டகணை சிறுமார்புருகுதடி
உன்னாசைகொண்டுநான் உழன்றுதிரிகிறேனே
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னனந்தனிலேயென்பெண்ணேயென்பான்
வருவாளோ அல்லியென்பான் வாய்திறந்துபெண்ணேயென்பான்
அல்லிஅல்லியென்றுசொல்லி அலைகிறானர்ச்சுனனும்
வன்னமருந்தெடுத்து தண்ணீரிலுரைக்கலுற்றான்
அல்லிப்பெருமா ளவளுடையதாதியர்கள்
ஆயிரந்தாதிமார்க ளாரணங்குதாமெழுந்து
தங்கக்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவருகிறார்கள்
பவளக்கட்டுதிருக்குளத்தின் படியோரம்வந்தார்கள்
மருந்துரைக்கும்வண்ணமகனும் வார்த்தைகள்சொல்கிறதும்
அல்லியரைவைகிறதும் அவ்வார்த்தைகேட்டார்கள்
இடிவிழுவான்சொன்னதெல்லாம் எல்லவருங்கேட்டார்கள்
அல்லிப்பெருமாளை யரசாளும்நாயகியை
வம்புதும்புஞ்சொல்வார்கள் மண்டலத்திலாருமில்லை
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் அழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
ஆடிடும்வார்த்தையெல்லாம் மாச்சியுக்கேசொல்லவென்று
ஓட்டமுநடையுமாக ஓடிவந்தார்தாதியர்கள்
அல்லியம்மாள்முன்னாலே அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஆர்பணிதாதியரே அறியவுரையுமென்றாள்
ஆர்பணியுமல்லநா னடியேன்திருப்பணிநான்
தங்கக்குடமெடுத்து தண்ணீர்க்குப்போனேனம்மா
பவளக்கட்டுகுளந்தனிலே படியிலொருவனம்மா
வன்னமருந்துகளைத் தண்ணீரிலுரைக்கின்றான்
ஆகடியஞ்சொல்லுகிறான் அரும்புகளும்பேசுகிறான்
வம்புதும்பும்பேசுகிறான் வாய்ப்பூதுஞ்சொல்லுகிறான்
காதாரக்கேட்டோமம்மா கனங்குலைந்துவந்தோமம்மா
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிவெகுகோபமாய்
எட்டிப்பழம்போலே இருகண்கள்தானசிவந்து
செந்தலைநாகம்போற் சீறியவள்கோபமதாய்
ஏழுபிராயந்தனி லெதிர்த்துவந்தநீண்முகனை
நீண்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாளுகிறேனா
ஆடிபெண்ணையல்லியென்பார் ஆருமொருவரில்லை
பொம்மைமன்னிருதுகட்டிப் பூமியரசாளுகிறேன்
...லைக்கறந்துதான் பட்டணத்தில்வைந்தாலும
...றக்கின்றகாகம்து பாராதுதலையெடுத்து

ஐம்பத்தாறுகாதமுமென்றாக்கினைகள்மெத்தவுண்டு
அஞ்சாமல்லவந்துமிங்கே யழும்புசொன்னாரடிதான்
பாங்கியிலும்நல்லவளே பவளசேனைநீகேளும்
என்னவிதமாயவனையாக்கினைசெய்திடுவோம்
என்றுமவள்கேட்கவேயதுசொல்வாள்பவளசேனை
காடும்விருதறுத்துக் கலியாணஞ்செய்வதற்கு
மண்டலத்துராசாவோ வானவரோதேவரோதான்
மணஞ்சூட்டவந்தவன்போல் மாதாவேகாண்கிறது
எண்ணுதயோசனைக ளெண்ணியவள்தன்மனதில்
அல்லிப்பெருமாள்தனக் காலோசனையதுசொல்வாள்
விடிவிடுநேரத்திலே வெயிலானவேளையிலே
வெம்பாமணலிலே போட்டுபுரட்டுமென்றாள்
அக்கொடும்பாவிதனை ஆற்றில்புரட்டினாலே
செம்மலுருகியவன் செத்துமடிந்திடுவான்
ஆரடிதோழியரே ஆயிரம்பேர்வாருங்கள்
ஆற்றுமணல்தனிலே அவனைப்புரட்டுங்கள்
வெம்பாமணல்தனிலே யிழுத்துப்புரட்டுங்கள்
கட்டியுருட்டுங்கள் கள்ளன்திருடனைதான்
செத்துமடிந்தபின்பு சேதிவந்துசொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டாயிரந்தோழியர்கள்

அருச்சுனனுக்கு அல்லியரசாணிமுதல்தெண்டனையிட்டது.

ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிவந்தார்தாதியர்கள்
ஆயிரந்தோழிமார்க ளருச்சுனனைத்தானெடுத்தார்
ஆற்றுமணல்தனிலே அர்ச்சுனனைப்போடவந்தார்
காண்டீபனர்ச்சுனர்க்கு கண்மோசம்வருகுதென்று
ஆயன்பெருமாளும் யாரைநினைக்கலுற்றார்
சூரியபகவானைத் திருமாலுந்தானினைத்தார்
காணலுறைக்கவேண்டாம் காண்டீபனர்ச்சுனர்க்கு
அர்ச்சுனனைக்காருமென்று ஆயருந்தோத்தரித்தார்
அப்போதுதோழியர்க ளாற்றோரம்வந்துநின்று
ஆற்றுமணலிலேபோட்டருச்சுனனைப்புரட்டினார்கள்
கொற்றவனருச்சுனர்க்கு குளிர்ந்தசலம்போலிருக்கும்
ஆயிரந்தோழியர்க்கு மணல்கொண்டுவீசுதங்கே
நெல்லிப்பழம்போலே நெருங்கிற்றேகொப்பளங்கள்
சங்கப்பழமதுபோல் சரீரமெங்குங்கொப்பளங்கள்
அந்தண்டதோழிகளும் அலைகுலைந்தோடுகிறார்
அப்போதுஅர்ச்சுனரும் ஆனழகனேதுசொல்வான்
அல்லியரும்நானுமா யமர்ந்துவிளையாட
மருவிளையாடுதற்கு மண்டபந்தானில்லையோ
ஆற்றிலேவந்துநீ யமர்ந்துவிளையாடிருப்பாய்

எப்போதுதான்வருவா ரென்றாசைதீர்வதற்கு
மனதுவருவதெப்போ மருவியணைவதெப்போ
சித்தமிரங்காதோ சற்றேமனம்வருமோ
என்றுபுலம்புகிறா ளியலானவர்ச்சுனனும்
அப்போதுதாதிமா ருரணங்குவோடி வந்து
அல்லியற்குத்தெண்டனிட்டு ஆரணங்குமேதுரைப்பாள்
வெம்பாமணல்தனிலே வேகவேபுரட்டினோம்யாம்
ஆற்றுமணலிற்போட்டு அருச்சுனரைப்புரட்டும்போது
ஏங்கள்சரீரமெல்லாஞ் சங்கப்பழம்போலாச்சு
கெல்லிப்பழம்போல் நெரிக்கிற்றேகொப்பளங்கள்
அவனுக்கு-வாட்டமில்லைவதக்கமில்லை மாமாவியானவர்க்கு
அல்லிஅல்லியென்றுசொல்லி யலைகிறான்மாபாவி
உன்மேலேசிந்தையாய் உருகிப்புலம்புகிறான்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
வாணஞ்சுழல்வேதான் மருந்துண்டோபாவிகையில்
என்னமருந்தறிவான் இடியுழுவான்பாவியவன்
எந்தவிதத்தினாலே அவனைநாம்கொல்கிறது
பாங்கிகளில்நல்லவளாம் பவளசேனையேதுசொல்வாள்
தூக்குமரத்தில்போட்டுத் தூக்கிவிடச்சொல்லுமென்றாள்
செங்கமலதாதியரை தோழியரைத்தானழைத்து
ஊருக்குமேற்காக ஒருகாதவழிதனிலே
தூக்குமரஞ்சொப்பனிட்டுத் தோழியரேபோடுமென்றாள்

அருச்சுனனுக்கு அல்லிஇரண்டாவது தெண்டனையிட்டது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருகிருந்தசெங்கமலம்
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து தோழியருந்தானுமாக
தச்சனமகளாரைத தையதருந்தானுமாக
தூக்குமரஞ்சொப்பனிட்டுஜோடித்துவந்தார்கள்
ஊருக்குமேற்காக ஒருகாதவழிதனிலே
கொண்டுவந்துதூக்குமரங் கொப்பனவேநட்டார்கள்
ஏணியுஞ்சாத்தி இனிகயிர்போட்டார்கள்
அர்ச்சுனராசாவை அங்கெடுத்துவந்தார்
சுற்றிவளைத்தார்கள் சூழ்ந்தார்கள்தாதியர்கள்
ஏணிமேலேறுமென்றார் இயலானமன்னவனை
அப்போதுஅர்ச்சுனனு மாணழகனேதுசொல்வான்
பார்த்துமறியேனடி பாருலகில்கண்டதில்லை
கண்டுமறியேனடி காதாரகேட்டதில்லை
போட்டுமறியேன்காண் புதிதாகத்தோணுகுது

எனக்குத்தெரியும்வகை இன்பமாய்க்காண்பியுங்கள்
ஏணிமேலேறி எடுத்துக்கயிர்பூட்டிக்கொள்ளுத
இந்தவிதமென்றுசொல்லி எந்தனுக்குக்காண்பியுங்கள்
அறியாதவெந்தனுக்கு அறியப்படுத்துங்கள்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு எழுந்தாளே செங்கமலம்
சுரணைகெட்டபாதகனே தெரியாதோயிவ்விடத்தை
இதோபாருமென்றுசொல்லி ஏணிமேலேறினளே

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளிரூபங்கொண்டு

ஏணியைத்தள்ளிவிட்டது.

அதுசமயம்பார்த்தாரே அரிநாமரெம்பெருமான்
பெருச்சாளிபோலேவந்து புரட்டிவிட்டாரேணிதனை
சுருக்குவலித்துக்கொண்டு தொங்குகிறாளேதோழியவள்
காலையுதறிக்கொண்டு கண்விழிபிதுங்கிக்கொண்டாள்
நாவையிழுத்துக்கொண்டு நல்லுயிர்தான்போச்சுதங்கே
செத்துமடிந்தாளே செங்கமலத்தோழியவள்
காணுடனேசனங்களும் கட்டழகரோடுசொல்வார்
காலையுதறுவதுங் கண்பிதுங்கிநிற்பதுவும்
நாக்கைப்பிதுக்கிக்கொண்டு நல்லவுஞ்சலாடுவதும்
இவ்வளவோசூஸ்திரங்களெனக்குத்தெரியவரும்
இனிமேல்தெரியவரும் யிரங்கிவாரோதோழியரே
ஐயையோதெய்வமென் றழுகிறார்தோழியரும்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிவந்தாரரச்சியண்டை
மகுடத்துரைச்சியரே மாதாவேநீர்கேளும்
தூக்குமரந்தனிலே தோழியவள்போட்டபோனை
செங்கமலத்தோழியவள் தூக்கில்மடிந்தாளே
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லிமனதுநொந்து
பாங்கியிலும்நல்லவளே பவளசேனைநீகேளும்
என்னவிதமாக இவளைநாம்கொன்றிடலாம்
ஆரடிமந்திரியே ஆலோசனைசொல்லுமென்றாள்
அப்போதுபவளசேனை யாலோசனைசொல்லுகிறாள்

அர்ச்சுனனை மூன்றாந்தரம் காளிக்கு பலியிடச்செய்தது.

வடவாசல்செல்லியம்மாள் மகாகாளியம்மனுக்கு
பொங்கலையிட்டுநீங்கள் பொலிபோட்டுவாருங்கள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆயிரந்தோழிமார்கள்
சீக்காயுமெண்ணெயுடன் தேங்காயுமிளநீரும்
புதுப்பானையரிசிகளும் புட்பமுஞ்சந்தனமும்
கருப்பூரஞ்சாம்பிராணி காளிக்குக்கொண்டுவந்தார்

ஆடிதாதிகளே அழைத்துவா ஒச்சப்பெண்ணை
இவ்வளவில்தாதிமார்களிவர் முடுகியோடுகிறார்
ஆயன்பெருமாளும் அவ்வார்த்தைதானறிந்தார்
கார்மேகவர்ணரும் காளியன்னையோடிவந்தார்
வாருமம்மா தங்கையரே வார்த்தையொன்றுநீர்கேளும்
அல்லிப்பெருமாளை அழகுமணாளுக்குச்சூட்டவென்று
காளையுந்தஅர்ச்சுனனும் தனேவேஷங்கொண்டுவந்தான்
அர்ச்சுனராசனென்றறியாதல்லியம்மாள்
காளியம்மாவுந்தனுக்குக் காவெடுக்கச்செலவுதந்தாள்
ஒச்சப்பெண்போலாக உத்தமியேவருவேனம்மா
பூசையானபிற்பாடு பொங்கலிட்டுதீர்த்தபின்பு
என்மேலேசன்னதமாயிந்தப்பெலிவேண்டுமென்பேன்
என்வார்த்தைவேண்டுமென்றுன்வார்த்தைகேட்டார்கள்
நானுரைத்தபாவனைபோல் நாயகமேநீயுரையும்
அர்ச்சுனராசனுக் கழிவுவந்ததாகுங்காலம்
வெற்றிமதயானை வீமனுனைபிழைக்கவொட்டான்
வச்சிரகோபகெதையால் மண்டைபோட்டுத்தலையுடைப்பான்
தண்டாயுதமெடுத்துத் தாக்குமடையவீமராசன
துண்டந்துண்டமாகவுன்னை துணித்திடுவான்வீமராசன்
கத்தியெடுத்துன்னைக் கழுத்தையறுத்திடுவான்
காளியென்றுபாராமல் களத்தவுயிர்வாங்கிடுவான்
காளியற்குத்தாமுரைத்துக் கரியமால்தானடந்தார்
ஒச்சப்பெண்போலாக வுலகளந்தார்வடிவெடுத்தார்
ஓரகத்திவாசலிலே உட்கார்ந்திருந்தார்காண
ஓட்டம்நடையாக வோடிவந்தார்தாதியர்கள்
கோவிலுக்குப்போகவேண்டுமக்குச்செடுத்துவாருமென்றார்
திறவுகோல்தானெடுத்து தேன்மொழியாள்போகலுற்றாள்
கடுகிமுடுகியே காளிகோவில்வந்தார்கள்
கோவில்கதவுதன்னைக் குச்சிட்டுத்தான்திறந்தாள்
குளத்தில்முழுகிவந்து கொம்பனையைப்பூசைசெய்து
அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தா ளாயகாரக்காளியற்கு
செர்பலரிகொண்டு தேவியர்க்குப்பொங்கலிட்டார்
கோவில்திருவிளக்கைக் குறைவில்லாமலேற்றினார்கள்
தேங்காயுடைத்தார்கள் தீபதூபந்தனைக்கொடுத்தார்
அருச்சுனரைகட்டிவந்து அம்மனுக்கெதிரேவைத்தார்
மண்பிறக்குமுன்பிறந்த வழக்காமெல்லசெல்லி
பாம்புறக்குமுன்பிறந்த வுத்தண்டபத்திரகாளி
காய்ந்தமழைவந்தாற் கர்த்தனிட்டதேவியரே
எரிந்தமழைவேந்தம் எவ்வாறுநீர்தேவியரே
வட்டவச்செல்லியம்மாள் மனிதர்பலியேர்வைகொள்ளும்

வசனிக்கும்போதை தனிலே வந்துவிட்டசங்கதங்கள்
ஓச்சப்பெண்மேலே யுறுதுதெய்வம்வந்து
ஆண்காற்றடியாத அல்லிமலர்நாயகிக்கு
அவளுடையயெல்லேசாக்கு மாங்காரக்காளியல்லோ
மதுரையைகாத்திருக்கும் மண்ணுப்பிடாரியல்லோ
அல்லியருககாகாத எந்தனுக்குமாகாது
இப்பலியாணவே னமேட னேர்வையில்லையெந்தனுக்கு
பெண்பலியீந்தாலே யிப்பவேயேர்வைகொள்வேன்
ஆண்பலியீந்தாலே யனர்த்தம்பண்ணிப்போட்டிடுவேன்
மதுரைகுடிபடையை மாளபலிபோட்டிடுவேன்
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டேதுசொல்வார்தாதியர்கள்
நீசொன்ன வாக்கியங்கள் நிட்சயமுமாகாது
காளியம்மன்வாயாலே கடுகிவுரைத்தாலே
ஈஸ்வரியாள்வாக்குரைத்தால் எல்லார்க்குநிட்சயங்காண்
என்றுபணிந்தார்கள் இயலானதாதியர்கள்
அப்போதுகாளியம்மன் அப்படியேவாக்குரைத்தாள்
அஞ்சிப்பயந்தார்க ளல்லியிடமோடிவந்தார்
மகுடத்துரைச்சியர்க்கு வந்துதெண்டம்பண்ணினார்கள்
காளியற்குப்பூசைபண்ணிக் கனத்தபொங்கலிட்டோமம்மா
ஆண்பலிவேண்டாமென் றுடினாள்சங்கதமாய்
இவளையுநம்பாமல் அம்மன்சொல்லவேண்டுமென்றோம்
அப்படியேகாளியம்மன் யாண்பலிகொள்ளேனென்றாள்
அல்லிப்பெருமாட்டி காண்காற்றுமாகாது
எந்தனுக்குமாகாது என்றாளேகாளியம்மன்
ஆண்பலிதந்தாலே யனர்த்தம்பண்ணிவிடுவேனென்றாள்
மதுரைக்குடிபடையை மாளபலிகொள்வேனென்றாள்
இவ்வார்த்தைகேட்டவுட னேதுசொல்வாளல்லியம்மாள்
வானஞ்சுழல்வதற்கு மருந்துவித்தைகற்றவளே
பூமிசுழல்வதற்குப் பொடிகளறிந்தவளே
என்னமருந்தறிவா ணிடிவிழுவாளென்றறியேன்
எந்தவிதத்தாலே யேந்திழையேசொல்லேமடி
பாங்கியிலும்நல்ல பவளசேனையேதுரைப்பாள்
பூதக்கிடங்கிலே போட்டடையும்பாதகனை

அர்ச்சுனனுக்கு நான்காவது தெண்டனையிட்டது.

ஆரடிதாதிகளே யலங்காரத்தோழிகளே
பூதக்கிடங்குதனிற் போட்டடையுமென்றுசொன்னாள்
எம்பெருமாள்மேகவர்ணர் இவ்வயணந்தாமறிந்தார்
பூதங்கள்தன்னருகே பெருமாளுமோடிவந்தார்
மாயவரைக்கண்டவுடன் மயங்கிற்றேபூதமெல்லாம்
ஆரடாபூதங்களே யலங்காரராட்சதமோ
அருச்சுனரைக்கொண்டுவந்து அடைக்கவருவார்கள்

பார்த்திபனர்ச்சுனற்குப் பணிவிடைசெய்திடுங்கள்
சங்கீதந்தன்னுடனே சந்தோஷமாவைத்திடுங்கள்
அருச்சுனராசனுக்கு அழிவுவந்தாலுக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமராசன்தானறிந்தால்
வச்சிரகோபகெதையினாலே மண்டியிட்டுத்தலையுடைப்பான்
தண்டாயுதமெடுத்து தாக்குடையவீமராசன்
அஞ்சுதுண்டாக அறுக்கிடுவான்வீமராசன்
பூதத்துக்குச்சொல்லியபின் பெருமாளும்போய்நடந்தார்
அப்போதுதாதிமார் அருச்சுனரைக்கூட்டிவந்தார்
பூதக்கிடங்கதனிற் போட்டடைத்தாரருச்சுனரை
ஆர்காணும்பூதங்களோ அல்லியம்மாளுத்தாரம்
பொல்லாதபாதகனை பலியதுகொண்டிடுங்கள்
இவனைப்பலிகொண்டு எடுத்துப்புசித்திடுங்கள்
தள்ளிக்கதவடைத்துச் சங்கிலியைப்பூட்டினார்கள்
முதுகிலேமட்சரேகை கண்டபூதமெல்லாம்
பஞ்சணைமெத்தைபோட்டுப் பார்த்திபனையிருக்கவைத்து
அத்தண்டபூதமெல்லாம் அர்ச்சுனர்க்குப்பணிகள்செய்யும்
கைபிடிக்குஞ்சிலதுபூதம் கால்பிடிக்குஞ்சிலகணங்கள்
பாதம்பிடிப்பதுவும் பாட்டுகளைப்பாடுவதும்
கூத்துகளாடுவதுங் கொண்டாணடிப்பதுவும்
தேர்விசையனர்ச்சுனர்க்கு சங்கீதம்பாடுவதும்
ஆடாதகேளிக்கையும் அரும்பவனிநாடகமும்
சங்கீதம்பார்த்துமே தார்விசையன்தானிருக்க
கண்டார்கள்தாதியர்கள் கணமானபேய்கூத்தை
அல்லிப்பெருமாளின் அருகாகவோடிவந்து
சாஷ்டாங்கமாக சரணமுடனேதுசொல்வாள்

பூதக்கிடங்குதனில் போட்டடைத்தோம்பாதகனை
பூதப்பிசாசனைத்தும போதப்பணிசெய்கிறதும்
பாதம்பிடிக்கிறதும் பணிவிடைகள்செய்கிறதும்
கூத்துகளாடிக் கொண்டாணடிக்கிறதும்
பார்த்துவந்தோமாச்சியென்று பாதம்பணிந்தார்கள்
அல்லிப்பெருமாளு மாரணக்குமேதுசொல்வாள்
என்னமருந்தறிவா னிடிவிழுவானென்றறியேன
வானஞ்சுழல்வதற்கு மருந்தறிவான்சண்டாளன்
பூமிசுழல்வதற்குப் பொடியறிவான்சண்டாளன்
என்றுவிசாரமாயிருந்தாளேயல்லியம்மாள்
மாயன்பெருமாளும் மலைராமரேதுசெய்வார்
அர்ச்சுனராசாவை அழைத்துவரவேண்டுமென்று
என்னவழிவெடுத்தார் யெம்பெருமாள்மேகவர்ணர்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஸ்திரீரூபங்கொண்டு அருச்சுனனையழைத்துப்போனது.

தெய்வப்பெண்போலே ஸ்ரீராமர்வடிவெடுத்தார்
செக்கச்செவலைபோலே தீவுககிளிபோலே
மின்னுகிறகாந்தியைப்போல் மேவிற்பவளம்போல்
காய்ககும்பிராயம்போற் கன்னிகட்டும்பிராயமவள்
பூக்குமபிராயமவள் பிஞ்சுவிலிங்காரமவள்
கொஞ்சப்வபதுகாண் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சுவிடும்
பாதிப்பிராயமவள் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சுவிடும்
இருண்டெழுந்தசோலையிலே செவ்வெழுந்தசூரியனைபோல்
குன்றுமேற்சந்திரன் குதித்தெழுந்தபாவனைபோல்
ஈரத்துதச்சனவன் எழுதிவரவிட்டானோ
மேல்நாட்டுதச்சனவன் விளைந்துவரவிட்டதுபோல்
அஷ்டாபரணமெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்தவளும்
பட்டுபள்யளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
தெய்வப்பெண்போலே ஸ்ரீராமர்வருகின்றாரோ
அழகுகுலுங்கவும் ஆனந்தங்கொஞ்சவேதான்
உடல்குலுங்கமாயவனோ ரோடிவருகிறாரோ
கரடுசெடிகள்தாணடிக் கடுகியேவந்துவிட்டார்
மதுரைதெருவிலே வந்தாரேயெம்பெருமாள்
அக்கமாரோதங்கைமாரே ஆரடியம்மாரோ
செக்கச்செவலையம்மா சிறுவயதெனகணவன்
வெறிபிடித்தமன்னவன் காண்டீவிதிரிவாண்டி
அல்லியெனபான்மெல்லியென்பான் னனந்தனிலேபெண்ணேயென்பான்
தண்ணீர்கண்டவிடத்தில் தன்கைமருந்துரைப்பான்
எட்டுநாளாச்சுதம்மா என்கணவன்வீடுவிட்டு
ஆரோதெரியாது அடக்கிவச்சிகொண்டார்கள்
என்கணவனைக்காணமல் கதறித்திரிகிறேனே
புருஷனைக்காணமல் புலம்பித்திரிகிறேனடி
அறிந்தால்சொல்லுங்கள் அக்கமாரேயென்றழுதாள்
மாதுபுலம்புவதை மதுரையுள்ளோர்தான்கேட்டு
தாதியர்கள்தோழியர்கள் தானறிந்தோடிவந்தார்
அல்லிப்பெருமாட் கறிக்கையிட்டார்தாதியர்கள்
பூதக்கிடங்குதனனில் போட்டடைத்தபாதகனை
அவனை-மாலையிட்ட தேவியராம் வந்தாளொருத்தியிங்கே
வானத்துரம்பையம்மா மயிலனையாய்தோற்றுகிறாள்

கணவனைக்காணேனென்று கதறிப்புலம்புகிறாள்
சொல்லியழுகிறது துக்கம்பெருகுதம்மா
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குயேதுசொல்வாள்
ஆரணங்குமாதரைநீ ரழைத்தோடிவாருமென்றாள்
ஓட்டம்நடையாக வோடிவந்தார்தாதியர்கள்
ஆரடிகன்னியரோ யழுதுபுலம்புவதேன்
எங்கள்-ஆச்சியருமுன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
அல்லிப்பெருமாளு மழைக்கிறாள்வாருமென்றாள்
ஏதுக்கழைக்கிறா ளிளங்கொடியாள்மாதுஎன்னை
என்றுநடந்தாளே யெம்பெருமாள்மாளிகைக்கு
வாசலும்வாசலது படியேழுந்தான்கடந்து
அல்லியர்க்குமுன்னேவந்து ஆரணங்குதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டகன்னியரைத் தேன்மொழியாளேதுசொல்வாள்
எந்தவூருங்களது எங்கிருந்திங்குவந்தாய்
ஏதுக்கழுகிறா யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்னுடையஆச்சியரோ என்பாவங்கேளுமம்மா
தூரவடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
திருமலைநாய்க்கன்பெற்ற சீராளபெண்ணிருவர்
என்பேருமெல்லியர்காணென்தங்கைபேரல்லியம்மாள்
என்னைமணஞ்சூட்டி என்தங்கைமேலிச்சைகொண்டான்
பெண்டுமேல்பெண்டுமல்லோ கொடுப்பாரோபூமியிலே
அல்லியர்மேலாசையாய் ஆணழகன்வெறியெடுத்து
பித்தம்பிடித்தவன்போற் பிதற்றித்திரிகிறானே
தண்ணீரைக்கண்டாலே தங்கைமருந்துரைப்பான்
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னலைந்துதிரிகிறானே
வீடுவாசல்தங்காமல் வெளிப்பட்டுப்போய்விடுவான்
தேடித்திரிகிறேனே சீராளமன்மதனை
கண்டுபிடித்தவரைக் கட்டிமனைகொண்டுபோவேன்
எட்டுநாளொருவார யிருப்பான்மனம்பிடித்து
மாதுமேல்நினைவெடுத்து மாளிகையில்நிற்கரியான்
பந்தாடும்பட்டணத்தில் பாவியொருபெண்பிறந்தேன்
செல்வத்தலையிலே செப்பேடெழுதினதும்
கதியைத்தொலைப்பேனடி காவேரிநீந்திடுவேன்
விதியைத்தொலைப்பதற்கு விதமற்றுளானேனடி
வடிவழகாயிருந்தார் மன்னனதுணர்யென்கணவன்
ஆரோதெரியாது யடக்கிவசங்கொண்டார்கள்
என்புருஷன்றன்னையம்மா யினிகாணப்பாறேனோ
என்றதுதான்கேட் டேதுசொல்வாளல்லியம்மாள்
என்பேரைச்சொல்லியவ ளெடுத்துமருந்துரைத்தாள்
ஆகடியஞ்சொன்னதினா லடைத்தேன்கிடங்கிலே

பயித்தியக்காரனென்றும் பழுதில்லையெந்தனுக்கு
ஆறலைமுழுக்குப்போ மனுப்பிவிடச்சொல்லுகிறேன்
ஆரடிதாதியரோ யலங்காரத்தோழிகளே
கிடங்கைத்திறந்தவனைக் கொப்பெனவேபோகவிடும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டலங்காரத்தோழியர்கள்
ஓட்டமுநடையுமாக ஓடிவந்தார்கிடங்கருகில்
கிடங்கைத்திறந்தார்கள் கொப்பனவேவிட்டுவிட்டார்
அப்போதுமெய்யவைகன்னி ஆளன்முகம்பார்த்து
வாடாகுறப்பாநீ மதியழிபாவென்றுரைத்தாள்
அல்லியுமபானமெல்லியன்பா ணைமுகன்தான்வருவானே
எப்போவருவானோ என்னைசைதீருமென்றான்
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதென்பான்
சிந்துசன்தொட்டகணை சிறுமார்புருகுதென்பான்
ஆறுமுகபாணமது மார்புருகிப்போகுதென்பான்
அஞ்சுருகுபாணமது நெஞ்சுருகிப்போகுதென்பான்
அருச்சுனனைக்கூட்டியே யிராமர்போகலுற்றார்
மதுரையைத்தாண்டியே வந்தாரேகானகத்தில்
மாயப்பெருமாளும் மாய்கையாய்ப்போகலுற்றார்
ஆலமரத்தடியி லிராமர்பள்ளிகொண்டார்
காலைக்கொருக்கையிட்டுக் கரியமால்தூங்குகிறார்
ஆயனருகாக அர்ச்சுனனும்வந்துநின்றார்
பாரளந்தார்பாதத்தைப் பார்த்திபன்பிடிக்கலுற்றான்
அலண்டுபுரண்டதுபோ லிராமர்கண்விழித்தார்
ஆறுமுகமன்று அருச்சுனரேகேட்டீரோ
காணாதசொப்பனத்தைக் கண்டேன்காணர்ச்சுனரே
என்னைத்தனியேவிட்டு எங்கேயோபோனதுவாய்
காளக்குறத்தி கைபார்த்துச்சொன்னதுவாய்
வண்ணமருந்துனக்கு மலைக்குறத்திதந்ததுவாய்
நீபறித்தபூஷணத்தை சேரிழைக்குத்தந்ததுவாய்
அம்மருந்தைத்தான்வாங்கி யல்லிபுறம்போனதுவாய்
வண்ணமருந்தெடுத்துத் தண்ணீரிலுரைத்ததுவாய்
அல்லிபெட்டாகிடமா ராயிரம்பேராடிவந்து
அருச்சுனரேயுன்னையெடுத்து ஆற்றிலேபோட்டதுவாய்
நாக்குமரந்தனிலே தொங்கிஜயாபோடக்கண்டேன்
காளியம்மன்கோவிலிலே காவுகொடுக்கக்கண்டேன்
பூதங்கிடங்கிலேதான் போட்டடைக்கக்கண்டேனப்பா
ஆரோவொருபெண்வன்னி யழைத்துவரக்கண்டேனப்பா
என்னருகேயிருக்க கண்டேன்கனவாக
என்னகாணமைத்துனரே யிப்படிகனவுகண்டேன்
வாழ்விசையன்கோமானும் மாயவனுக்கேதுரைப்பான்
பித்துமுயர்ந்ததிறந் போதக்கருக்கணமே

அல்லியர்மேல்சிந்தையது ஆசைமறக்கவில்லை
மாலையிட்டு அல்லியரை மருவியணைவதெப்போ
கோபாலனைத்தான்றோ கூட்டிவைப்பதுன்பாரம்
அப்போதுமாயவரு மருச்சுனன்முகம்பார்த்து
ஏறமுகம்பார்த்தே தம்பெருமாளேதுசொல்வார்
பட்டுக்குல்லாகுண்டலமும் பவுத்திரமோதிரமும்
பட்டுத்தட்டிபொட்டியாணம் பசும்பொன்னற்சமுதாயம்
தாமரைப்பூச்சல்லடமும் சந்திரகாந்திகட்டிகளும்
உக்கரசஞ்சம்வல்லவாட்டும் உத்தமனேயெங்கேயென்றார்
அஞ்சிப்பயந்தவன் அர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
ஆயர்பெருமாளேநீர் ஆனந்தநித்திரைபோகையிலே
மாதின்துப்பட்டைநீங்கி மனையரைப்பார்ப்போமென்று
மாதுமேல்கன்னியனாய் வந்துகுறிசொன்னேனையா
வண்ணமருந்துதந்து தண்ணீரிலுறையுமென்றாள்
மருந்துரைக்கும்போதவள் மனதுகரையுமென்றாள்
குளிகைகரையும்போது குணமுந்திரும்புமென்றாள்
மருந்துபலியாமல் மாயவரேபோச்சுதையா
நாலுமலைக்குள் நடுவிலவள் குடிசையென்றாள்
இராமக்காள்பொம்மக்காள் இலட்சுமக்காளவள்பேராம்
ஆங்குவந்துகேட்டாக்கள் ஆபரணங்கருவேலின்று
மருந்தைக்கொடுத்துவிட்டு வாங்கிப்போனாளுடைமையெல்லாம்
அவள்கொடுத்தபடியேதான் குணமாச்சோவர்ச்சுனனே
சொன்னபடியாகச் சேர்ந்தாளோயல்லிநல்லாள்
ஒருசாபங்கண்டறியேன் உழன்றுநான்வந்தேனையா
பொம்மக்காள்பேரைச்சொல்லத் திம்மக்காள்நேர்ந்ததையா
உடைமைபறிகொடுத்து வுழன்றுநான்வந்தேனையா
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டரிராமரேதுசொல்வார்
குறத்தியிருப்பிடத்தைக் கொற்றவனேதேடிப்போய்
உன்னுடைமையுள்ளதெல்லாம் உத்தமனேவாங்கிவாரும்
கடுகியேவாங்கிவாரும் கட்டழகாவென்றுரைத்தார்

அர்ச்சுனன் குறத்தியிடம்சென்று தான்கொடுத்ததைவாங்கினது.

ஆயரதுசொற்கேட்டு அருச்சுனனார்தானடந்தார்
குறத்தியைத்தேடி கொப்பன்வேவருகிறாரே
நாலுமலைநடுவே நல்விசையன்தேடிவந்தார்
இராமக்காள்பொம்மக்காள் லட்சுமக்காளென்றழைத்தார்
மாயன்பெருமாளு மலைக்குறத்திபோலேவந்தார்
யாரடாதம்பியரே யழைத்தகருமமென்ன
அப்போதருச்சுனனு மாணழகரேதுசொல்வார்
நீகொடுத்தமருந்துதனிற் குணமில்லையாச்சியரே
நீதந்தமருந்துதனிற் சற்றுமடங்கலையே

பெண்மக்காள்பேரைச்சொல்லத் திம்மக்காள்சேர்ந்தநம்மா
உன்பேச்சைக்கேட்டுநா னுதைபட்டுவந்தேனடி
நான்கொடுத்தவுடமையெல்லாம் கொப்பனவேதாருமென்னூன்
என்வார்த்தைதநீகேளீர் இயலானரம்பியரோ
கட்டழகாவுன்னுடைமை கடையிலேவிற்கப்போனேன்
காசுக்கடைதனிலே கண்டதலையாரிசேனை
கன்னமிட்டுவந்தேனென்று கட்டியடித்தார்கள்
அடியும்பட்டேனுதையும்பட்டே னலைச்சல்களும்பட்டுவந்தேன்
உடமைபறிகொடுத்து வுடுத்திரதுணிமிழந்தேன்
எங்கிருந்துநான்கொடுப்பே னினியவுடமையது
அவ்வார்த்தைதானகேட் டருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
உடமைகொடுக்காம லுன்னைவிடேன்கட்டுவச்சி
மடியைப்பிடித்திழுத்தான் மாதுகுறத்தியனை
குய்யோமுறையோவென்று கூவினாள்குறத்தியரும்
புத்தீசல்போலவேதான் புறப்பட்டார்சிறுகுறவர்
சில்லுபொல்லென்றுசொல்லிச் சிறுவராய்க்கூடினார்கள்
ஆளுக்கொருகுத்துவைத்து அடித்தாரேயருச்சுனனை
அருச்சுனர்தரித்திருந்த ஆபரணமுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்துதந்தாளே கொம்பனையாள்குறத்தியரும்
அல்லியர்க்குபட்டகளை யர்ச்சுனர்க்குப்போதுமையா
பெண்ணுலேபட்டகளை போதுமென்றாரருச்சுனரும்
அருச்சுனமகாராச னுபரிடம்வந்துவிட்டான்
வாங்கிவந்தேனுடமையென்று வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
அப்போதுமாயவனா ரருச்சுனர்க்கேதுசொல்வார்
மாளிகைக்குப்போகவே மனமுண்டோ அருச்சுனரே
தருமர்தவிப்பாரோ தம்பிமார்புலம்புவாரோ
காணுதேயுன்னாச்சி கலங்கித்தவிப்பாளே
வந்துநெடுநாளாச்சே வாழ்விசையாயர்ச்சுனரே
பெண்ணாசைகொண்டுநீ புலம்பித்தவிக்கிறயே
மாதர்மேலாசைகொண்டு மயங்குறாயர்ச்சுனரே
ஆணலழகுமன்ன னர்ச்சுனனுமேதுசொலவான்
எந்தவிதமானாலு மிளங்கொடியாளல்லியரை
தாலிகட்டிவையுமையா சுவாமிபெருமாளே
மாலையிட்டுவையுமையா மாயன்பெருமாளே
என்றுபணிந்தானே இயலானவாழ்விசையன்
மாயன்பெருமானு மகிராமரேதுசொல்வார்
ஆணலழகுமன்ன னர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
ஆண்டிவடிவாக அல்லியின்றன்வாசலிலே
மடலூர்ந்துவந்தையாகில் மாலையிட்டுவைப்பேனடா
அப்படியேபோய்வருவே னையாசெலவருளும்

அருச்சுனனாண்டிவேடங்கொண்டு மடனூர்ந்தது.

மாயன்பெருமாளு மரிராமரப்போது
ஆண்டியைப்போலாக அர்ச்சுனர்க்குசெலவுதந்தார்
ஆளுலழகுமன்ன னர்ச்சுனனுமேதுசொல்வான்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்போல்
பண்ணைப்பூப்போலே பழுத்தகிழவனைப்போல்
காணம்பூப்போலே நரைத்தகிழவனைப்போல்
தோலும்நரம்புகளுந் தொங்கிற்றுகிழவனுக்கு
பழுத்தபழம்போலே பார்த்திபன்வடிவெடுத்தார்
காவிகாஷாயமுடன் கைதனிலேமாத்திரையும்
திருநீறுந்தாமணிந்து திரிகண்டமாலைசுற்றி
உருத்திராட்சத்தாவடமு முருத்திராட்சமாலைகளும்
அன்றுரித்தமான்தோலும் அழகானபுலித்தோலும்
தொட்டமிதியடியுந் தோளில்வைத்தகின்னரியும்
மாத்திரைக்கோற்பிரம்புகளும் மயிற்குச்சுங்கமண்டலமும்
வேலாயுதஞ்சூலாயுதம் விருதுகண்டகோடாலி
கெவுரிநல்லபாத்திரமுங் கேதாரக்கங்கணமும்
திருவோடுபாத்திரமுந் திருநீறுங்கோபிகளுந்
சங்குஞ்செயகண்டிகையுந் தரித்தாரேபூஷணங்கள்
சடையுமுடியுமாகத் தம்பிரானைப்போலானார்
ஆதிசிவன்போலாக அருச்சுனனார்வேடங்கொண்டார்
கைலாசநாதனைப்போல் காண்டீபர்வடிவெடுத்தார்
வேடங்கள்பூண்டானே வீராதிவீரனுங்காண்
ஆயர்பெருமாளு மங்கனேயேதுசெய்தார்
அல்லியைப்போலாக அழகுபடமெழுதி
பாங்கியிலும்நல்ல பவளசேனைநாயகியை
கூடவெழுதினாராம் கோவிந்தரெம்பெருமாள்
படத்தைமடித்தவரும் பார்த்திபன்கைகொடுத்தார்
அல்லியதுவாசலிலே யங்கேபடம்விரித்து
அவள்-உடுத்தியபூவாடையில் ஒருமுழம்பிச்சைவாங்கி
வந்தாயேயாமாகில் மாலையிட்டுவைப்பேனடா
போய்வாருமென்றுசொல்லிப பெருமாளனுப்பிவைத்தார்
வண்ணபடமெடுத்து வாழ்விசையன்வழிநடந்தார்
தள்ளாடிதள்ளாடித் தளர்ந்துமெள்ளவழிநடந்தான்
தெத்துத்தெருக்கடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
அல்லியரண்மனையா மாசாரவாசல்வந்தான்
ஆரடிதாதியரே யரண்மனைக்குட்போகவேணும்
காசியிலிருந்தலவோ யிராமேசுரம்போகவேணும்
பிச்சைகேட்கவந்தேனம்மா போகவழிவிடுங்கள்.
பொற்கொடியாள்வாசலிலே போய்வருவேனச்சியரே
ஐயாபெரியவரே யறிவுடைத்தவரே

திரப்படிக்கவேரோ தெளிவறிந்தசங்கமோ
ஆண்காற்றடியாது அல்லியதுகோட்டையிலே
போனாற்பழுதுவரும் போகாதேசாமியென்றாள்
ஆண்டிபரதேசி ஐயமென்றுவந்தவரை
வழியுமறிப்பார்கள் வையகத்திலாருமில்லை
தொண்ணூறாறுஞ்சென்றதம்மா துவண்டகிழவனடி
தோலுநரம்புகளுந் தொங்குதுயெந்தனுக்கு
என்னைப்-பார்த்தவர்களெல்லாருமே பணிந்திடுவார்தப்பாது
போகச்செலவுகொடும் போய்வருவேனாச்சியென்றான்
வாசற்றடைக்காரர் வழிவிட்டார்சங்கமற்று
அவ்வாசல்வாசலது அருச்சுனனுந்தாண்டிவந்தான்
ஐந்தாம்படிதனத்தில் அர்ச்சுனனார்வந்துவிட்டார்
புலிபாசனம்போட்டுப் பொற்பட்டத்தரசனேலவந்தான்
ஆசனத்தின்மேலிருந்து அல்லிபடம்தான்விரித்து
மான்செவியுங்கண்ணையு மறைத்தாரேமாயவனார்
கண்ணிரண்டுந்தெரியாமற் காதிரண்டுங்கேளாமல்
அல்லிமேற்சிந்தைய யருச்சுனன்புலம்பலுற்றான்
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னனந்தினிலே பெண்ணேயென்பான்
வருவாளோஅல்லியென்பான் வாய்திறந்துபெண்ணேயென்பான்
உன்னாசைகொண்டேனடி யூராசைபோர்மறந்தேன்
தாயாரைநான்மறந்தேன் தமையனதுபேர்மறந்தேன்
தம்பிதமயனைச் சகலரையும்யான்மறந்தேன்
உன்னாசைகொண்டுகொ ளுழன்றுதிரிகிறேனடி
மன்மதபாணமது மார்பைப்பிளக்குதடி
சித்தசனவிட்டகணை சிறுமார்புருகுதடி
காமக்கணையாலே கனைதாங்கிப்போகிறேனடி
அஞ்சுருகுபாணமது நெஞ்சுருகிப்போகுதடி
ஆறுருகுபாணமது மார்புருகிப்போகுதடி
மார்போடேமார்பணைந்தால் மகாவிடாய்தீருமடி
என்றுதெளியுமோ எக்காலஞ்செல்லுமடி
அல்லிமேற்சிந்தையா யருச்சுனன்புலம்பலுற்றான்
அவ்வாசல்காக்கின்ற ஆயிரந்தோழியர்கள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டதிகவிசாரங்கொண்டாள்
இதுவென்னகாலக்கேடோ எதறிவோம்தோழியரே
பாங்கியிலும்நல்லதொரு பவளசேனைதன்னருகில்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிவந்தார்தாதியர்கள்
பவளசேனைபக்கத்திலே பணிந்தவர்களேதுசொல்வார்
ஆரோஒருகிழவ னாண்டிபரதேசியவன்

பிச்சையென்றுவந்தான்காண் போகவழிதான்விட்டோம்
அஞ்சாங்கட்டுவாசலது அரண்மனையில்தான்வந்தான்
அல்லியரைப்போலாக அழகுபடமெழுதி
உன்னையுங்கூடவே ஒருமையாய்வைத்தெழுதி
வண்ணபடம்விரித்து வல்லமையாய்ப்படிக்கின்றான்
அல்லியர்மேலாசையா யலைந்துபுலம்புகிறான்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்புதும்புஞ்சொல்லுகிறான்
ஆசடியம்பேசுகிறா னழும்புகளுஞ்சொல்லுகிறான்
சொல்லுகிறவார்த்தையது செவிகேட்கமுடியாது
இவ்வார்த்தைதான்கேட் டேதுசொல்வாள்பவளமேனி
அல்லிப்பெருமாளை அழகுமணஞ்சூட்டவென்று
மாறுவேடங்கொண்டவனும் மாலையிடவந்தான்காண்
ஆண்டிபரதேசியானா லழும்புகளுஞ்சொல்வானோ
எல்லாமறிந்திடுவோம் வாரடிதோழிகளே
ஐந்துதாதிமார்கள் ஒருநிறமாயெழுந்திருங்கள்
ஒருநிறமாய்க்குழல்முடித்து ஒருநிறமாய்ப்பட்டுடுத்தி
ஒருநிறமாய்பிறைமுடித்து ஒருநிறமாயலங்கரித்து
ஐந்துவிதப்பட்டுகளை யலங்காரமாயெடுத்து
பொன்னொருகட்டிலேயும் பூவொருகட்டிலேயும்
ஆடையொருகட்டிலேயு மாபரணமொருகட்டிலேயும்
ஒன்பதுரத்தினமு மொருகட்டில்தானெடுத்து
பண்டாரமுன்னாலே பாங்கியரேகொண்டுபோய்
ஐயருக்குமுன்னேவந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஐந்துபேர்பெண்களிலே யார்வேண்டுஞ்சொல்லுமென்று
ஆபரணமுத்துவஸ்திர மாசையென்றாலெடுத்துக்கொள்ளும்
பெண்களினமேலாசையென்றால் பின்தொடாந்துவருவோமென்று
ஐயரைகேட்பதற்கு மாரணங்கேபோங்களென்றாள்
அவ்வளவில்தோழிமா ரதிகமுடனோடிவந்து
ஐந்துபேர்தோழிமார்க ளலங்காரஞ்செய்துகொண்டார்
ஐந்துவிதக்கட்டிலே யாபரணபூஷணங்கள்
முத்துகளும்வஸ்திரமும் முன்னாலேகொண்டுவந்தார்
ஐயரதுமுன்னேவைத் தடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஐயாபெரியவரே யடியேன்சரணமென்றார்
ஆச்சியருந்தனுக்கு அனுப்பிவைத்தார்பூஷணங்கள்
ஐந்துபேருனக்கு அனுப்பிவைத்தார்சங்கமரே
ஆசையுள்ளபெண்களை நீர் அழைத்தால்வருவோமையா
வேண்டுமென்றதினத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுஞ்சங்கமரே
என்றந்தப்பெண்களுமே யிறங்கியேதெண்டனிட்டார்
ஆனலழகுமன்ன னருச்சுனனுமேதுசொல்வான்
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பா னனந்தனிலேபெண்ணேயென்பான்
வருவாளோ அல்லியென்பான் வாய்திறந்துபெண்ணேயென்பான்

எப்போவருவாளோ என்னாசைதீர்ந்திடுமோ
மன்மதபாணமடி மார்புருகிப்போகுதடி
சித்தசன்விட்டகணை சிறுமார்புருகுதடி
காமக்கணையாலே கலைதாங்கிப்போறேனடி
அல்லியல்லியென்றுசொல்லி யலைகிறான்சங்கமனும்
கேட்டந்ததாதியருங் கிலேசங்கொண்டுதானடந்தாள்
பவளசேனைதன்னருகில் பக்கத்தில்வந்தார்கள்
ஆச்சியுன்சொற்படிக் கைந்துபெண்கள்போனோமம்மா
அலங்காரந்தன்னுடனே யாபரணமுன்வைத்தோம்
ஏனென்றுகேட்கவில்லை ஏறமுகம்பார்க்கவில்லை
அல்லியின்மேற்சிந்தைகொண் டலைகிறானசங்கமனும
அனேகவிதநேரமின்று அலைந்துமேவந்துவிட்டோம்
இவ்வார்த்தைதான்கேட் டிளங்கொடியாள்பவளசேனை
என்னதெண்ணமெல்லா மெண்ணியிளங்கொடியும்
ஐயமென்றுவந்தவொரு யாண்டிபரதேசியல்ல
கட்டினவிருதறுத்துக் கலியாணம்பண்ணவந்தான்
தெவனென்றுநாமறியோஞ் சிவராசனென்றறியோம்
தன்மனதிலேயடக்கி தானடந்தாள்செங்கமலம்
அல்லிநல்லாள்பக்கலில்வந்து மாரணங்குதெண்டனிட்டாள்
ஏதுபவளசேனை யிந்நேரம்வந்ததென்ன
வேர்க்கவிரிவிரிக்க வெண்துயிலுஞ்சோர்ந்துவிழ
உச்சியுறுமத்தி லுத்தமியிங்குவந்தாய்
யாச்சிரேகேட்டாயோ அதிசயமானவிதம்
நாஞ்சுகப்படவே நானாச்சுவாச்சியரே
உனக்குவரும்பாக்கியங்க ளொருவருக்குந்தெரியாது
ஆதிசிவனைப்போ லாண்டியிங்கொருவர்வந்தார்
படம்படிக்கும்பண்டாரம் பரமசிவன்போலேவந்தார்
மாணிக்கச்சொக்கலிங்கம் வந்தாற்போற்காணுதம்மா
சடையுஞ்சடைமுடியுந் தம்பிரான்போற்காணுதம்மா
கண்டுமறியோமம்மா கலியுகத்தில்தானறியேன்
தோளுங்கரமும்புகளுந் தொங்குதேகிழவனுக்கு
அஞ்சரங்கட்டுவாசலிலே ஐயர்வந்திருக்கிறார்
தெரிசனம்பண்ணுமாகில் தோஷவினைதீருமம்மா
பார்த்தால்பசிதீரும் பண்டாரமானவனை
ஆச்சியெழுந்திரம்மா ஐயரைப்போய்ப்பார்ப்போம்
என்றதுதான்கேட் டேதுசொல்வாளல்லியரும்
ஆண்காற்றடியாத வரண்மனைவாசலிலே
ஆண்டியிங்கேதான்வரவே யதிகாரமாச்சுதடா
ஆண்டிபரதேசி யையமென்றுவந்தாலும்
கொடுத்தனுப்பலாகாதோ கொம்பனையேயென்தோழி
ஏந்தனுடன்சொல்வானேன் னெழுந்திருந்தாதியென்றாள்

பாக்கிலும்நல்ல பவளசேனையேதுசொல்வாள்
பிட்சைகொடுக்கிறது பெருமையென்றுபாராதே
நல்லோர்பெரியோரை நடந்துபோய்சேவித்தால்
காசிபோகவேண்டுமோ கருமந்தொலையாதோ
பெரியோரைச்சேவித்தால் பிழையொருக்காலுமில்லை
கைலாசநாதரைப்போற் காண்கிறதே ஆச்சியரே
என்வார்த்தைதள்ளாதே எழுந்திரு போவோமென்றாள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாழ்மாசியேதுசொல்வாள்
ஆண்டியைப்பார்ப்பதற்கு அழைக்கிறாயெனதோழி
ஆனாலுநாமல்ல அரிசிமுனனெனுலும்
என்னைக்கண்டபோமாகில் சாமங்கொடுத்திடுமே
பரிகாசஞ்செய்தாலே பாக்கியமேயெனைசெய்வேன்
வீரமணிவாளாலே வீசிவெறுத்திடுவேன்
அப்படியேயாகுமம்மா ஆச்சியெழுந்திருங்கள்
சிங்காசனத்தைவிட்டு தேன்மொழியாள்தானெழுந்தாள்
பட்டெல்லையென்ன பாடகக்காற்சாதியென்ன
நெற்றிசுட்டிகளென்ன நீலமிழைதுலங்க
காற்சிலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
முழங்கையிலேபுரள மோதிரக்கால்சந்தமிட
தோழியரைத்தேர்ந்தணிந்து தோகைநல்லாள்தானடந்தாள்
பாங்கிமார்தோழிமார்கள் பக்கம்புடைசூழ்ந்துவர
வாசலும்வாசலது படியேறிதான்தாண்டி
ஆண்டியிருக்குமந்த அஞ்சாங்கட்டுவாசல்வந்தார்
அல்லிவரும்போது அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
என்னரசாணல்லியரே எப்போமனதிறந்தும்
என்மனக்குக்காணுவே தொனஞ்சனைதிருமடி
மாரனைவென்னைத்தக்கணை மார்பைபிளக்குதடி
பித்தன்தொட்டகணை சிருதார்புருகுதடி
மாலையிட்டெப்போ மருவியணைவதெப்போ
கூடியணைவதெப்போ குறைகளெல்லாந்தீர்வதெப்போ
அல்லியென்பான்மெல்லியென்பான் அனந்தவல்லிபெண்ணேயென்பான்
ஒருவர்போலெல்லியென்பான் வாய்திறந்துபெண்ணேயென்பான்
கட்டழகியல்லியவள் காதாரக்கேட்டுவிட்டாள்
உருக்கொடுசெய்பொளது உதிரமேற்கண்சிவந்து
பிறந்துவளர்ந்தானோர் பூமியாண்டிருந்தேன்
நீ முறைகொண்டுக்கன் நாகாள் நீவிபட்டாணலேனே
வாடியென்றழைத்தவர்கள் வையகத்திலாருமில்லை
அடியென்றழைத்தவர்க ளவனியிலொருவரில்லை
ஆண்டியவன்வாயாலே ஆலிச்சப்படமாச்சே

எடுத்துவாபெரியகத்தி இருதுண்டாய்ப்போடவென்றாள்
எடுபரிசைபெரியகத்தி எடுத்துவாதாதியென்றாள்
பாங்கியிலும்நல்ல பவளசேனையேதுசொல்வாள்
பாண்டிப்பெருமாளே பதராதேயாச்சியென்றாள்
அப்படியேகொண்டுவந்து ஆச்சியருகில்வைத்தாள்
கண்ணாடியெதிர்வைத்துக் கண்டாளபடத்தழகை
தன்னழகும்படமழகும் சரியாகத்தோன்றியது
என்னழகும்பாவனையும் எங்குகண்டெழுதினானோ
உச்சிசுழியழகும் உரோமத்தினேரழகும்
மாயிரழகும்பாவனையு மாபாவியெங்குகண்டான்
முகத்துத்திருவழகை மூதேவியெங்குகண்டான்
கண்ணின்விழியழகை கழுசிறையனெங்குகண்டான்
பவளம்போலென்னிதழும் பல்லழகுமெங்குகண்டாய்
மார்பின்ஸ்தனமழகும் மட்சமுமெங்குகண்டான்
இடையழகுந்துடையழகும் யேனுதியெங்குகண்டான்
ஆபரணங்கன்னழகு மாடைத்துயிலழகும்
வடிவழகுமொப்பனையு மாபாவியெங்குகண்டான்
என்னையெழுதிவந்த தல்லாமலென்தோழி
உன்னையுங்கூடவே யுடனெழுதிவந்தான்
எடுத்துவாபெரியகத்தி யிருதுண்டாய்ப்போடவென்றாள்
பக்கச்சகைதகளெல்லாம் பதைக்கிறதேயல்லியற்கு
பாங்கியிலும்நல்லதொரு பவளசேனையேதுசொல்வாள்
ஐயமார்பட்டதொரு அடையுபோலாகுமிது
பாண்டியர்கள்பட்டதொரு பகைபோலாகுமிது
ஆண்டியைவெட்டினாலே ஆரார்கலைபோம்மா
அந்தக்கதையையெனக் காரணங்கேசொல்லுமென்றாள்

பவளசேனை பாண்டியர்களடைந்த துன்பத்தை
அல்லியரசாணிக்கு கதையாகக்கூறினது.

வைகைப்பெருக்கெடுத்து மாவெள்ளம்போகையிலே
ஆராலுமவைகைதனை யடைக்கமுடியாமல்
பாண்டியராசாக்கள் பகுந்துகரைபோட்டார்கள்
ஆணாய்ப்பிறந்தவர்களனைவருங்கயிற்கட்டினவர்
பெண்ணாய்ப்பிறந்தவர்கள் புடவையுடுத்தினபேர்
அவரவர்க்கொருபங்கு அளந்துகரைபோட்டார்கள்
அவரவர்கள்பங்குக்கு அடைத்தார்கள்வைகைதனை
ஆண்டைப்பிட்டுசுட்டு ஒளவையார்வீற்றிருப்பாள்
அவளுக்கொருபங்குமல்லோ அளந்துகரைபோட்டார்கள்
பங்குக்காளில்லாமல் பரதவித்துத்தானழுதாள்
மண்ணுஞ்சுமக்கறியாள் மனஸ்தாபப்பட்டழுதாள்
வாணியக்கிழவியவள் மனத்துயரமாகையிலே
மாணிக்கச்சொக்கலிங்கம் மகாதேவர்தாமறிந்தார்

அட்டாளுஞ்சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன்தானறிந்தார்
ஔவையார்மனத்துயரம் ஆயாசப் தீர்க்கவென்று
ஒட்டனைப்போலாக உலகளந்தமைத்துணரும்
கனங்கருத்தவர்போல் கர்த்தர்வடிவெடுத்தார்
தட்டுக்கலையில்வைத்துக் கெஜக்கோலைக்கைபிடித்து
மண்வெட்டித்தோளில்வைத்து மகாதேவர்வாராரே
மதுரைத்தெருவிலே வந்தாரேசொக்கலிங்கம்
அப்போதுசொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன்கூறிவாரார்
மண்ணெடுப்பேன்சுவர்வைப்பேன் வைப்பீரோகூலியாளாய்
என்றுமேசொல்லியல்லோ யீஸ்வரனார்கூறிவாரார்
கூறியவர்வந்தாரே கொடிமதுரைவீதியிலே
ஔவையார்தன்னருகி லாதிசிவன்வந்துவிட்டார்
ஔவையாருமப்போ ஒட்டனுக்கேதுசொல்வாள்
ஆரடாவொட்டாநீ அன்புடனேகேளுமென்றாள்
என்றுடம்பிட்டுசுட்டு அங்காடிவிப்பேனடா
நூற்றொருபிட்டுசுட்டா லொருபிட்டுதிருமடா
உதிர்ந்ததோர்பிட்டுனக்கு உத்தமனேநானதருவேன்
மண்ணெடுத்தாரடைத்து வருவாயோமன்னவனே
உதிர்ந்துபோகும்பிட்டையல்லோ முத்தமனேநான்தருவேன்
சத்தியந்தப்பாமல் தருகிறேன்போமெனறாள்
பிட்டுக்கூலிகட்டுமம்மா போயடைத்துவாரேனென்றான்
ஔவையாருந்தானெழுந்து அடுப்பூதிமூட்டினாளே
பிட்டுக்கூலிகட்டியல்லோ போதச்சமைக்கலுற்றாள்
இருபதுபிட்டுசுட் டெடுத்தாளேகூன்கிழவி
இருபதுபிட்டு மெல்லாமுதிர்ந்தனவே
ஒட்டையுங்கடையுமாக ஓடிவந்தார்சொக்கலிங்கம்
காலாறடைத்துவந்தேன் கன்னிபசிக்குதென்றார்
சுட்டீரோபிட்டுகளைச் சொல்லுமுதிர்ந்ததுண்டோ
இருபதுபிட்டுசுட்டே னெல்லாமுதிர்ந்ததடா
உனக்கென்றுயெங்கிருந்தா ஈடழிவாயொட்டாநீ
அந்தாருமென்றுசொல்லி ஈந்துவிட்டாள்பிட்டகளை
குறையாறடைத்துவாரேன் கொப்பனையேபிட்டுசுடும்
புறக்கடையிற்போவாளும் புன்னைமரத்தடியிருந்தார்
கொண்டுவந்தபிட்டையெல்லாம் கொப்பனவேயுண்டுவிட்டார்
ஒருநாழிகைதரித் தோடிவந்தார்சொக்கலிங்கம்
ஆறையாறடைத்துவந்தே னுச்சிபசிக்குதென்றார்
சுட்டீரோபிட்டுகளை சொல்லுமுதிர்ந்ததுண்டோ
ஐம்பதுபிட்டுசுட்டே னனைத்துமுதிர்ந்ததடா
இந்தாருமப்பாவென் றெடுத்துக்கொடுத்துவிட்டாள்

வாங்கியங்கப்பிட்டதனை வழிநடந்தார்சொக்கலிங்கம்
கொன்றைமரத்தடியிற் கொண்டுவந்துதான்புசித்தார்
ஈறரைநாழிசென் றெழுந்தவருமோடிவந்தார்
மார்மேலுந்தோள்மேலும் மண்வாரிப்போட்டுக்கொண்டார்
மூக்காலறைத்துக்கொண்டு மெத்தப்பசிக்குதம்மா
சுட்டரோபிட்டுகளுஞ் சொல்லுமதிங்கண்டிடா
நூற்றொருபிட்டுகளுஞ் சுட்டாளேகூன்கிழவி
ஒருபிட்டுக்காணவில்லை பறறபிட்டுதிங்கனமே
உட்கார்ந்திருந்தபிட்டையெல்லாம் உத்தமனார்கைகொடுத்தாள்
வாங்கியந்தசொக்கலிங்கம் வழிநடந்தார்மெல்லமெல்ல
குருந்தமரத்தருகே கொப்பெனவேவந் தமர்ந்தார்
கொண்டுவந்தபிட்டையெல்லாம் கொப்பெனவேயுண்டுவிட்டார்
கூலிக்குயர்த்தகட்டுவைத்துச் சங்கரனார்பள்ளிகொண்டார்
ஆனந்தநித்திரையாய் ஆந்திசிலன்போனாரே
ஒருபிட்டுவிற்றுளே உத்தமியாள்கூன்கிழவி
நாற்பிட்டுவிலையதை நேருடனேகண்டுகொண்டாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியரு மையமார்வந்தார்கள்
வைகைக்கரைப்பார்த்து வருகையிலேபாண்டியர்கள்
கொஞ்சமாய்ச்சலம்பெருகிக் குழையாறுவருகிறது
கண்டந்தபாண்டியரும் கடிதாகவேபழுதுடன்
ஆருதடாபங்கிதுதா னடைக்காமல்போனதென்ன
எவருதடாபங்கித்தா னேதுக்கடைக்கவில்லை
பிட்டுவிற்குமவாணிச்சி பொற்கொடியாள்பங்கிதுதான்
ஆசேப்போடுசேவகரும் அதிவிரைவாயோடிவந்தார்
ஔவையாரைத்தானுமங்கே யழைத்துவந்தாரரசனிட
வந்துமேதெண்டனிட்டாள் வாழ்பாண்டியரசருக்கு
வாடிகூன்கிழவி மாசக்கன்னிஔவையுமே
அவரவர்க்குத்தன்னை யடைத்தார்கள்கைகதனை
உன்பங்கையடையாமற் போனதென்னகூன்கிழவி
ஆரோவொருவெட்டனையா ஆளடைப்பேனென்றுசொல்லி
நாலுபிட்டுவாங்கித்தின்று வேலையடைப்பேனென்றான்
பிட்டுத்தின்றுபாவியைத்தான் பின்வரக்காணேனே
ஆறடைத்தானென்றறிந்தே னன்னீதம்பவனிவிட்டான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள்
ஆராடாசேவகரே அவனைப்பிடியுமென்றார்
தேடிப்பிடியுமென்றார் சீராவெட்டனைத்தான்
அப்போதுசேவகர்களாய்த்தேடலுற்றார்
மதுரைத்தெருவுகளும் வனங்களுந்தோப்புகளும்
தேடியலைகிறார்கள் சீராவெட்டனைத்தான்
மாந்தோப்பிற்பள்ளிகொண்ட மன்னவனைக்கண்டார்கள்

கண்டெடுத்தவர்கள் கடுகெனவேகூட்டிவந்தார்
பாண்டியராசாக்கள் பார்த்தவருங்கோபமதாய்
வாணியக்கிழவியை நீ வகைமோசஞ்செய்தாயோடா
ஆறடைப்பேனென்றுசொல்லிப் பிட்டெல்லாந்தின்றுவிட்டு
மண்ணெடுத்துப்போட்டு நீ வைகையையடைப்பேனென்றால்
கட்டிமேலுனைவாரித் தடியிலேற்றிக்கொண்டு
அடிமேலடிகளடித்தவுடன் அஞ்சிநடுநடுக்க
[illegible] உயிர்கள்
[illegible] எல்லையோட
என்றுசொல்லிப்பாண்டியர் ஈசனைக்கண்டடித்தார்
பாரப்பிரம்பாலே பாண்டியரடித்தவுடன்
அடிபடுச்சொக்கலிங்கம் அம்மண்ணைப்போட்டுவிட்டார்
ஆறுமடைத்தாருமெய்யன் மறைந்தார்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கு மடிதனிலடிப்பட்டதுவே
அவரைப்பிண்டத்தாக்கு மதுரைப்பட்டணமே
எறும்பு முதலாயானையுமே பிரமனுமீசனுக்கும்
அந்தவடிபட்டதம்மா
அப்படிப்போலாகுமிக அல்லியம்மா மிஞ்சாதே
ஆண்டியனைக்கொன்றக்கா லாரார்தலைமேற்பாவமோ
உலக்கையாலேகொல்லாமற் கட்டழகிசெங்கமலை
கொல்வாரைவிட்டுமல்லோ கொல்லுவிச்செங்கமலை

ஆண்டியைசற்பங்களால்கொல்லவினைத்தது.

பாம்புகளைக்கொண்டு பாரவிஷமேற்றி
சர்ப்பங்களைவிட்டு நீ சங்கமரைக்கொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டல்லிப்பெருமாளும்
ஆடிதாதிகளே யலங்காரத்தோழிகளே
பாம்புப்பிடாரர்களைப் பார்த்தோடியழையுமென்றாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடியழையுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டாரணங்குத்தோழிமாரும்
ஓட்டநடையுமாக ஓடினார்தாதிமார்கள்
பாம்புப்பிடாரப்பெண்களே பத்தினிமாதர்களே
அல்லிப்பெருமாளு மழைக்கோடிவாருமென்றாள்
வாருங்களென்றுசொல்லி வரவழைத்தார்களவர்கள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டுப் பிடாரப்பெண்கள்
மாடிக்குறவாகி மகாவிருதுகட்டினார்கள்
பாம்புப்பெட்டிதோளில்வைத்துப் பிடாரப்பெண்கள்வாரார்கள்
வீதியும்வீதியுந் தெருவும்பலகடந்து
அல்லியம்மாள்வாசலிலே அனைவோரும்வந்தார்கள்
மகுடத்துரைச்சியற்கு வந்து தெண்டம்பண்ணினார்
எங்களையழைத்தவகை யேதுவகைசொல்லுமென்றார்
உங்களையழைத்ததுதா னென்றுரைத்துறைவுமில்லை

காட்டுக்குப்போங்களடி கன்னிபுற்றுமருந்துவைத்து
கருநாகஞ்சென்னாகங் கார்க்கோடகப்பாம்புகளை
மண்ணுளிப்பாம்புகளும் மலைவிரியன்தாவிரியும்
மட்டில்லாபாம்புகளை வகையாய்ப்பிடித்துவாரும்
ஆண்டியைக்கொல்லவேணும் மதிநுதிகாள்வாருமென்றாள்
உச்சிதங்கள்வேணமட்டு உங்களுக்குநான்றருவேன்
பாம்புபிடாரப்பெண்கள் பாய்ந்துடனேபோகலுற்றார்
அத்துவானகானகங்க ளாரணியம்வந்தார்கள்
புற்றுக்குமருந்துவைத்தார் பெரும்பாம்புதான்பிடிக்க
மந்திரத்தைச்சொல்லியவர் மகுடிக்குழலூதினார்கள்
புற்றீசல்போலாகப் புறப்பட்டதுபாம்புகளும்
கருநாகஞ்சென்னாகங் கறுத்தநிறப்பாம்புகளும்
ஆடிவரும்பாம்புகள்தா னமர்ந்ததம்தம்பெட்டியிலே
சீறிவருகின்ற செந்நாகமுள்ளதெல்லாம்
மட்டில்லாப்பாம்புகளை வகையுடனேதான்பிடித்தார்
காவடியைத்தோளில்வைத்துக் கடுகியேவாரார்கள்
விருதுகளைக்கட்டிக்கொண்டு மகுடிக்குழலூதிவாரார்
காடுசெடிகாணமற் கடுகிவந்தார்வெகுதூரம்
செட்டித்தெருகாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
அல்லியம்மாள்தன்னுடைய அரண்மனைக்குள்வந்தார்கள்
வாசலும்வாசலது வழுகட்டுந்தான்தாண்டி
பத்தினிக்குத்தெண்டனிட்டுப் பாம்புகளைமுன்னேவைத்தார்
வகைக்கொருபாம்பாக மாதேநாங் கொண்டுவந்தோம்
கொண்டுவந்தோமாச்சியென்று கொம்பனைக்குத்தெண்டனிட்டார்
மகுடத்துரைச்சியவள் மாதருமேதுசொல்வாள்
ஆ பெண்கள்தாதிகளே யலங்காரத்தோழிகளே
பாலும்பழமுமாய் பாம்புகட்குவையுமென்றாள்
அபினிமருந்துகளு முடவானசாராயமும்
முட்டையுடைத்துமல்லோ முன்னாலேவையுமென்றாள்
கொண்டுவைத்துவைத்தார்கள் கொம்பனைமார்பாம்புகட்கு
அத்தனைபாம்புகளும் ஆகாரமுண்கிறது
கண்கள்சிவக்கிறதே கங்காளமாயினதே
அவ்வலரிகண்களெல்லாஞ் செவ்வலரிபூத்ததங்கே
பாம்புகளைப்பார்த்துமல்லோ பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
அங்கயற்கண்ணம்மை யருளாலேயான்பிறந்தேன்
பட்டமுஞ்செங்கோலும் பாதிநாடாளுகிறேன்
வாடியென்றும்போடியென்றும் வம்புசொன்னாராருமில்லை
ஆண்டியிடவாயாலே யலைச்சல்படுகிறேனே
சாதிகெட்டபண்டாரந் தாறுமாறாப்பேசுகிறான்
என்னங்கமூறுகிறதே யாவிதணலாகிறது
சென்மமுறுகிறது சிந்தைதணலாகுதம்மா

பண்டாரமானவனைப் பத்தினியேகொல்லுமென்றாள்
கும்பிட்டுக்கொண்டனிட்டாள் குணமுள்ளபாம்பிற்கு
அல்லியரைக்கேட்ட தக்கண்டபாம்புகளுந்
செந்நாகமுள்ளதெல்லாஞ் சீறியெழுந்தனவே
கருநாகமுள்ளதெல்லாங் கதறியெழுந்தனவே
இருதலைப்பாம்புகள்தா னெழும்பிவருகுதங்கே
மூன்றுதலைநாகமல்லோ மூடிவருகிறது
ஐந்துதலைநாகமல்லோ மதிர்க்குவருகுதங்கே
சீறிவருநாகமெல்லாந் தேர்விஜயனைப்பார்த்து
ஓடிவரும்பாம்பனைத்து மர்ச்சுனரைக்கண்டதுவே
ஆணழகுமன்னனா னர்ச்சுனராசனென்று
மினனழகும்பின்னழகும் முதுகிலேமச்சங்களும்
பல்விற்பரசவிணை யத்தில்செந்தாமரை
மீசைமுறுக்கழகும் விழிநலபார்வைகளும்
அவரழகைக்கத்தான்பார்த்து அருச்சுனரையறிந்து
நாகக்கன்னிமணவாளன் நல்விசையராசனல்லோ
தரும துகமபிராந் தனஞ்செயனர்ச்சுனர்காண்
வெற்றிமதயானை வீமருக்குத்தம்பியல்லோ
மாயராதைமைத்துனர்காண் வாள்விசையரிவர்காணும்
அல்லியரைமாலையிட ஆண்டிகோலமானாரே
மாலையிடவேணுமென்று வேடங்கொண்டுவந்தாரே
மாப்பிள்ளையைக்கொல்லவென்று மருந்திட்டாளல்லியரும்
கணவனைக்கொல்லவென்று கட்டமூலிமருந்திட்டாளே
அல்லியதுவார்த்தைகேட்டு அர்ச்சுனரைக்கொல்லவென்று
பொற்கொடியாள்நாககன்னி போதச்சிறையாவாள்
கனமோசம்வந்துவிடுங் கன்னிசெய்தகாரியங்கள்
செல்வமருமகனுக்குச் செங்கானல்வீசுதென்று
வெய்யலுமைக்குதென்று வெங்கானல்வீசுதென்று
ஐந்துதலைநாகம்வந்து அருச்சுனர்க்குக்குடைபிடிக்குந்
தோள்மேலேயேறுவதுந் தும்பிபறப்பதுவுங்
கீதங்கள்பாடுவதுங் கொண்டாடிப்பதுவும்
அரும்பவனிகூத்துகளு மாடுஞ்சிலகாலம்
பகுடத்துரைச்சியவள் மாதரும்பார்த்துவிட்டாள்
பாம்புபயங்கவேதான் பாவிமருந்துவைத்தான்
வானஞ்சமுல்வுதற்கு மருந்துண்டுபாவிகையில்
என்னைமயக்கவொரு மருந்தறியமாட்டானோ
யார்காணுந்தாதிகளே யலங்காரத்தோழிகளே
வெள்ளிப்பிரம்பாலே வீசுங்கள்பாம்புகளை

பாரப்பிரம்மானே பார்வையிடுமென்றான்
தாதிமாரப்பொழுது சவுக்கெடுத்துவீசலுற்றார்
மாரியடிக்கலுற்றார் வண்ணவிசப்பாம்புகளை
அப்போதுசர்ப்பமெல்லா மல்லியரைப்பார்த்துரைக்கும
மாப்பிள்ளையுநீயுமாக மணமுகூர்த்தஞ்செய்கையிலே
உன்னவுஞ்சலாடுதற் கழைக்கால்வருவோமோ
என்றங்கப்பாம்புகள்தா னொளிரிப்பறந்ததுவே
பாக்கியிலுமகல்லதொரு பகலேசேனைசேகரும்
எங்குவிசத்திறைலே கேள்விகோவிமைவேறுமீ
பண்டாரந்தன்னைக்கொல்ல பக்கத்தில்சொல்லுமென்றான்
ஆசைமேனாச்சியரே ஆசோகவெச்சொலுகிறேன்
சேபிறக்கக்கவசு ணன்னை சேதியுள்ளகட்டானை
யானையையுமதக்குவங் கொக்கமைடச்சேர்ந்தி
கொல்லவிடவாமோ கொடுமைப்பெண்கானே
அவ்வார்த்தைதானைகேட்ட டல்லி மாரிழுந்து
யானைமிறுவ் ஆனைடிமைடக்கொல்ல வகைகேடினது
ஆசடிகேமுடிகளோ பலகாரக்காதிகளோ
காட்டானைகளைநீங்கள் கங்கைமுடுமென்றான்
ஆச்சியரேநீர்கேளு மடிபோவொருமார்க்க
சேபிறக்குத்தவசுபண்ணி சேதியுள்ளகாட்டானை
வெறிக்குத்திரிகிறதே வெகுகானகந்தனிலே
காவிழுந்தைத்தானபார்த்து கன்மையோடுநின்றது
கொம்பிலுல்லவலையல்லோ குத்திப்பிளக்கிறது
மலைகள்பருவதத்தை மண்ணோடுசாய்க்குமிடும்
மதப்பட்டுத்திரியுமாமா மயிலனைபேயவ்வானை
எத்தனைக்கண்டாலே வெருத்துமுறைந்துநிற்கு
செத்துமடிந்திடுவோநு சேயிலைகளுஞ்சேர்ந்திடுவோநு
சென்றேறுமேயாகில் திரும்பிவரவிடாலே
இவ்வார்த்தைதான்கேட்டேதுசொல்வாளல்லியரும்
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியுனிடக்காமோ
முத்திரைமோதிரத்தை மொய்குழலைகொண்டிங்கள்
யானையின்முனனேவைத்து அதுபணிந்திடும்விட்டு
நீ-பெற்றமகளல்லியாள் புகலுவிறுநேனே
உன்னைப்-பார்க்கவரைகாக் பத்தினியிருக்கிறளே
ஆறைத்தேடிவருவான்று செல்லுமென்றாள் அல்லியமமாள்
கணையாழிகாட்டியல்லோ கடுகெத்தவாருமென்றாள்
ஒட்டம்கடையுமாக துவிந்கள்காறிக்கொள்ளுற்றாள்
மத்தகஜன்தான்பிடிக்கும் பாகெட்டப்பெண்கள்கொரி
தங்களாதுமாளிகையில் சந்நிதியிற்போய்நுழைந்து

புத்திரரானவர்க்கு புத்திமிகவுரைத்து
மத்தகஜன்தான்பிடிக்க மகாவனம்போறோமே
சாவோமோபிழைப்போமோ சாமிசெயலெப்படியோ
பிழைத்துமேவந்தோமானால் பிள்ளைமுகம்பார்ப்போம்
இல்லாவற்போச்சுதானால் ஈசன்பதம்சேருகிறோம்
பிள்ளைகளைகூட்டிவந்து பெரியோர்கையிலொப்பிவைத்து
வாய்க்கரிசிவாங்கி மலைதனிற்போகலுற்றார்
இருண்டவனங்களெல்லா மெங்கெங்குந்தேடலுற்றார்
மலையோரம்படுத்திருக்க மதயானைகண்டதுவே
யானையதுவீரிட் டலங்காரமாயெழுந்து
தன்னிழல்தான்பார்த்து தரையில்நடக்குமது
கொம்பால்மலையைக்குத்தி இளைப்பிற்றுயானையது
கண்டுபயந்தார்கள் கட்டழகிபெண்களெல்லாம்
யானையைக்கண்டுமவ ரடியணிந்துதெண்டனிட்டார்
கணையாழிமுன்போட்டுக் கன்னிமாரேதுசொல்வார்
அல்லிப்பெருமாளு மாரணங்குநாயகியாள்
நீங்கள்-தவசுபண்ணிபெற்றதொரு தையநல்லாலல்லியரும்
உன்னைக்காணவிருப்பமாகிக் கலங்கிதவிக்கிறாளே
பார்க்கமனதாகிப் பதைத்துபுலம்புகிறாள்
போசனம்பண்ணுமற் புலம்பித்தவிக்கிறாள்காண்
உண்ணாளுடுக்கா ளொருபொழுதும்நீராடாள்
படுக்கைப்பொருந்தாளே பத்தினியாளல்லியரும்
அழுதுகண்ணுஞ்சிந்தையுமா யழைத்தோடிவாருமென்றாள்
நீவாராமல்போனாக்கால் மாண்டுமடிவேனென்றாள்
செத்துமடிவேனென்றாள் செலவழித்துபோவேனென்றாள்
கடுகெனவேவாருமென்று கையெடுத்துதெண்டனிட்டார்
கேட்டந்தமதயானை கெர்ச்சித்துதான்வருமாம்
யானைவரும்போது அழகானதாதியர்கள்
தெத்துதெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
அல்லியம்மாள்தன்னருகே யாரணங்குமோடிவந்து
யானைவருகுதென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
மதுரைத்துரைச்சியவள் மாதுகன்னிதான்கேட்டு
கரும்புசுமைகளைத்தான் கட்டுகட்டாவையுமென்றாள்
தென்னமட்டைவாழமட்டை தோழிகளேவையுமென்றாள்
பச்சரிசிதேங்காயும் பாங்கிகளேவையுமென்றாள்
ஐங்கலஞ்சாராயமு மருகலமெட்டிக்கொட்டை
கெஞ்சாவபினிகளும் கொண்டுவந்துவையுமென்றாள்
இடிமருந்துபாஷாண மிளங்கொடியேவையுமென்றாள்

கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கொம்பனையாள் முன்னாலே
வாழ்மதுரைப்பட்டணத்தில் மத்தகசம் வருகிறதாம
யானைவருகுதென்று அம்மதுரைபட்டணத்தார்
மதுரைக்குடிபடைகள் மாளிகையிற்போய்நுழைந்தார்
ஓடியொளிப்பார்களுத்தமளானவர்கள்
அப்போதுமத்தகசம் ஆங்காரமாய்நடந்து
தெத்துதெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டார்
அல்லியம்மாள்தன்னுடைய அரண்மனையில்வந்ததுகாண்
யானையைக்கண்டவுடன் அல்லியெழுந்திருந்து
மத்தகஜம்முன்னேவந்து வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
யானைக்குமுன்பாக ஆகாரம்வைத்தார்கள்
வயிராரவுண்டதுவே மயக்கம்பெரிதாச்சே
கண்கள்செவந்தனவே கண்மயக்கங்கொண்டதுவே
அல்லிப்பெருமாளு படிவணங்கியேதுசொல்வாள்
நான்பிறக்கவேணுமென்று நல்லதவஞ்செய்தீர்களே
நீங்கள்-தபசுபண்ணிபெற்றமகள் தம்மாடுகின்றுவிட்டேன்
அன்று-ஏழுபிராயத்திலே யெதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டிக்கலையறுத்து வீரபட்டங்கட்டிக்கொண்டேன்
நீன்முகனைக்கொன்றுநான் நீலிபட்டமாளுகிறேன்
வாடிப்பெண்ணேயென்பார்கள் வையகத்திலாருமில்லை
அடியென்றழைத்தவர்களாருமில்லைபூமியிலே
ஆண்டியிடவாயாலே யலைச்சல்படுகிறன்யான்
சாதிகெட்டபண்டாரந் தாறுமாறாய்சொல்லுகிறான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லுகிறான் சென்பமுருகுதையா
பொறுக்குமுடியவில்லை பெரும்பாவிசொன்னதெல்லாம்
கேட்கமுடியவில்லை கேடுகாலன்சொன்னதெல்லாம்
செல்வங்குறைந்துதையா சீரழிந்துநின்றுவிட்டேன்
ஆண்டியைக்கொல்வதற்கு அழைப்பித்தேனுச்சியென்றாள்
அல்லியதுவார்த்தைகேட்டு ஆங்காரக்கோபமுடன்
கண்சிவந்துமத்தகசங் காளையரைக்கொல்வதற்கு
தும்பிக்கைதூக்கியல்லோ சுற்றியரைபவரும்
முதுகில்மட்சரேகைகளும் முன்னழகுகண்டதுதான்
மட்சவடிவுகண்டு மயங்கிற்று அப்பொழுது
மட்சரேகைப்படைத்தவர்கள் மண்டலத்திலாருமில்லை
அருச்சுனனொருவனல்லால் அவனியிலேயாருமில்லை
வாழ்விசையனல்லாமல் மண்டலத்திலாருமில்லை
தேவேந்திரன்மகன்காண் திருமாற்குமைத்துனன்காண்
துரௌபதையைமாலையிட்ட தேர்விசையனிவர்காணும்
அல்லியரைக்கன்னமிட ஆண்டிகோலமாகிவந்தார்
மாப்பிள்ளையைக்கொல்லவென்று மருந்திட்டாள்மாபாவி

கணவனைக்கொல்வதற்கு கனத்தமருந்திட்டாளே
அல்லிதன்வார்த்தைகேட்டு அர்ச்சுனரைக்கொன்றுவிட்டால்
ஆயர்பெருமாளும் அரிங்கால்பழுதுவரும்
வீமனதிக்காலே வெகுமோசம்நேர்ந்துவிடும்
அல்லியற்கேற்றதொரு அழகுள்ளபுருஷனிவன்
மகளாரைமாலையிட வையகத்திலாருமில்லை
செல்வமருமகனுக்கான் சீரழியகாரணமேன்
அருமைமருமகன்தா னலைச்சல்படலானேன்
தும்பிக்கையாலேதான் சுழற்றியெடுத்துக்கொண்டு
கும்பஸ்தலத்தில்வைத்து கூத்தாடும்யானையது
கண்டாளேயானைதன்னை கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
மதயானைத்தான்மயங்க மருந்தறிவான்பாவியிவன்
காட்டானைதான்மயங்க கனமருந்தறிவாண்டி
என்னைமயக்கும்வகை யிவனறியமாட்டானே
ஆரடிதாதிகளே யடியுங்கள்யானைதன்னை
மாறியடியுமென்றாள் மதயானைதன்னையவள்
அப்போதுமத்தகசம் அல்லியரைப்பார்த்துரைக்கும்
மாப்பிள்ளையுநீயுமாக மணக்கோலம்வரும்போது
என்னையழைத்தாலும் ஏந்திழையேவருவேனே
வேண்டியழைத்தாலும் வருவேனேமெல்லியரே
என்றுநடந்ததுவே இருண்டவனங்களுக்கு
மதயானைபோனபின்பு மாயவரேதுசெய்தார்
மான்செவியுங்கண்கள்ரெண்டு மாயவனார்தெரியவைத்தார்
கண்ணுந்தெரிகிறதே காதிரண்டுங்கேட்கிறதே
அல்லிப்பெருமாளு மாரணங்கேதுசொல்வாள்
பாங்கியிலும்நல்லவளே பவளசேனைநாயகியே
இந்தக்கிழவனைத்தான் யென்னசெய்வேன்தோழியென்றாள்
செல்லங்குலையுதடி தேன்மொழியேயென்னசெய்வேன்
பாண்டிப்பெருமாளே பதறுதேசற்றேனிலும்
அறிந்துநான்வந்துமல்லோ ஆச்சியரேசொல்லுகிறேன்
தெரிந்துநான்வந்துமல்லோ சொல்லுகிறேனுந்தனுக்கு
இடுக்கென்றெழுந்து தோழிபரும்வருகிறாளே
சங்கமனாருகில்வந்து தையலருமேதுசொல்வாள்
ஐயாபெரியவரே யறிவைப்படைத்தவரே
நிரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
புதிதாய்தவசுபண்ணி புத்திமிகக்கற்றவரே
எங்கிருந்துவந்தீர்கா ணிங்கேபுலம்புகிறீர்
ஏதுவகையாக இங்கேவந்துசொல்லுமையா
ஆர்காணுமாச்சியரே யருகில்வந்துகேட்கிறது
மல்லிகார்ச்சுனமிருந்து வந்தேனிதுவழியாய்
துங்கபத்திரிகோதாவிரி துய்யகிருஷ்ணாநதியுடனே

கேதாரஞ்சரஸ்வதியும் ஸ்தானங்களாடிவந்தேன்
பாராஸ்தலங்களில்லை பணியாதகோவிலில்லை
மூழ்காததீர்த்தமில்லை மிதியாதகோவிலில்லை
புண்யகோடி தீர்த்தமாடிப் போரேனம்மாராமேசுரம்
மதுரைநகரம் வந்து வைகைதீர்த்தமாடினேன்யான்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரையுந்தெரிசித்தேன்
நாறுபத்துஞ்சென்றதம்மா நிகரானயென்வயது
தோலுநரம்புகளும் தொங்குதுபாரெங்களுக்கு
இப்போதுபின்னையோ இன்னமரைநாழிகையோ
எப்போவோயென்னுடலம் பிறப்பதுயானறியேன்
அல்லிப்பெருமாளும் அரசாளும்நாயகியாள்
கன்னிகையென்றார்கள் கட்டழகியல்லியரை
பத்தினியாளென்று வெகு பேர்களுஞ்சொன்னார்கள்
ஆகையினாலே சாணரணங்கைத்தேடிவந்தேன்
எங்கள்-முப்பாட்டனாளையிலே தைத்தபழஞ்சோளி
அட்சயபாத்திரந்தானடிபிரலாச்சுதென்று
சோளிக்குபழஞ்சேலை கேட்கவந்தேன் சுந்தரியே
உடுத்திக்கிழித்திருக்கு முள்ளாடையொருமுழந்தான்
எனக்குமவள்தந்தாலெ எழுந்திருந்துபோவேனம்மா
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆரணங்குவந்துவிட்டாள்
அல்லியர்க்குத்தெண்டனிட்டு அன்புடனேதுசொல்வாள்
ஐயர்பெரியவர்மேலாயாசப்பட்டீரே
அவர்-முப்பாட்டனாளையிலே தைத்தபழஞ்சோளியம்மா
அட்சயபாத்திரந்தானடிபிரலாச்சுதம்மா
சோளிக்குப்பழஞ்சேலை கேட்கிறார்சுந்தரியே
பிச்சைகொடுத்தனுப்பும் போய்விடுவான்சுவாமியென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரசிதுரைநாயகியாள்
அறுபதுமுழப்புடவை அழகானபச்சைவடம்
எடுத்துக்கொடுங்களடி இரக்கமில்லாபாவியர்க்கு
நச்சுநச்சென்கிறது நரைக்கிழவன்போராட்டம்
எப்போதுதான்தொலையும்வைத்துக்கொடுங்களென்றாள்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிவந்தார்தாதியர்கள்
பச்சவடங்கொண்டுவந்து பண்டாரமுன்னேவைத்தார்
ஐயாபெரியவரே யறிவுபடைத்தவரே
சோளிக்குபழஞ்சேலை சுந்தரியைகேட்டீரே
முப்பதுபழப்புடவை முன்னேவைத்தோமெடுத்துப்போம்
ஆர்காணுமாச்சியரே ஆரணங்குநீர்கேளும்
இப்படிக்குவேணுமானால் எனக்குமனேகமுண்டு
நாட்டிலேநான்குலட்சம் நமக்குக்கொடுப்பார்கள்
பத்தினியாள்கட்டினதோர் பாவாடையுள்ளாடை
உள்ளாடைசேலைதனி லொருமுழம்வேண்டுமென்றார்

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருங்கோபங்கொண்டு
இப்படிக்குபிச்சைகேட்டோருண்டோவுலகுதனில்
பாங்கியிலும்நல்லதொரு பவளசேனையேதுசொல்வாள்
ஆச்சியரேயுந்தனுக்கு அதனாற்பழுதில்லை
கொடுப்பதினாலேயம்மா குறையொன்றும்வருவதில்லை
அழுக்கில்புகுந்ததோர் ஆடைதந்தாற்பேதமென்ன
கொடுக்காமற்போனாலவன் கொஞ்சத்தில்விடுவதில்லை
சனியன்தொலையவேண்டும் சற்றேகொடுத்தனுப்பும்
அப்படியேநான்கொடுத்தால் ஆண்டியவன்போவானோ
கேட்டுவாதாதியரே கேடுகெட்டசங்கமனை
பாங்கியிலும்நல்லவளாம் பவளசேனையோடிவந்து
ஐயாபெரியவரே அறிவைப்படைத்தவரே
திரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தசங்கமரே
உள்ளாடைசேலையது ஒருமுழந்தந்தாலே
போகிறீரோபெரியவரே புண்ணியரேசொல்லுமென்றாள்
ஆனால்கேளாச்சியரே அதிலுமொருவயணம்
ஏந்திழையாள்பிச்சைதந்தால் இருகையால்வாங்கிக்கொள்வேன்
தேன்மொழியாள்கைதலத்தை தீண்டியேநான்பிடித்து
அள்ளியேநீறிடுவேன் ஆனந்தமாரியர்க்கு
இருகையினால்வாங்கி ஏந்திழையாளளிக்கவேண்டும்
உலகத்திலுள்ளபடி உத்தமியேதப்பாது
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதாதியரும்
மகுடத்துரைச்சியர்க்கு வந்தவளுந்தெண்டனிட்டாள்
ஆச்சியரேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
ஐயருக்குப்பிச்சையது ஆரணங்கேதந்தபின்பு
உன்கைத்தலத்தைத்தான்பிடித்துக் கடுகியேநீறிடுவார்
வாங்கித்தரித்துக்கொண்டால் வாழ்த்தியவர்போய்விடுவார்
உலகத்திலுள்ளபடி உனக்குகுறைவுமில்லை
தலையிலெழுத்திதுவோ தையலரேயென்தோழி
உடுத்தியசேலையது உள்ளாடைத்தான்கிழித்தாள்
இந்தாருஞ்சாமியென்று ஈந்தாளேயல்லியம்மாள்
வாங்கியந்தசங்கமனும் வாழ்வரசிமுகம்பார்த்து
அள்ளியேநீறுமிட்டார் ஆரணங்குகைத்தலத்தில்
பத்தினியைவாழ்த்தியவர் பல்லொளியைக்காட்டினாரே
அடிவானமின்னலைப்போ லல்லியர்குதோன்றினது
கண்டுமயங்கினாளே கட்டழகியல்லியவள்
காண்டீபனருச்சுனனுங் காற்றாய்ப்பறந்துவிட்டார்
தெத்துத்தெருதாண்டி சீரானகாட்டில்வந்தார்
மாயன்பெருமாளிடம் வந்துவிட்டானருச்சுனனும்
அல்லியின்வாசலிலே அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
மாயருடன்சொல்லியல்லோ மனஸ்தாபப்பட்டழுதான்

மாலைகரிப்பதெப்போ மனதுகுறைதீர்வதெப்போ
கூடியணைவதெப்போ குறைகளெல்லாம் தீர்வதெப்போ
மன்மதபாணம் தமார்புருகிப்போகுதென்றான்
அப்போது அல்லியரும் அவள்சோபந்தீர்ந்தெழுந்து
ஆரடிதேடியர்களாயிரம்பேர்வாங்களடி
ஆண்டியைக்கொண்டுவாரும் ஆக்கினைகள்செய்யவேணும்
பாங்கியிலும்நல்லதொரு பவளசேனையதுசொல்வாள்
சந்திரனோசூரியனோ சதுர்முகப்பிர்மாவோ
மாணிக்கச்சொக்கலிங்கம் வடிவுகொண்டுவந்தாரோ
எங்கென்றுதேடுவோம் எழிலாகசங்கமனே
போனானும்போய்ப்போறான் போரவோமரண்மனைக்கு
அல்லியரைக்கூட்டிக்கொண்டு அரண்மனையில்வந்தார்கள்
மாளிகைவாசலது மண்டபமவந்தார்கள்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பாம்புப்பிடாரனாகவும் அருச்சுனன் பாம்பாகவும் வடிவுகொண்டது

அப்போது பெருமானும் ஆபரென்னவடிவெடுத்தார்
பாம்புப்பிடாரனாகப் பாரளந்தார்வடிவெடுத்தார்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்போல்
பண்ணைப்பூப்போலாகப் பழுத்தக்கிழவனானார்
பத்துவிதப்பாம்புகளை பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
வாழ்விசையனருச்சுனனை மாணிக்கப்பாம்பாக்கி
போர்விசையனருச்சுனனைய பொட்டியிலேதானடக்கி
முப்பதுவிருதுகட்டி முகடிக்குழலெடுத்து
பாம்புபெட்டிக்காவடியை பாரளந்தார்தோளில்வைத்து
மகடிக்குழலூதி வாராரேபெம்பெருமாள்
அல்லியவள்பிறந்த அழகானபொய்கையண்டை
ஆலமரத்தடியில் அரிராமர்வந்தமர்ந்தார்
நடுகாட்டிடைச்சியர்கள் நானூறுகன்னிகளும்
பாற்குடங்கள்தாமெடுத்துப் பத்தினிக்குக்கொண்டுவந்தார்
காரம்பசுப்பாலைக் கப்பங்கள்கட்டிவைத்தார்
ஆலமரநிழலிலே அனைவருவந்தமர்ந்தார்
பெண்ணரசுமாதரெல்லாம் பிடாரனைக்கண்டார்கள்
ஐயாபெரியவரே அழகானபிடாரனேநீர்
எந்தவூரெந்தநாடு எங்கிருந்துவந்தீரையா
ஊரென்னபேரென்ன உத்தமனேசொல்லுமென்றார்
கொங்குமலைபாளம் கொச்சிதேசமெங்களது
பாம்புபிடிக்கிறதும் பணிபாட்டிவைப்பேனென்றார்
ஆனல்கேளையாவே அடியேனொருவார்த்தை
என்னென்னபாம்புவிதம் எடுத்துகாட்டுமென்றார்
பசியாயிருக்குதம்மா பாம்பாடமாட்டாது
ஐந்துநாளாச்சுதம்மா ஆகாரந்தான்புசித்து

போசனங்களில்லாமல் புல்லாடல்பட்டுதம்மா
பாலதுதான்கொடுத்துப் பசியதுதீர்ந்துதானால்
அப்போவிளையாடும் அழகானபாம்பிதுதான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அங்கிருக்குமாதரெல்லாம்
கொஞ்சம்பால்வார்க்கிறோம் குடிக்கவையும்பாம்பையென்றார்
அப்போதுபிடாரன் ஆயரவரேதுசொல்வார்
ஒருவர்-கணபார்க்கக்குடியாது கனமுளளபாம்பிதுதான்
பக்கந்திரைவளைத்துப் பாற்குடத்தைமுன்புவைத்தால்
உண்டுபசியாறும் உத்தமியேயிப்பாம்பு

பாற்குடங்களனைத்திலுமுள்ள பாலையெல்லாம்

பாம்புகுடித்தது.

அத்தண்டபெண்களெல்லாம் அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு
பாற்குடமுள்ளதெல்லாம் பார்த்தீர்த்துவைத்தார்கள்
சுற்றிதிரைபோட்டு சீரானபாம்பைவிட்டார்
பக்கந்திரைவளைத்து பாம்புகளையுள்ளேவிட்டார்
ஆனலழகுமன்னன் அருச்சுனவீரியனும்
பாலைக்குடித்துவிட்டு பானையையுருட்டிவிட்டான்
திரையெடுத்துப்பார்த்தார்கள் திகிலடைந்தார்பெண்களெல்லாம்
ஐயையோதெய்வவென்று அறைந்துகொண்டெல்லவரும்
பாவிகெடுத்தாயே பாலெல்லாம்போச்சுதடா
இத்தனைபாலையது ஏதாய்குடித்துதடா
அல்லியறிந்தாலே ஆக்கினைகள்செய்வாளே
தாமணிப்போட்டல்லவோ தலையைச்சுறிப்பாளே
கொல்லவினைப்பாளே குடிகேடுவந்திடுமே
ஆரடாபாதகனே அறிவுகெட்டபிடாரனே
கொஞ்சம்பால்குடிக்குமென்று குடமெல்லாம்வைத்தாயே
நரைத்தலையைகாய்பிடுங்க கிழத்தலைக்குக்கேடுவர
எங்களைக்கெடுத்தாயடா எங்கள்பாவங்கொண்டாயடா
என்றுபுலம்புகிறா ரிலங்கொடிமாரெல்லாரும்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய்ப் போனார்கள்மாதரெல்லாம்
அல்லியம்மாள்தன்வாசல் அரண்மனையில்வந்தார்கள்
அல்லியர்க்குமுன்வந்து அடிவணங்கிகெண்டணிட்டார்
ஆச்சியரேயென்தாயே அதிசயத்தைநீர்கேளும்
மதுராபுரியருகே வைகைக்கரையோரம்
ஆலமரத்தடியி லங்கேயொருகிழவன்
பாம்புப்பிடாரனவன் பாருலகில்யாமறியோம்
பத்துவிதப்பாம்புகளில் பஞ்சாத்தினப்பாம்பிதுதான்
சந்திரனைப்போலத் தளும்புகுதேயென்றுச்சி
சூரியனைப்போலேயல்லோ துலங்குதேயென்றுச்சி
வேரிற்பவளமது மின்னுகிறகார்திலையப்போல்

மின்னற்கொடிபோலே விளம்புகிறகப்பாம்பு
பாம்பு-பசியாயிருக்குது பால்வார்த்துபோங்கவென்றான்
பார்குடத்தைக்கீழிறக்கிப் பாலதுவார்க்கவந்தோம்
கண்ணாலேபார்த்தாலே காணடப்பால்குடியாதென்றான்
அத்தனைபாலையுந்தா னற்பாம்புஉண்டுதம்மா

அல்லியரசாணி பாம்புப்பிடாரனை வரவழைத்தது

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியருமென்னசொல்வாள்
இந்தவதிசயத்தை எங்கேலுநான்கண்டதில்லை
பாம்புகளைப்பார்க்கவேண்டும் பிடாரனையழையுமென்றாள்
அந்தக்கிழவனைப்போய் அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அலங்காரத்தாதியர்கள்
பாம்புகளையாட்டிவைத்தால் பாக்கியங்கள்தந்திடுவாள்
வேணுமென்றவுச்சிதங்கள் உத்தமியாள்தான்கொடுப்பாள்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருந்தினார்தாதியர்கள்
அப்போபிடாரனவன் அரிராமர்தானெழுந்து
காவடியைத்தோளில்வைத்துக் கடிகிவழிநடந்தார்
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிகளும்
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனைத்தெருதாண்டி
அல்லியம்மாள்தன்வாச லரண்மனையிற்போய்புகுந்தார்
வாசலும்வாசலது படியேழுந்தான்தாண்டி
சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகவந்துநின்றார்
உத்தமியைக்கண்டவனும் ஒதுங்கியேதெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரும் வணங்கியேநிற்கலுற்றார்
ஐயாபிடாரனே அப்பாம்பையாட்டுமென்றாள்
வண்ணவண்ணபாம்பெடுத்து விதம்விதமாயாட்டலுற்றான்
ஆடாதகூத்துகளை யாட்டிவைத்தான்பிடாரனவன்
ஐயாகிழவனாரே அன்பானபிடாரனே
வேரிற்பவளம்போலே மின்னுகுதுபெட்டியிலே
சந்திரகாசம்போலே கரும்புதுபெட்டியிலே
சூரியன்போலே துலங்குறதுபெட்டியிலே
என்னபாம்பிருக்கிறது எடுத்துநீயாட்டுமென்றாள்
ஆச்சியரேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னோடேதான்பிறந்த எனக்கிளையதங்கையவள்
தங்கையவள்வளர்த்துவந்த தயவானபாம்பிதுதான்
எப்பாம்பெடுத்தாலும் யிப்பாம்பெடுக்கறியேன்
பெண்டுகளைக்கண்டாலே பிரியமுடனோடிவரும்
மார்மேலுந்தோள்மேலும் மடிமேல்புரண்டாடும்
தோளின்மேலேறுவதும் தும்பிப்பறப்பதுவும்
மார்பின்மேலேறுவதும் மடியிலிருக்குமது
முகத்தோடேமுகமணைந்து முத்தங்கொடுக்குமது

மார்பின்மேலேறியல்லோ மருவிவிளையாடும்
கீதங்கள்பாடுவது கொண்டாணடிக்குமது
ஆடாதகூத்துகளும் அரும்பவனியாடுவது
வெட்டும்பிளவெடுத்து மெத்தனவோவாயிலிடும்
வெற்றிலைச்சுருளெடுத்து விரும்பியதுகொடுக்கும்
பஞ்சரத்னபாம்பிதுதான் பத்தினியேநானெடுக்கேன்
உன்னைவிட்டுகண்டாலே ஓடிவந்துமடியிலேறும்
இப்பாம்பைநானெடுக்கேனென்றானேபிடாரனும்
ஆனால்கேளய்யாவே அன்பானபிடாரநீ
அப்பெரியபாம்பினது அதிசயத்தைப்பார்க்கவேணும்
சற்றேயெடுத்துவிடுஞ் சந்தேகப்படவேண்டாம
உச்சிதங்கள்வேணதெல்லா முன்றனுக்குயான்றருவேன்
மெத்தவருந்தினளே மெல்லிநல்லாளள்ளியரும்
அப்போபிடாரனவன் அப்பாம்பைதானெடுத்தார்
பெட்டிதிறக்கையிலே போரானவாழ்விசயன்

அர்ச்சுனன் பாம்புருக்கொண்டு அல்லியம்மாளை மருவியது.

அல்லிமடிமேலே அர்ச்சுனனேறினனே
மார்மேலுந்தோள்மேலும் மருவிவிளையாடுகிறான்
முகத்தோடேமுகம்வைத்து முத்தங்கொடுக்கிறானே
போதுமையாமைத்துனரே போய்வாருஞ்சுவாமியென்றான்
மாயவரைக்கண்காட்டி வழிபிடித்துப்போங்களென்றான
தும்பிபறக்கிறதுஞ் சேர்ந்துவிளையாடுவதும
கொண்டாணடிப்பதுவுங் கூத்துகளாடுவதும்
வெற்றிலைபாக்கெடுத்து மெல்லியர்க்குக்கொடுப்பதுவும்
பார்த்துமகிழ்ந்தாளே பத்தினியாளல்லியம்மாள்
ஐயாபிடாரனேநீ அன்பானவார்த்தைகேளும்
இன்றபராத்திரிக்கு இருக்கட்டுமிப்பாம்பு
காலைக்குவந்துதான் வாங்கிப்போம்பாம்பையென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்புடனேயதுசொல்வான்
என்னுடையதங்கையவள் இன்பமுள்ளநாயகியாள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே படுத்திருக்கும்போதையிலே
கூடப்படுத்துக்கொண்டு குலாவிவருகிறபாம்பிதுதான்
பக்கத்திற்பிரிந்ததில்லை பத்தினியாள்தங்கையவள்
காணமற்போனாலே கலங்கித்தவிப்பாளே
பாராமற்போனாலே படுக்கைபொருந்தாளே
உண்ணாள்குளியாளே உறக்கம்வந்துதூங்காளே
அல்லவென்றுவுன்னிடத்தி லாச்சியேனும்விட்டுப்போனால்
பாம்புகரைந்துபோகும் பத்தினியேயேதுசெய்வேன்
அரைப்பலங்குறைந்துபோகும் அழகானவிப்பாம்பு
கரைந்துகுறைந்தாலும் கணக்குந்தருவேனென்றான்

தராசுநிரையாக நிறுத்துப்போப்பாம்பையென்றாள்
அப்படியேசம்மதித்தான் ஆயன்பிடாரனவன்
எடுத்துத்தராசிலேவைத்து இடைபார்த்துதந்துவிட்டான்
பாலும்பழங்களுமே பசியாமல்வையுமென்றான்
நாளைவருகிறேனே நாயகமேபோகிறேனையான்
பாஷையினலேயல்லோ பார்த்திபனேதுசொல்வான்
எட்டொருநாள்போனபின்பு இங்கேவாமைத்துனரே
இந்தவிசுவாசமெனக்குத்தெரியுமென்றான்
போங்காணுஞ்சுவாமியென்று புகழாகத்தெண்டனிட்டார்
பாம்பைக்கொடுத்தல்லவோ பாளகார்போய்நடந்தார்
பாலும்பழங்களுமே பாம்புக்குவைத்தார்கள்
பார்த்திபனருச்சுனரும பசியாறித்தானிருந்தார்
அங்கிகாலமாச்சுதங்கே ஆதித்தனேபோய்மறைந்தா
ஆதித்தன்தான்மறைய அல்லியம்மாளேதுசொல்வாள்
அந்தியனுஷ்டானம் அனைத்துமிகச்சிறந்து
செபதபங்களுள்ளதெல்லாம் செய்தாளேயல்லியம்மாள்
சொக்கரைப்பூசைசெய்து செவிகனிலேபூச்சொருகி
போசனச்சாலையிலே புகுந்தாளேயல்லியம்மாள்
சருக்கரைப்பாற்போசனமும் சாதங்கறிவகையும்
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்கையலம்பி
பஞ்சணைமெத்தையது பள்ளியறைசோடியென்றாள்
தோழிமாரானவர்கள் சுருக்கையெழுந்திருந்து
கண்மூணாறுடையதொரு கனவயிரக்கட்டிலிட்டார்
மெத்தைதமடித்துயிட்டார் மேல்தலையணைபோட்டார்
காம்பரிந்தஐங்கலப்பூ கட்டிலின்மேல்சொரிந்தார்
மங்கத்தலையணையுஞ் சாய்மணையுமிட்டார்கள்
ஒருகுதலையணையும் ஒய்யாரத்திண்டுவைத்தார்
அருகுதலையணையும்வைத்து அலங்காரஞ்செய்தார்கள்
அத்தர்புனுகுகளும் அள்ளித்தெளித்தார்கள்
கதம்பமுங்கஸ்தூரி கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
சந்தனமும்பனனீருஞ் சாடிலொத்திசையும்
சந்தனமும்புகைகொடுத்து சாம்பிராணிதூபமிட்டார்
குத்துவிளக்குகளைக் கொழுந்துபடவேற்றினார்கள்
மாடங்கள்தோறுமங்கே மணிவிளக்குமேற்றினார்கள்
சன்னலிலேபங்கீரைச் சாடிஞாத்திசையும்
பஞ்சணைமெத்தையண்டை பாக்குபடிகம்வைத்தார்
முத்துசுட்டசுண்ணாம்பும் மோரங்கிவெற்றிலையும்
ஆரங்கிபாக்குகளும் அழகுநல்லவெற்றிலையும்
காய்ச்சாக்களிப்பாக்கும் கம்மாறுவெற்றிலையும்
வாகாயசுருள்மடித்து மாணிக்கத்தட்டில்வைத்தார்
இன்னரிற்பாலைவைத்து கெண்டிகையில்தீர்த்தம்வைத்தார்

சோடித்தோமாச்சியென்று தெண்டனிட்டார்தாதியர்கள்
பாம்பெடுத்துமடியில்வைத்து பத்தினியாள்காணடங்காள்
பஞ்சணைமெத்தையிலே படுக்கயறைபோய்சேர்ந்தார்
மாணிக்கக்கதவடைத்து வயிரத்தாள்பூட்டினளே
அக்கண்டதாதிகளும் அங்கங்கேபள்ளிகொண்டார்
பஞ்சரத்னப்பாம்பெடுத்து பக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டாள்
பைங்கிளியானல்லியம்மாள் பள்ளிகொண்டாள்மலரணையில்
அப்போதருச்சுனரும் ஆயரைத்தானினைந்து
ஏவசோபந்தெளியவேண்டும் ஸ்ரீராமாதயவுசெய்யும்
காமவிகாரமதுகளைதீரவேணுமென்றான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூதேவியையழைத்து அல்லியின்மேல் பிரவேசிக்கச்செய்தது.

அருச்சுனன்தன் துயர மறிந்தாரேயெம்பெருமான்
சீதேவிமுன பிறந்த திருவிளையாள்மூதேவி
மூதேவிநாடகியை முகில்வண்ணர்தானழைத்து
மகுடத்துரைச்சியற்கு மாராதநித்திரையை
விடிந்துமொருசாமம் மெல்லிநித்திரைதெளியாமல்
மாறுநித்திரைகொள்ளுமென்று வரவிட்டார்மாயவரும்
வந்துநிரைகொண்டாள் வளம்பெரியமூதேவி
அணந்தல்தெளியாமல் அசந்துநித்திரைபோகலுற்றாள்
பாம்புவடிவைவிட்டு பார்த்திபனருச்சுனனும்
எப்போதும்போலாக இளவிசையன்வடிவுகொண்டான்
சங்கரரும்பார்வதியும் தழுவியிருந்ததுபோல்
சிவனுடனேபார்வதியாள் சேர்ந்திருந்தபாவனைப்போல்
தென்னகரிராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்த்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மை கைகலந்தபாவனைபோல்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும் சருவிமயலானதுபோல்
மாணுங்கலையுமல்லோ மருவியணைந்ததுபோல்
கூடிமருவினனே குங்குமப்பூமெத்தையிலே
கண்ணாடிமேலேயல்லோ கடுகுருண்டபாவனைபோல்
மல்லிகைப்பூமேலே வண்டுறைந்துவாய்த்ததுபோல்
மருவியணைந்தானே மகாவிடாய்தீர்ந்தானே
ஆறுகபோகமெல்லாம் ஆறினனருச்சுனனும்
தீராதசோபமெல்லாம் தீர்ந்தானருச்சுனனும்
மங்கையரைப்புல்கியல்லோ மருவினனருச்சுனனும்
வெள்ளிமுளைக்கையிலே வெடிமோட்டாங்கூவும்பேது
பாம்பவடிவெடுத்துப் பக்கத்திலிருந்தான்
எப்போதுஞ்சர்ப்பபோல மெழில்விசயனவிருந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததம்மா பொற்கொடிமார்கண்விழித்தார்
தோழியர்கள்தாதியர்கள் திடுக்கிட்டெழுந்தார்கள்

அல்லிப்பெருமாளும் அசந்துநித்திரைபோகலுற்றாள்
கொம்பனையைத்தோழிமார்கள் கூவியெழுப்பினார்கள்
கட்டியெழுப்பினார்கள் தாமக்குழலாளை
பொட்டெனக்கண்விழித்துப் பொற்கொடியாள்தானெழுந்து
அலைகுலையத்தலைகுலைய ஆடைகலைந்திருக்க
கதவைத்திறந்தாளே கட்டழகியல்லியம்மாள்
பாங்கியர்கள்குழுவேதான் பவளசேனைவந்துவிட்டாள்
அல்லிப்பெருமாளை ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
உற்றுற்றுப்பார்த்தவளும் உத்தமியைக்கேட்கலுற்றாள்
ஓருநாளுமில்லாத உச்சிதங்கள்காணுதம்மா
வாரிமுடித்ததலை மயிருங்கலைந்ததென்ன
கோதிமுடித்ததலை கூந்தல்கலைந்ததென்ன
மஞ்சளழிந்ததென்ன மார்பழிந்துபோனதென்ன
பொட்டுங்கலைந்ததென்ன பூவழிந்துபோனதென்ன
கண்ணிலிட்டமைகளெல்லாங் கரையவந்தகாரணமேன்
கோவைப்பழம்போல் குமரியின்செவ்வுதடும்
குமரியின்செவ்வுதடும் கோவியிருப்பானேன்
படுக்கை கலைவானேன் பஞ்சணைகலைவானேன்
காம்பரிந்தஐம்பலப்பூ கசங்கிநசுங்குவானேன்
மங்கையரேயுந்தனுக்கு வாட்டம்வந்தவாறேது
அல்லிப்பெருமாளு மாரணங்குமேதுசொல்வாள்
பிடாரனவன்சொன்னவார்த்தை பொய்யல்லதாதியரே
மணிநாகனுடனே மருவினபாம்பிதுகாண்
பஞ்சணைமெத்தையின்மேல் பக்கத்தில்வைத்திருந்தேன்
ஏதாய்விளையாடிறதோ இளங்கொடியேயென்தோழி
என்றுமுத்தமிதியடியை கொட்டெடுத்தசையாள்
பூங்காவனத்திற்போய்ப் புனல்கங்கைநீராடி
பாளைகொண்டுபல்விளக்கி ஓலைகொண்டுநாவழித்து
கன்னியிளங்கொடியாள் கமலமுகஞ்சுத்திசெய்து
வாயோடுபல்லதும் மதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
சிவனுக்குள்ளநல்ல திருநீறுங்காப்பணிந்து
சிங்காரமெத்தையின்மேல் தேன்மொழியாள்வந்தமர்ந்தாள்
ஆதிதாதியரே அலங்காரத்தோழியரே
பாம்புதனக்கும்பாலும் பழங்களுமவையுமென்றாள்
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் குடமிறைந்தபாலதுவை
பஞ்சரத்னப்பாம்பதுகாண் பாலைக்குடித்ததுவே
அப்போதுபெருமாளும் ஆயரவாதாமெழுந்து
பிடாரனைப்போலாகப் பெருமாளும்வந்துவிட்டார்
வாசலுள்ளவாசலது படியேழுந்தாண்டி
அல்லியம்மாள்முன்னேவந்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்
ஆச்சியரேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை

இப்பாப்பாவில்லாமல் என்னுடையதங்கையவள்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அழுதுகண்ணைமாட்டாமல்
கண்ணீரைவிட்டவளும் கலங்கியழுதாளே
கேளாதவார்த்தையெல்லாம் கேட்டேனம்மாஉன்னாலே
உன்னாலேபட்டகலை உத்தமியேயம்மா
என்னுடையபாம்பனுதானே எத்தனைகரைக்குப்போச்சே
எவ்வளவுசெய்துகோ எடுக்கொணிருப்பேனென்றார்
கொண்டிலக்குநிறுத்தார்கள் கொட்டகைமேல் இராகுவனில்
பிராமிககுழைந்து பாம்புட்டை முழம்பியது
அறைவாசிகுறைந்ததம்மா அழகானபாம்பிதுதான்
இன்னமிரண்டுநாளிருந்தால் இதுக்குகாணசைவுமா
அறியாமல்விட்டுப்போனேனே அனைத்துமலராலாத்தம்மா
கொஞ்சமிடைக்குத்தான் கொண்டுவாரும்ரத்தினத்தங்கை
என்றுசொல்லத்தான்கேட்டு இளங்கொடியாளல்லியம்மாள்
வச்சிரமும்மாணிக்கமும் வைத்திழைக்கட்டிதந்தாள்
பாம்பெடுத்துப்பெட்டியிலே பாரங்கார்வைத்துக்கொண்டார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானருச்சனனாகிய பாம்மையெடுத்துப்போனது.

போகிறேனச்சியென்று போய்நடந்தான்பிடாரனவன்
கோட்டைக்கடந்தவரும் கொத்தளமுந்தான்தாண்டி
தெத்துக்கெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
ஆரணியந்தன்னிலே அரிராமர்வந்துவிட்டார்
ஆணுருமன்னன் அர்ச்சுனனேசொல்வான்
வாழ்வரசிஅல்லியரை மாலையிடுவதெப்போ
தாலிதரிப்பதெப்போ சுவாமிபெருமானே
கட்டினவிருதறுத்துக் கலியாணஞ்செய்வதெப்போ
என்றுவெளியுபோ எக்காலஞ்சேருமோ
அல்லிமேற்சிந்தையாய் அலைகிறானருச்சுனனும்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும்மிருகங்களை உண்டு பண்ணினது.

அன்றுபோய்மற்றுநாள் அரிராமரேதுசெய்தார்
மாயமிருகங்களை வனத்திலேயுண்டுபண்ணுர்
காட்டானைசிங்கங்களும் காடிபுலியாளிகளும்
ஏனங்கடப்பைகளும் எருமைக்கடாக்களும்
புள்ளிமான்முள்ளம்பன்றி புனுகுபூனை முயல்களுடன்
மயில்குயிலன்னமும் வண்ணவண்ணப்பட்சிகளும்
அந்தமானமிருகமெல்லாம் அரிராமருண்டுபண்ணுர்
மதுரைக்குடிபடைகள் வனத்தில்வர அஞ்சுகிறார்
கண்டவரையெதிர்க்கிறது காட்டானைசிங்கந்தான்
ஓடிப்பதுக்கியல்லோ ஒளிப்பார்சனங்களெலாம்
அழுதகண்ணுஞ்சிந்தையுமாய் அல்லியண்டையோடிவந்தார்
அழுதமுகத்துடனே அல்லியெதிரில்வந்தார்
இத்தனைநாள்பிழைத்தோம் இடுக்கமில்லாதிருந்தோம்

என்னகுறைசெய்தோமோ இபலானமிருகமம்மா
காட்டானை தங்காடிபுலி கண்டுதுரத்துதம்மா
எந்தவிதம்நாமபிழைக்க இடுக்கமில்லாதிருப்போம்
மிருத்தபன்றிமானினமும் விம்மிதுரத்துதம்மா
மறுதேசம்போய்நாங்கள் வகையாய்பிழைப்போமம்மாள்
மதுரையிலுள்ளசெனம் வலசைகுடிபோரோமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யலங்காரத்தாதியர்கள
அல்லியம்மாள்தன்னுடனே அறிக்கையிட்டார்தாதியர்கள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வார்த்தையதுகேட்டு
வேட்டைக்காரபெண்களை விரைந்தோடியழையுமென்றாள்
குறவர்பெண்கள்மறவர்பெண்கள கூட்டிவாதாதியென்றாள்
வில்லியப்பெண்களை நீ வேட்டைக்கழையுமென்றாள்
கேட்டத்ததாதியர்கள் ொப்பனவேவே டிவந்தார்
வேட்டைக்க ரப்பெண்களைத்தா னோடியழைத்தார்கள்
அப்போதுவில்லியர் மெல்லியர்வாரார்கள்
கார்செருப்புந்தோல்குல்லாவும் கைதனிலேசில்லாக்கோலும்
இரட்டைகுண்டுதுப்பாக்கி இருதோளில்வைத்தார்கள்
பன்றிகுத்துமவல்லயங்கள் பாங்குகளுந்தானெடுத்தார்
மான்வலையுமுயல்வலையும் வகையுடனேதானெடுத்தார்
உண்டுவில்லுஞ்சுண்டுவிலலுஞ் சிககாணிவில்லெடுத்தார்
வேட்டைநாயுஞ்சங்கிலியும விருதுகட்டிவாரார்கள்
வெள்ளித்தமுக்கடித்து வெண்கலக்கொம்பூதிவாரார்
பொன்னினதமுக்கடித்துப் புறபட்டார்பெணகளவர்
வேட்டைநாயுஞ்சங்கிலியும் விருதுகட்டிவரார்கள்
சருநாயுஞ்சங்கிலியும் கடுகெனவேகூட்டிவந்தார்
அலலியம்மாள்வீதியிலே அனைவருமவந்துநின்றார்

அல்லியம்மாள்மறுபடியும் வேட்டைக்குப்போகிறது.

ஐபாயிரங்கோழிபாக ளடங்கலும்பயணமென்றாள்
பல்லக்கைஜோடியென்றாள் பத்தினியாளல்லியரும்
கனகதண்டிசொப்பனிட்டுக் கன்னியர்கள்முன்னேவைத்தார்
ஆயிரம்பெண்களவ ரழகுள்ளகுதிரையேறி
பாண்டிப்பெருமாளும் பல்லக்கிளேறினலே
பாராசாரிபுரவியது பஞ்சகல்யாணியது
விடுகுதிரைஜோடித்து மெல்லியர்கள்கொண்டுவந்தார
ஏறினாள்கனககண்டி எடுத்தார்கொடிவிருது
யானையினபேரிகைகா ளடிபடுகேகுமுகுமென்று
வெணகலபேரிகைகள் விருதுமுழங்குதங்கே
மேளமுழங்குறது மூமண்டலமதிர
மதுரைத்தெருக்களெல்லா மணதூளெப்புறது
மதுரைத்தெருதாண்டி வந்துவிட்டார்கானகத்தில்
காடுசெடிபுதந்து கனவேட்டையாடுகிறார்

கனகதண்டி விட்டிறங்கி கட்டழகியல்லியம்மாள்
ஏறினாள் புரவியின்மே லெடுத்தாளே அம்புவில்லை
தட்டினாள் புரவிதன்னைச் சாரிவிட்டாள் வனத்தில்
களைத்தாளே வில்லதனை வாங்கிவிட்டாள் எண்டிசைக்கு
இழுத்துவிட்டாள் பாணந்தன்னை இமைப்பிரிந்திடுங்க
தொட்டாளே வில்லதனைச் சொரிந்துவிட்டாள் பாணங்களை
காட்டானைசிங்கங்களைக் கண்டுதுரத்தலுற்றாள்
புலிகள்கரடிகளைப் போடுகிறாள்பாணத்தாலே
கலைமானும்பன்றிகளும் கண்டமிருகங்களை
மட்டில்லாமிருகங்களை வதைபண்ணிப்போட்டிடுவாள்
புள்ளிமான்றன்னைக்கண்டு போட்டாளேபாணத்தாலே
மதயானைமிருகங்களை அதமாக்கிப்போடுகிறாள்
அனேகமிருகங்களை அதமாக்கிப்போடுகிறாள்
மாயன்பெருமாளும் மலைஜோகியேயதுசெய்தார்
அந்தவனங்களிலே அதிகஜலமில்லாமல்
தண்ணீர்கிடையாமல் சுவாமியவர்வுண்டுபண்ணார்
அல்லிப்பெருமாட்கு அதிகதாகமுண்டுபண்ணார்
தண்ணீர்களையாலே தாகவிடாயாலே
நெஞ்சுலர்ந்துபோகிறதே நினைவுகப்பிப்போகிறதே
உண்ணாக்குத்தொண்டையது வுலர்ந்துமேபோகிறதே
காதையடைக்கிறதே களையாய்வருகிறதே
தண்ணீர்களையாலே தானவிழுந்தாள்பூமியிலே

அர்ச்சுனன் காசிப்பிராமணனாகவந்து காசிதீர்த்தங் கொடுத்தது.

காண்டிபனருச்சுனனுங் கட்டழகராப்போது
காசிப்பிராமணன்போல் கடுகவடிவெடுத்தார்
தொண்ணூறும்பத்துஞ்சென்ற தலைவண்டக்கிழவனைப்போல்
நாணற்பூபோலேயல்லோ நரைத்தகிழவனார்
காசிநல்லதீர்த்தமது காவடியைத்தோளில்வைத்து
மூர்ச்சையாய்விழுந்தாளே மொய்குழலாளல்லியம்மாள்
அந்தவழியாக அருச்சுனரும்வந்தாரே
பிராமணனைக்கண்டார்கள் பொற்கொடிமார்தோழியர்கள்
ஐயாபெரியவரே அழகானவேதியரே
மெத்தப்பெரியவரே மேனாடுவேதியரே
பாருலகையாளுமொரு பத்தினியாளல்லியம்மாள்
தண்ணீர்களையாகத் தவித்துவிழுந்தாளே
தாகவிடாய்மிகுந்து தளர்ந்தார்காண் ராஜகன்னி
காதையடைத்தவளுங் களைத்துவிழுந்தாளே
காசிதீர்த்தமவாருமையா களைகள்தெளியவேணும்
புண்ணியமாய்போகுதையா பிராமணரே தீர்த்தங்கொடும்
என்றுதான்கேட்டு இறக்கினான்காவடியை
திறந்தானேகாவடியை தீர்த்தகுப்பிதானெடுத்து

பாதுகையைவெளியபார்க்கலுற்று தீர்த்தமதை
தாகந்தெளியநீருக் தண்ணீருமதாகொண்டு
களைகள்தெளிந்தாரே கட்டழகியல்லியம்மாள
கிருஷ்ணஅர்ச்சுனனுங் காவடியைத்தோளில்வைத்து
காற்றாய்ப்பறந்தாரோ கரியமால்பக்கலங்கான்
மாயன்பெருமாளே பார்த்தவப்பெண்ணுர்மேனும்
களைபட்டிருக்காளே கன்னியிளங்கொடியாள்
தண்ணீர்தான்கொடுத்துத் தாகவிடாயிதீர்த்துவந்தேன்
மாலைதரிப்பதெப்போ மணமுகூர்த்தஞ்செய்வதெப்போ
தாலிதரிப்பதெப்போ சுவாமிபெருமாளே
என்றுதெளிந்திடுமோ எக்காலஞ்செல்லுமோ தன்
அல்லியின்மோகமதுகொண்டு அலைகிறானருச்சுனனும்
மாதுமேற்சிந்தையாய் மயங்குகிறானருச்சுனனும
மாயன்பெருமாளு மலோபாயமேதுசெய்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனும்மாறுவேடங்கொண்டு
தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தது.

வேல்வனகானகத்தில் வாசலிற்தண்ணீரிலேதான்
தண்ணீர்பந்தல்போட்டிருக்கார் சுவாமிபெருமாளும்
வெந்நீர்குளிர்ந்தநீர் மோர்களுமாவைத்தார்கள்
கொண்டுதண்ணீர்வைத்தார் குளிர்ந்தஜலம்வைத்தாராம்
தண்ணீர்பந்தல்வைத்தபின்பு சுவாமியன்னவடிவெடுத்தார்
தெய்வப்பிராமணத்தி சிறுபெண்வடிவெடுத்தார்
காய்க்கும்பிராயமவள் கனிகட்டும்பாவனையாம்
பூக்கும்பிராயமவள் பிஞ்சுவிடுங்காலமவள்
கொஞ்சம்பைகல்லவோ கொழுந்தெலவைப்பிஞ்சுகண்டார்
சோலையிலேசந்திரனைச் சுற்றிப்பிடித்ததுபோல்
ஈழத்துத்தச்சனவ னெழுதிவாவிட்டானோ
மேலநாட்டுக்கச்சனவன் மேல்நிலாரவிட்டானோ
வேரிற்பவளமது மினுக்கிறகாந்தியைப்போல்
மின்னற்கொடிபோலே மேகவர்ணர்வடிவெடுத்தார்
அழகுதுலங்குவதும் ஆசங்கம்கொஞ்சுவதும்
வடிவுதுலங்கிறதும் மாணிக்கங்கொஞ்சுவதும்
இந்தவிதமாக எம்பெருமாள்வடிவெடுத்தார்
அருச்சுனராஜதுரை அவரென்னவடிவானார்
தொண்ணூறுவயதுஞ்சென்ற தவண்டகிழவனைப்போல்
பனைப்பூப்போலாக பழுத்தகிழவனானார்
நாணற்பூப்போலாக நரைத்தகிழவனானார்
தோலுநரம்புகளும் தொங்குதுகிழவனுக்கு
ஒருகண்ணுகொள்ளைக்கண் ணொருபக்கந்தொண்டிக்கால்
ஒருகையுமொண்டிக்கை ஒருபக்கஞ்சாய்ந்தவுடல்

இந்தவிதமாக இளவிசையன்வடிவெடுத்தான்
தண்ணீர்பந்தலுக்குள்ளாக தானிருந்தாரிருவர்களும்
பிடிசொம்புகைபிடித்து பிராமணத்திமுன்னிருந்தான்
அல்லிப்பெருமாளும் அவளுடையசேனைகளும்
அத்துவானகானகத்தில் அந்தவழிவாறூர்கள்
மிகவேட்டையாடியல்லோ வெளிப்பட்டுவாரார்கள்
தண்ணீர்பந்தல்வழியாகத் தையலர்கள்வாறூர்கள்
கண்டாளேதண்ணீர்பந்தல் கன்னியுள்ளேவந்தாளாம்
வந்துஇறங்கினார்கள் வானலட்சபசேனையெல்லாம்
அத்தண்டசேனைகளும் அனைவோரும்வந்தமர்ந்தார்
தாகக்களைகளுமே சகலரும்தான்தெளிந்தார்
அல்லிப்பெருமாட்கு ஆசனங்கள்போட்டார்கள்
ஆசனத்தின்மேலாக அமர்ந்தாளேயல்லியம்மாள்
பிராமணக்கன்னியென்னும் பெண்ணரசைத்தான்பார்த்து
ஆர்காணுங்கன்னியரே அலங்காரப்பெண்மயிலே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்துவந்தீர்காண்
அத்வானக்கானகத்தில் ஆர்வைத்தார்தண்ணீர்பந்தல்
இந்தவனத்திலே எவர்வைத்தார்தண்ணீர்பந்தல்
பிராமணப்பெண்ணழகி பொற்கொடியாளேதுசொல்வாள்
என்பாவம்பெரிதுகண்டீர் பத்தினியேதுசெய்வேன்
தெய்வலோகம்வாழுகின்ற தெய்வப்பிராமணத்தி
நான்வாழும்பெருமையது மகிழ்ச்சிகள்மெத்தவுண்டு
ஆண்டிபரதேசி அமுதுக்குவந்தார்கள்
அள்ளிப்பதரையிட்டு அநியாயம்பண்ணதோஷம்
சாணிதிரட்டிவந்து சாணங்கள்போட்டதோஷம்
ஆதிசிவன்சந்நிதிமுன் அழகாய்வளர்ந்ததுகாண்
மகாதேவர்சந்நிதிமுன் மலையாய்வளர்ந்ததுகாண்
சாணிமலையதுதான் சதிராய்வளர்ந்ததுகாண்
பிட்டுத்திருநாளுக்குப் புறப்பட்டார்சொக்கலிங்கம்
முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்களும்தேவர்களும்
வானவருமிந்திரரு மகாதேவர்தான்முதலாய்
கைலாசஞ்சுற்றியல்லோ வருகிறவேளையிலே
சாணிமலையதனைச் சங்கரனார்கண்டுவிட்டார்
என்னுலேவந்ததொரு இடருகளைத் தாமறிந்தார்
பொல்லாதசாபமிட்டுப் பூமியிலேபோங்களென்றூர்
சாபந்தொலைவதற்கு தண்ணீர்பந்தல்வைத்தேனம்மா
அண்ணனில்லைதம்பியில்லை அனுசரிக்கயாருமில்லை
தாய்வீட்டுசெனங்களில்லை தாபரிக்கயாருமில்லை
மாமிவீட்டுசெனங்களில்லை மற்றுமனிதரில்லை
தாண்டிநுழைவதற்கு தாழ்வாரமில்லையம்மா
எட்டிநுழைவதற்கு எரவாணந்தானுமில்லை

வாவென்றழைப்பவற்கு மனிதனொருவரில்லை
தோலுந்நரம்புகளுந் தொங்குகிறகிழவனுக்கு
மானுங்கிழவனுக்கு மாலையிட்டேனெனாளுச்சி
இக்கக்கிழவனுக்கா னிறந்துமடியவில்லை
பாவந்தொலையவிலலை பத்தினியேயென்னசெய்வேன்
ஏவல்பணிசெய்து எங்கேயாகிலும்பிழைப்பேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியம்மாளேதுசொல்வாள்
எங்களுக்குத்தோழியாக எனைருகில்நீயிருந்தால்
சகலமானபாக்கியமுந் சம்பத்துங்கருவேனென்றாள்
கூடவருவாயே கொம்பனையேயென்றழைத்தாள்
எய்படிவருவேனம்மா யிளங்கொடியேயுனபிறகே
இலக்குமிகோப்பதுதான் நாளைவருகுதம்மா
கோம்புமுடிக்கவேணும் நீஇயுள்ளதாயாரே
என்றைக்குமுன்னடிமை யாகவிருக்கிறேன்காண்
மகுடத்துரைச்சியவள் மாதருமேதுசொல்வாள்
எத்தனாண்மனையி லுக்கனிடகோம்புதன்னை
குறையாமற்செய்துவைப்பேன் கொம்பனையேயென்தோழி
வேணுமென்றசாமான்கள் மெல்லியரேயான்றருவேன்
வாருமம்மாவென்றுசொல்லி வருந்தியழைக்கலுற்றாள்
இந்தமுடவனைநான எங்குமேபாட்டுவருவேனபமா
டோலிலேபோட்டவரைத் தூக்கிவாரச்செய்புமென்றாள்
பல்லக்கினேற்றினாள் பத்தினியாளல்லியம்மாள்
கிழவனைத்தூக்கிவந்து டோலிலேபோட்டார்கள்
தோழிமாருள்ளவர்கள் தூக்கியெடுத்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டி கடிகிடுகிறார்கள்
ஆறுகுளைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
மதுராபுரிபட்டணத்தில் மகிழ்ச்சியுடன்வாரார்கள்
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
மாளிகைவாசலிலே வந்தாளேயல்லியம்மாள்
கனகதண்டிவிட்டிறங்கி கன்னியரும்போகலுற்றாள்
இந்தக்கிழவனையு மிவ்வாசலில்வையுமென்றாள்
ஐந்தாங்கட்டுவாசலிலே ஆரியனைவையுமென்றாள்
அப்போபிராமணத்தி அரிராமனேதுசொல்வார்
தனியாகவிட்டுப்போக தகுமோவென்மனது
முடவனைநான்விட்டுவிட முறையல்லவெந்தனுக்கு
அவராலேயென்னகுற்றம் ஆச்சிவரட்டுமென்றாள்
அல்லிப்பெருமாளும் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
முத்துசெம்பொனவாசலது மூனறுகட்டுந்தான்தாண்டி
ஆசாரவாசலது அரண்மனையிற்போயச்சேர்ந்தாள்
அந்தியனுஷ்டான மனைத்துமேதான்கழித்து
போசனச்சாலையிலே புகுந்தாளேமாதுகன்னி
பிராமணகன்னியர்க்கும் அவளுடையபுருஷனுக்கும்

அழுதுபடியரிசி ஆனதெல்லாம்கொடுங்களென்றாள்
அந்திகாலமாச்சுதங்கே ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
போசனங்களுண்டவர்கள் பொற்கொடிமார்பள்ளிகொண்டார்
மற்றநாட்காலையிலே கதிரோனும்வந்துதித்தான்
திங்கட்கிழமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையதினமதிலே அரிராமரேதுசொல்வார்
அல்லிப்பெருமாளே அரசிதுரைநாயகமே
விரதமுடிக்கவேணும் எங்கோம்புதிரவேணும்
சாலுங்காரகமதுவை தையலரேவேணுமென்றாள்
வேணுமென்றசாமானை வாங்கிக்கொண்டாள்பிராமணத்தி
தேவையுள்ளவஸ்துவெல்லாஞ் சேகரித்துக்கொண்டவளும்

அருக்சுனன் அல்லியம்மாளைச் சூதாகத் தாலிகட்டி
விருகநுத்துப்போனது.

பந்தக்கால்நட்டுமெல்லோ பந்தலலங்கரித்தார்
பச்சோலைப்பந்தலது பாங்காயலங்கரித்தார்
நிலத்தைமெழுகியல்லோ மாவாலேகோலமிட்டார்
சாலுங்காரகமுமே சதுராய்நிறுத்திவைத்தார்
பாலிகைவைத்துமல்லோ பாங்காய்முளைதெளித்தார்
அரசாணிகால்நாட்டி அம்மிகுழவிவைத்தார்
அந்திகாலமாச்சுதங்கே ஆதித்தன்போய்மறைந்தான்
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அழகாகயேற்றிவைத்தார்
குத்துவிளக்குங் குடவிளக்குமேத்திவைத்தார்
மாயனபெருமாளும் மலைராமரேதுசெய்தார்
அத்தண்டதோழிகட்கும் அல்லிப்பெருமாட்கும்
மயக்கத்தையுண்டுபண்ணார் மாயன்பெருமாளும்
மூதேவிதனையழைத்து முகத்தில்நிறையுமென்றார்
வந்துநிறைந்தாளே வாடையிட்டாள்மூதேவி
சோரணைதப்பித்தோழியர்கள் சோர்ந்துபடுத்தார்கள்
அப்போபெருமாளும் அர்ச்சுனனைத்தானழைத்து
ஓமம்வளர்த்துமென்று நலகளங்கமாயவரும்
வேதங்கள்தப்பாமலே வேள்விவளர்த்தினர்கள்
ஆயன்பெருமாளும் அருளாளரேதுசெய்தார்
தேவேந்திரனையல்லோ சிந்தையிலேதானினைந்து
அர்ச்சுனராசனிவன் அல்லியரசமணம்பொருந்த
மணமுகூர்த்தஞ்செய்வதற்கு மங்கிலியம்வேண்டுமையா
யானைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
தும்பிக்கைபோலே திருமங்கிலியச்சாடு
மாயத்திருநீயும் வரவனுப்பவேண்டுமென்று
தோத்திரம்செய்தாரே ஸ்ரீராமரெம்பெருமாள்

இந்திரருமப்போது இருதயத்திற்றுணர்ந்து
உள்ளமகிழ்ந்துமல்லோ உம்பர்பிரானிந்திரரும்
யானைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
தும்பிக்கைபோலே திருமங்கிலியச்சரடும்
மாயத்திருநீரும் மகிழ்ச்சியுடன்தானெடுத்து
தூதன்கையிற்கொடுத்து ஸ்ரீராமர்கைகொடென்றார்
வாங்கியந்ததூதனவன் மாயவனார்கைகொடுத்தான
ஆயரவர்வாங்கியல்லோ அர்ச்சுனனார்கைகொடுத்தார்
லக்கினமுந்தப்பாமல் நல்விசையனைகைகொடுத்தார்
தாராபலமைபார்த்து தரியுமென்றார்மங்கிலியம்
மாயரிடதன்பாதம் வணங்கியந்த அர்ச்சுனனும்
ஈஸ்வரரைப்பார்வதியை இருதயத்தில்காணினைந்து
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புனிதரைத்தானினைந்து
தேவேந்திரபகவானை சிந்தையிலேதானினைந்து
அல்லியென்னும்பெண்ணரசி ஆரணங்குதன்கழுத்தில்
சிவசிவாவென்றுசொல்லித் தேர்விசையன்கட்டலுற்றான்
ஆகராவென்றுசொல்லி அழுத்தினன்மங்கிலியம்
பிரமமுடிமூன்றுமுடி போட்டானேஅர்ச்சுனனும்
ஈஸ்பரனார்வெண்ணீற்றை இட்டானேநெற்றியிலே
மாயன்பெருமாளும் வரமென்னதான்கொடுத்தார்
இந்த-மங்கிலியந்தன்னையிவள் வாள்கொண்டறுத்தாலும்
கோடாலியாலேயிவள் கொத்திப்பிளந்தாலும்
இரம்பத்தைப்பூட்டியிவள் நலமாயறுத்தாலும்
கத்திகொண்டறுத்தாலும் கட்டழகிமங்கிலியம்
அறுபடலிருக்கவென்று அரிராமர்வாமளித்தார்
அர்ச்சுனனைக்கூட்டிக்கொண்டு அரிராமர்தானடந்தார்
பத்துசுற்றுக்கோட்டைகளும் பார்த்திபன்தாண்டிவந்து
மஞ்சட்கொடிகளுமே மகுடரத்னதோரணமும்
பொம்மைவிருதுகளும் பூகத்தலைகளுமே
அல்லிக்கொடிவிருதும் அறுத்தெறிந்தானர்ச்சுனனும்
முச்சுகொட்டாகொடிவிருதை முனைவீரன்தானறுத்தான்

கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனும்தருமாபுரம் வந்துசேர்ந்தது.

வீராதிவீமன்தம்பி விசையன்வெளியானான்
மாயனுந்தானுமாக வழிநடந்துபோனார்கள்
மதுராபுரிகடந்து வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனங்கான்தாண்டி
பொல்லாவனந்தாண்டி போய்ச்சேர்ந்தார்தருமாபுரம்
மாளிகைவாசலிலே வந்துசேர்ந்தாரிருவருமாய்
பொற்கோழிகூவியல்லோ பொழுதுவிடிந்ததுகாண்
சுக்கலாதேவிபுத்திரன் சூரியனும்வந்துதித்தான்

அருணனுடதேரேறி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
தோழிபெருங்காரியர்கள் தூக்கம்விழித்தார்கள்
அத்தண்டதோழியர்கள் அனைவருங்கண்விழித்தார்
பாங்கியிலும்நல்லதொரு பவளசேனையேதுசெல்வாள்
அல்லிப்பெருமாளின் அருகாகவந்தார்கள்
தட்டியெழுப்பினர்கள் தாமக்குழலாளை
பொட்டெனக்கண்விழித்தாள் பொற்கொடியாளானவளும்

அல்லியம்மாள் மங்கிலியங்காணாது பரதவிக்கிறது.

கழுத்திலேமங்கிலியம் கண்டாளோஅல்லியம்மாள்
அத்தண்டதோழிகளும் அனைவோரும்வந்தார்கள்
முடாப்போலேதாலியது முன்மார்பில்தொங்குதங்கே
கண்டுவிழித்தாள் கட்டழகியல்லியரும்
பார்த்துப்பதைக்குலைத்தாள் பத்தினியாளல்லியம்மாள்
இங்கிருக்கபாப்பாத்தி எங்கேபோனாள்பாருமென்றாள்
தேடிப்பிடித்துநீங்கள் சீக்கிரமாய்வாருமென்றாள்
எங்கெங்குந்தேடி யினியவிடமாராய்ந்தார்
தேடியலைந்தார்கள் திசையெட்டிற்கண்டதில்லை
என்னதுமெண்ணியவ ளிடிவிழுந்தாளல்லியம்மாள்
கத்தியெடுங்களடி கடுகஅறுக்கவென்றாள்
கத்திகொண்டறுத்தாலும் கத்திமொடியுதங்கே
இரம்பங்கொண்டறுத்தாலும் நாலுதுண்டாய்ப்போகுதங்கே
வாள்கொண்டறுத்தாலும் வாளுமடியுதங்கே
மெத்தவிசாரமிட்டு மெல்லிபுலம்பலுற்றாள்
கட்டினவிருதறுத்துக் கழுத்தில்தாலிகட்டினதார்
ஆரென்றறிவேண்டி ஆரணங்கேபவளசேனை
எவனென்றுயானறிவேன் ஏலப்பசுங்கிளியே
ஆறாயிரம்பாண்டியரை அழைத்தோடிவாங்களென்றாள்
பொன்னின்மலைநாடாளும பேரெடுத்தஅண்ணனையும்
அழைத்தோடிவாருமென்று அனுப்பினாள்சதியரை
ஓட்டம்பெருநடையாய் ஓடிவந்தார்காரியர்கள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க்கும் அண்ணனுக்கும்சேதிசொன்னாள்
மாதுகன்னியல்லியரை மங்கிலியங்கூட்டினார்கள்
கட்டினவிருதுகளைக் கடிவறுத்தார்கள்
அல்லிப்பெருமாளும் அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
வாருங்களையாவென்று வணங்கினார்காரியர்கள்
அந்தவுரைகேட்டு ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள்
அலைகுலையதலைகுலைய அரைப்புடவைகழுவிவிழ
அல்லியிடவாசலுக்கு அனைவோரும்வந்தார்கள்

மகளாரைக்கண்டல்லவோ வயிறெரிந்துதானழுதார்
ஐயோமகளேயுன்னை ஆங்கேதப்பண்ணவனார்
யானைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
மூடாப்போலேதாலியல்லோ முன்பாரில்கட்டினதார்
இதுவென்னகாரணமோ வென்றழுதார்பாண்டியர்கள்
கண்ணீரைவிட்டுமல்லோ கதறிப்புலம்புகிறார்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாய்திறந்தேதுரைப்பாள்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
அங்கையற்கண்கிருபையாலே அல்லியிலேபெண்பிறந்தேன்
சொக்கர்கிருபையாலே தாமரையிற்பெண்பிறந்தேன்
எழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டித்துணித்துநான் வீரபட்டங்கட்டிக்கொண்டேன்
பன்னிரண்டுபிராயமட்டும் பாருலகையாண்டிருந்தேன்
கொள்ளவருவார்க்குக் குறடாகொடுப்பேனென்றேன்
ஆளவருஞ்சம்பந்தியை அடிப்பேனென்றேன்சேருபந்தால்
கலியாணமென்றவரைக் கண்ணைப்பிடுங்கிடுவேன்
என்றுவிருதுகட்டி எல்லைபரசாண்டேனே
பொம்மைவிருதுகட்டி பூமியெல்லாமாளுகிறேன்
முச்சுகொடிதெருவிற்கட்டி முடிசூட்டியாளுகிறேன்
காணவருவாரும் கைகட்டிநிற்பாரும்
பார்க்கவருவாரும் பணிந்துகைகட்டுவாரும்
எதிரிகளில்லாமல் எல்லையரசாண்டேனே
அடியன்றழைத்தவர்கள் அவனியிலொருவரில்லை
வாடிபெண்ணேயென்றவர்கள் வையகத்திலாருமில்லை
மதிக்கும்படியாக மண்டலத்தையாண்டேனே
கட்டினவிருகருத்துக் கழுத்தில்தாலிகட்டினதார்
யாரோதெரியாது ஆங்கேதம்பண்ணுனே
ஆகாயலோகத்து அமரரென்றுநானறியேன்
அந்தரலோகத்துக் கந்தருவனென்றறியேன்
இக்கட்டையாண்டதொரு துரைகளென்றுயானறியேன்
பானைபோல்தாலிகட்டிப் பறையன்மகன்போனானே
மூடாப்போலேதாலிகொங்க முடிசூடியாள்வேனோ
கண்டார்சிரிப்பாரே கலியுகத்தாரேசுவாரே
பார்த்தார்நகைப்பாரே பரியாசம்பண்ணுவாரே
சற்றும்மதியாரே தரணிதனிலுள்ளவர்கள்
நான்-செத்துமடிந்திடுவேன் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவேன்
வல்லபிராணனைநான் கல்லோடேமோதிடுவேன்
சாவேன்கெடுவேனான் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
முட்டிகொண்டாள்தூணோடே முகத்திலறைந்துகொண்டாள்
மார்பிலறைந்துகொண்டு மண்மேற்புரண்டழுதாள்

பாண்டியர் அல்லியம்மாளுக்கு மனந்தேறுதல் சொல்லுகிறது.

ஆராயிரவர்களும் ஐயமாரேதுசொல்வார்
அஞ்சாதேஎன்மகளே ஆலோசனைசொல்லுகிறோம்
கட்டினதாலியைநீ கடுகளவுறத்தெறிந்து
விருதெடுத்துகட்டியல்லோ வெற்றியுடன் ஆளுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியம்மாளேதுசொல்வாள்
கத்திகொண்டறுத்தாலும் கத்திமடிபுதையா
வாள்கொண்டறுத்தாலும் வாளுமொடிபுதையா
இரம்பங்கொண்டறுத்தாலும் இரம்பமொடிந்திடுமே
பட்டிமாடுபோலாக பறையன்மகன் கட்டினானே
கழுத்துமிகநோகுதையா கட்டினதோர்தாலியாலே
எடுக்கமுடியவில்லை என்னசெய்வேனையாவே
ஆரென்றுநானறிவேனையாவேசொல்லுமென்றாள்
அறிந்தேனேயாமாகில் ஐந்துதுண்டாய்ப்போட்டிடுவேன்
தெரிந்தேனேயாமாகில் சிலவதைசெய்திடுவேன்
என்றுசொல்லும்போது சொல்லுவார்பாண்டியர்கள்
வந்தவரலாற்றை மகளேநீசொல்லுமென்றார்
ஆனால்கேளையாவே அம்புதவதிசயங்கள்
பாரிவேட்டைபோனேனையா பாரவனந்தனிலே
ஆறோஒருவனவனம்புபொருக்கிதந்தான்
பார்த்தேனேயாமாகில் பாணத்தாற்போட்டிடுவேன்
அறிந்தேனேயாமானால் அம்புக்கிறைகொடுப்பேன்
காலும்பிடித்தானே கதையெனக்குசொன்னானே
அவன்முகத்தையான்பார்த்து ஆயுதமெடுக்கப்போனேன்
ஓட்டம்பிடித்தானே ஓடிவிட்டான்பாவிமகன்
மற்றொருநாளையிலே மதுரையிலேயொருவன்
பயித்தியக்காரனைப்போல் பவளக்கட்டுதிருக்குளத்தில்
வண்ணமருந்தெடுத்துத் தண்ணீரிலுறைத்தானே
வம்புதும்புஞ்சொல்லியல்லோ மருந்தையவனுரைத்தான்
அவனையான்கொண்டுவந்து ஆக்கினைகள்செய்வதற்கு
ஆற்றிலேபோட்டவனை அன்பாய்புரட்டுமென்றேன்
அதினாலுஞ்சாகவில்லை அரும்பாவியானவனும்
தூக்குமரத்திலே துஷ்டனைப்போடுமென்றேன்
போடப்போனதாதியவள் பொலியானாள்செங்கமலம்
காளியம்மன்கோவிலிலே கடுகபலிபோடுமென்றேன்
அக்காளிசெல்லியம்மாள் ஆண்பலிவேண்டாமென்றாள்
பூதக்கிடங்கிலே போட்டவனைகொல்லுமென்றேன்
பூதங்களுள்ளதெல்லாம் போதப்பணிசெய்ததய்யா
அதினாலுஞ்சாகவில்லை அரும்பாவியானவனும்
எவளோசிறுகன்னி இந்திரரம்பைபோலவந்தாள்
தன்கணவனென்றுசொல்லித் தனித்துப்புலம்பிவந்தாள்

அவனைத்துரத்திவிட்டேன் அழைத்துப்போனாள்சீக்கிரமாய்
பண்டாரம்போலொருவன் படமெழுதிவந்தானையா
என்னைப்போல்படமெழுதி இங்கேமடலூர்ந்தான்
சொல்லாதவார்த்தைசொல்லிச் சோலிகுச்சேலைகேட்டான்
கொடுத்தாலேபல்லாது போகேனென்றான்பாவியவன்
பாம்புகளைவிட்டேனே பாவியைக்கொல்வதற்கு
யானைமதமேற்றி அவனையேகொல்லவிட்டேன்
ஏதாலுஞ்சாகவில்லை இநந்தான்மகாபாவி
மற்றொருநாள்பிடாரனவன் வனகையாகப்பாம்பெடுத்து
ஆடாதபாம்புகளை ஆடவைத்தான்வாசலிலே
மற்றொருநாள்வனத்தில் நான்வேட்டைபோனேனே
தண்ணீர்களையாலே தாகவிடாய்ப்பட்டுவிட்டேன்
காசிபிராமணன்போற் காசிதீர்த்தம்வார்த்ததுண்டு
வனவேட்டையாடியபின் மாளிகைக்குவரும்போது
தண்ணீர்பந்தல்போட்டிருந்தாள் தையல்பிராமணத்தி
பரதேசியென்றழுதாள் பரிதாபப்பட்டேனையா
மாளிகைவாசலுக்கு மயிலனையைக்கூட்டிவந்தேன்
இலட்சுமிநோன்பென்று நடத்தினாள்பாவியவள்
கலியாணச்சடங்குபோலே கலசம்நிறுத்தினாள்
வேள்வளத்தினாள் வேதங்களோதினாள்
பார்த்துமிருந்தேனே பண்ணினநோன்பதனை
கண்டுமிருந்தேனே கண்ணுறங்கித்தூங்கிவிட்டேன்
பார்ப்பானைப்போலிருந்து பாவியவன்கட்டிவிட்டான்
கழுத்திலேதாலிகட்டிக் களவிருதறுத்துவிட்டான்
ஆரென்றறியேன் ஐயாவேசொல்லுமென்றாள்
ஆறாயிரவர்களும் ஆலோசனையேதுசொல்வார்
மதவேளையென்றாலே செயிக்கமுடியாது
மண்டலத்துராசரென்றால் மாதேயறிந்திடலாம்
சீமைசீமைராசருக்குத் திருமுகமெழுதுமென்றார்
சொக்கருங்கர்தன்னுடைய சொர்ணமயச்சந்நிதியில்
கோயிற்கெதிராக கொப்பறையில்நெய்காச்சி
சத்தியங்கள்பண்ணச்சொன்னால் சாடையறிந்திடலாம்
மண்டலத்துக்கெழுதும் மதியுள்ளமந்திரியை
இராசசமர்த்தெழுதும் நன்மையுள்ளமந்திரியை
ஊர்கணக்குப்பிள்ளைதனை உத்தமரைத்தானழைத்து

அரசர்களுக்குத் திருமுகமெழுதி அனுப்புகிறது.

சீமைசீமைராசருக்கு திருமுகமெழுதுமென்றார்
என்னென்றோலை எழுதுவதென்றாளே
அயோத்திகோசலமுஞ் சலகர்ணுபுரிதனிலே
ஆரியப்பளமும் அச்சிறுப்பெ ழமார்க்கம்

அங்கதேசம்கலிங்கதேசம் அவந்தி அளகாபுரி
முய்யாசிமன்னூரு கோவைமலையாளம்
அஸ்தினபுரம்சந்திரநாடு அழகுள்ள இடைநாடு
துலுக்காணம்பைகோவை தெலுங்குதேசஞ்சருமாபுரி
குருநாடுசிந்துதேசம் டங்காளம்காம்பிலியதேசம்
விசயபுரிவிமாபுரி நேபாளம்யாழ்ப்பாணம்
மராட்டியம்சோமாபுரி மச்சதேசங்குடகுநாடு
சீனங்கிருஞ்சுமார்க்கம் லைந்தாசிங்காளமும்
ஆனைகுந்திபட்டணமும் அழகானதொட்டியமும்
ஐம்பத்தாறுதேசத்து அரசர்களானவர்கள்
நம்பிக்கைசெய்து நலமுடன்போவதற்கு
அல்லிமிகவினைத்து அரியகணக்கர்களை
மெல்லியாளல்லியம்மாள் மிகவுமேதானெழுத்து
தேசதேசராஜருக்குந் திருமுகமெழுதுமென்றாள்
அப்படியேகணக்கர்களனைபடவெழுதுகிறார்
மதுராபுரியாளுகிற வாழ்வரசியல்லியம்மாள்
சொக்கருளாலே சுந்தரியாளதான்பிறந்தாள்
அங்கயற்கண்ணருளாலே அல்லியருந்தான்பிறந்தாள்
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டித்தலைத்துணித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பன்னிரண்டுபிராயமட்டும் பாருலகையாண்டகன்னி
விருதுக்கொடிகட்டியல்லோ வேணமட்டுமாண்டவள்காண்
ஆராயிரம்பாண்டியற்கு அரியதுணைமகளாம்
அல்லியம்மாள்தன்கழுத்தில் ஆரோதெரியாது
தேன்மொழியாள்தன்கழுத்தில் திருட்டுத்தாலிகட்டினார்காண்
கழுத்திலேதாலிகட்டிக் கட்டினவிருகனுந்தான்
இன்னவனென்றுசொல்லி எனக்குத்தெரியாது
சீமையிலுள்ளதொரு துரைகள்மேலெந்தனுக்கு
ஐயறவுதோன்றியது அரசமன்னராசர்களே
சீமையாளும்ராசர்கள் துரைகள்வரவேண்டும்
எல்லைபரசாளும் இராசாக்களிங்குவந்து
கழுத்திலேதாலியது கட்டவில்லையென்றுசொல்லி
நாங்கள்சொன்னநம்பிக்கையைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும்
ஓலையைத்தள்ளிவிட்டு வாராதிருந்தோர்களை
கோட்டையிடித்திடுவேன் கொத்தளங்கள்பேர்த்திடுவேன்
அரண்மனையைநானிடித்து ஆமணக்குவிதைத்திடுவேன்
ஆண்சிறையும்பெண்சிறையு மடங்கலுநான்பிடிப்பேன்
வெட்டித்தலையறுப்பேன் வீரசொர்க்கஞ்சேர்த்திடுவேன்
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு வந்திடுங்களென்றுசொல்லி
எழுதுமென்றாளோலையது இளங்கொடியாளல்லியம்மாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டார் அன்பானமந்திரிகள்

சேமக்குருக்கோலை சீக்கிரமாய்தானெடுத்து
ஈழப்பனையோலை யிருபக்கங்காய்பரிந்து
தாளிப்பனையோலை தலைபக்கங்காம்பரிந்து
வாரியவோலையிலே வக்கணைகள் தானெழுதி
செங்கிரிக்காப்போட்டுமல்லோ சிங்காரமுத்திரைவைத்து
அல்லியம்மாள்முனைபுனைவைத்து அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆரடாசிட்டிமல்ல ராயிரம்பேரெழுந்திருங்கள்
சீமையுள்ளராசருக்குச் சுருளோலைகொண்டுபோங்கள்
மல்லரெழுந்திருந்து வாங்கினாரோலைதன்னை
காலால்நடவாமற் காற்றாய்பறந்தார்கள்
மதுரையைதாண்டியவர் வனங்கள்புகுந்தார்கள்
காடுசெடிதாண்டிக் கரியமலைதாண்டி
சீமைசீமைராசருக்குந் திருமுகம்தந்தார்கள்
ஓலைச்சுருள்விரித்தா ருலகாளும்ராசாக்கள்
அதிலிருந்தமர்மமெல்லாம் அனைத்துமறிந்துகொண்டார்
நாளும்வருவோமென்றார் இராசாத்திசொற்படிக்கே
நம்பிக்கைதான்கொடுத்து நலமுடனேவருவோமென்றார்
தருமாபுரமாளும தருமருக்கோலைதந்தார்
சந்தனவடிவழகர் தருமரவரேதுசொல்வார்
சீர்கணக்கரையழைத்து சுருளோலைபடியுமென்றார்
அப்போதுகணக்கபிள்ளை யன்பாய்சுருள்விரித்து
படித்தார்களோலையினைப் பார்வேந்தர்கேட்டுவிட்டார்
சந்தனவடிவழகர் தருமராதுகேட்டு
நாளும்வருகிறோம் ராசாத்திகொலுவுக்கென்றார்
மாயன்பெருமாட்கு வந்ததுசுருளோலை
ஓலையதுபடித்து உலகளந்தமாயவரும்
நாளும்வருகிறோம் கடவுங்கள் தூதரெல்லாம்
சீமையிலுள்ளதொரு துரைசளுக்குச்சொல்லிவந்தார்
காடுசெடிதாண்டிக் கடிவந்தார் தூதரவர்கள்
அல்லியம்மாள்முன்புவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
சீமைசீமைராசருக்குச் சொல்லிவந்தோமாச்சியென்றார்
சீமைகளிலுள்ள துரைகளெல்லாம்வாரார்கள்
மண்டலத்துராசாக்கள் மகுடமன்னர்வாரார்கள்
இக்கெட்டையாண்டதொரு துரைராசர்வாரார்கள்
சந்தனவடிவழகர் தருமரவரேதுசொல்வார்
மாயன்பெருமானை வரவழைத்துவாருமென்றார்
ஓட்டம்நடையுமாக ஓடிவந்தார் தூதுவர்கள்
மாயன்பெருமாட்கு வந்துமேதெண்டனிட்டார்
சந்தனவடிவழகர் தருமருமைக்காணவென்று
கூட்டிவரச்சொன்னார்காண் கோபாலசுவாமியென்றார்
அப்போதுபெருமாளும் அக்கணமேதானெழுந்து

காரக்னையெச்சரித்து சுவாமிரதம்வேண்டுமென்றார்
கொண்டுவந்துதாரகனும் கொப்பனவேசித்ரரதம்
ஏறினார்தேர்மேலே யெம்பெருமானாண்டவனும்
காடுசெடிதாண்டிக் கடுகவந்தார்தர்மாபுரம்
கோபுரவாசலண்டை கோபாலாதேரிரங்கி
மாயன்பெருமானும் மாளிகையில்வந்துவிட்டார்
தரணியளந்தமாயன் தருமருக்குதெண்டனிட்டார்
சிங்காதனம்போட்டு ஸ்ரீராமர்வீற்றிருந்தார்
இட்டசிம்மாதனத்தி லெம்பெருமான்வீற்றிருந்தார்
என்னையழைத்ததுதா னேதுகருமமென்றார்
தாரார்புகழுடைய தருமராவரேதுசொல்வார்
மதுராபுரியாளுகிற வாழ்வரசியல்லியர்க்கு
காணுமல்லங்கிலியுங் கட்டியேபோனார்களாம்
திக்கெட்டையாண்டநல்ல துரைசன்மராசருக்கு
சுருளோலையெழுதியல்லோ அனுப்பினுள்தேசத்திற்கு
நம்பிக்கைசெய்துபோக நமக்கோலைவந்ததையா
அருச்சுனனும்தீருமாக ஆரணியம்போனீர்களே
காசியாத்திரைபோனபோது களவுசெய்துவந்தானோ
தறுதலைப்பெட்டிமகன் தாழ்வுசெய்துவந்தானோ
குற்றங்களுண்டானல் கோபாலாசொல்லுமென்றார்
அருச்சுனன்றன்னாலே ஆரணியம்போனீர்களோ
நான்வொக்கநடந்தேனே வொருபாவங்கண்டதில்லை
கூடநடந்தேனே குற்றங்கள்காணேனே
அழும்புகளுண்டானு லருச்சுனனைச்சொல்லேனோ
எந்தனுக்குவோலையது வெழுதிவரவிட்டாள்காண்
நானுமிதோபோறேனென்மதுரைசீமைக்கு
வீட்டுக்கொருவரல்லோ வேந்தர்கள்போகவேணும்
ஐவர்தன்னிலொருவ ராருகிலும்வாருமென்றார்
ஆரையழைத்துபோறீர் சிரீராமசொல்லுமென்றார்
வெற்றிமதயானை வீமனையழைத்துபோறேன்
நம்பிக்கைதந்துவிட்டு நாங்களுமவந்திடுவோம்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப புண்ணியருஞ்செலவுதந்தார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமியும் வீமனும் மதுரைக்குப்போகுதல்.

வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து
சந்திரகாந்திகட்டில் தாமரைப்பூசுங்குவிட்டார்
அம்புவில்லுங்கைபிடித்து அம்புறாத்தூணிமுதுகணிந்து
தேரின்மேலேறினனே திக்குவிசயங்கொண்டவீமன்
மாயன்பெருமானும் பச்சரதமேறினரே
இருவருமாகவல்லோ ரதமேறிவாரார்கள்
தருமாபுரந்தாண்டி வீமாபுரந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி.

ஆரசுனை தாண்டி யதிகவனங்காண்டி
வனமாய்வனங்காண்டி வந்துவிட்டார்தென்மதுரை
மண்டலத்துராசரெல்லாம் வந்தார்மணிபுறத்தில்
முடியோடேமுடிவணங்க முடிமன்னர்வந்துவிட்டார்
வச்சிரக்கிரீடங்கள் மணிமுடிநெருக்குதங்கே
எல்லையாசாண்டராசரெல்லோரும்வந்தமர்ந்தார்
ஆறுயிரவருடன் அல்லியருக்கானிருந்தார்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்
மாணிக்கச்சொக்கலிங்கம் மகாதேவர்கோவிலண்டை
கோபுரவாசலண்டை கொப்பரைவையுமென்றாள்
ஆயிரங்கலநெய்விட்டு அக்கினிமூட்டுமென்றாள்
பாதாளக்குழிதரித்துப் பாங்கானடைகளம்வெட்டி
இருப்புகல்லுகொப்பரையை யெடுத்துவைத்தார்கள்
ஆயிரக்கலநெய்வார்த்து அக்கினியைமூட்டினார்கள்
நெய்யைக்கொதிக்கவைத்து நேரிழைக்குச்சேதிசொன்னார்
பதிங்கலநெல்லெடுத்துப் பாங்கினிலேவையுமென்றாள்
அம்பாரம்போடுமென்று ஆண்டவர்சந்நிதியில்
சம்பாநெல்லுங்காருநெல்லும் அம்பாரம்போட்டார்கள்
மகுடத்துரைச்சியந்த மணியாசனம்போட்டார்கள்
ஆறுயிரவர்களும அல்லியருங்காணெழுந்து
ஆலயந்தன்னருகே வந்தார்களெல்லோரும்
கோபுரவாசலண்டை கொப்பரைவேவந்தார்கள்
மகுடத்துரைச்சியும் வந்தமர்ந்தாள்ஆசனத்தில்
வந்தவந்தராசரெல்லாம் வீற்றிருந்தாரெத்திசையும்
அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
கேளுங்கள்ராசர்களே கீர்த்திபெற்றமன்னர்களே
ஆலவாய்ச்சொக்கலிங்கம ஐயர்தன்கிருபையாலும்
அங்கயற்கண்ணம்மை ஆச்சிசெயலாலும்
அல்லியிலையிலே பாரணக்குபெண்பிறந்தேன்
ஒருவர்வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரில் உள்ளேமணற்சேறுமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனில் அலைக்காற்றுமப்புமுண்டு
ஆலகாலமுண்டவர்க்கு கண்டங்கறுப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்காலும் கொஞ்சங்கருப்புமுண்டு
எனக்குமயிரேகறுப்பொழிய மற்றங்கறுப்புமில்லை
புருவங்கறுப்பொழிப் பின்னைக்கறுப்புமில்லை
மாசில்லாபெண்பிறந்தேன் மீனாட்சிதனசெயலால்
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டித்தலைதுணித்து வீரபட்டங்கட்டிக்கொண்டேன்
பனிரெண்டுபிராயமட்டும பாருலகையாளுகிறேன்
வாடியென்றழைத்தவர்கள் வையகத்திலாருமில்லை

வம்புதும்புஞ்சொன்னவர்கள் மண்டலத்திலாருமில்லை
யாரோதெரியாது அநியாயம்பண்ணாரே
காணாமல்மங்கிலியங் கட்டினானென்கழுத்தில்
இன்னானினியானென் றெனக்குத்தெரியாது
ஆகையினாலேதா னழைப்பித்தேனுங்களைநான்
நானறியேனென்றுசொல்லி நம்பிக்கைசெய்திடுங்கள்
கொதிக்கின்றநெய்தனிலே கொடப்பொளேவைகயிடுங்கள்
அம்பாரம்போட்டநெல்லை யள்ளிகிமிட்டிடுங்கள்
நெல்லைகிமிட்டாமற் போனவளை விடுவதில்லை
கையதுகொப்பளிக்க கண்டதேயுண்டானால்
வெட்டித்தலைபிளப்பேன் வீரசொர்க்கஞ்சேர்த்திடுவேன்
நாகலோகம்போனாலும் நானவனை விடுவதில்லை
ஆகாயம்போனாலும் அவனைநான்விடுவதில்லை
வானத்திற்போனாலும் வலைகட்டிநான்பிடிப்பேன்
பாதாளம்போனாலும் பேதிப்பேன்பைங்கொடிநான்
விட்டுவிடுவேனென்று சற்றுமனமெண்ணவேண்டாம்
சத்தியத்தைச்செய்துநீங்கள் தயவுடனேபோய்விடுங்கள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அனேகங்கோடிராசரெல்லாம்
எழுந்தார்கள்சபையிலேதுசொல்வாராசாக்கள்
அன்னமடமாதே யாரணங்குநாயகமே
பாருலகையாண்டதொரு பாண்டியர்கள்சீர்மகளே
செங்கோல்முடிசூட்டுத் துரைத்தனங்கள்செய்பவளே
உன்-ஊரறியோம்பேரறியோம் ஒருசெய்கைநாமறியோம்
மங்கிலியந்தொட்டுமல்லோ தரித்தவகையறியோம்
அறிந்தோமேயாமாகி லமுராபுவருமெங்களுக்கு
அக்கினிக்கெதிராக அனைவருமவந்துநின்றார்
மகுடமுடிராசாக்கள் வந்தவர்கள்தாமெழுந்து
நெய்க்கிடாரந்தன்னருகே அக்கினிக்குமுன்னாலே
இருகையைக்கட்டியவரேதுசொல்வார்மன்னவர்கள்
ஐயன்பிடாரிகளே ஆகாயதுர்க்கிகளே
அந்தரதேவதையே சந்திரசூரியரே
இந்திரப்பிரம்மாவே காந்தர்வரிஷிகளே
ஆலவாய்ச்சொக்கலிங்க பங்கையற்கணம்மையரே
மாணிக்கச்சொக்கலிங்க மகாதேவரீஸ்வரரே
ஏதுமறியோமென்று இருகையைதானெடுத்து
மாதருக்குமங்கிலியம் தரித்தவகையறியோம்
ஏதுமறியோமென் றிருகையைத்தானெடுத்து
காய்கின்றநெய்தனிலே கைவைத்துவந்தார்கள்
அம்பாரநெல்லையெல்லா மள்ளிகிமிட்டினார்கள்
ஒவ்வொருமன்னர்களாய் சோதனைதந்தார்கள்
வாயன்பெருமானும வந்துசத்தியம்பண்ணாரே
வெற்றிமதயானை வீமனெழுந்திருந்து

நெய்க்கிடாரங்களருகே நேராய்வருகையிலே
அக்கினிபாய்வீசியது அருகிலேவரவொட்டாமல
வெந்துகருகிறது வீமனுடதேகமெல்லாம
மாயன்பெருமாளே மைத்துனரே திருட்டுக்கிருஷ்ணா
முன்னிட்டகலேபவன் பின்னிட்டுவாங்கிக்கொண்டான்
என்னபுதுமையிது எம்பெருமானென்றுகேட்டான்
அருகில்வரவொண்ணாமல் அக்கினியாய்வீசுதுகாண்
சேரவேவொண்ணுல் செந்தணலாய்வீசுதுகாண
ஒருபாவம்நானறியேன் எதுவினையென்றறியேன
அக்கினிபகவானே ஆயருமகைதொழுது
எம்பெருமாள்மாயவரும பாரைநினைக்கலுற்றார்
ஒருநன்றிசெய்தவரை யுள்ளத்தில்வைக்கவேண்டும்
அக்கினிபகவானே அர்ச்சுனருமக்கு
எத்தனைசகாயஞ்செய்தா ரெல்லாமறந்தீரோ
மாளுகின்றஉன்னையந்த வாழ்விசையன்காத்தானே
அந்தச்சகாயமல்லோ அறியாமலேமறந்தீர்
பெண்டுடையமன்னவன் பெண்ணரசைமாலையிட்டான்
உந்தனுக்குகோபமென்ன வுருத்துவானேன்செந்தணலாய்
கோபத்தைவையாதே குளிர்ந்தசலம்போலிருங்காண்
என்றுதொழுதாரே யெம்பெருமாள்மாயவரும்
ஆயாதுசொற்கேட்டக்கினிதேவரவர்
குளிர்ந்தஜலம்போலக் கொப்பெனவேநின்றுவிட்டார்
வாருங்காண்வீமசேனு வார்த்தைகேளுமைத்துனரே
மாதுக்குபங்கிலியம் மதவீமாதரித்ததுண்டோ
செய்ததேயுண்டானல் சேரவொட்டாது
கலகங்களுண்டானல் கட்டழகாதூரநில்லு
மனதிற்கபடுகளும வஞ்சனைகளில்லையென்றல்
இராசாக்கள்போலேநீ நம்பிக்கைசெய்யுமென்றான்

வீமராசனை நெய்குடித்துவிட்டுக் கொப்பறையை யுருட்டினது.

மறுபடியும்வீமராசன் மனமுணுங்தான்வருவான்
கொதிக்கிறநெய்யருகே கொப்பனவேவந்துநின்றான்
மணக்கின்றநெய்தனனை மதவீமன்பார்த்துவிட்டான்
தூக்கினன்கொப்பரையைத் துரிதமாய்நெய்யையெல்லாம்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்வாயில்வைத்து
நெட்டிக்குடித்துவிட்டு நேராகவிட்டெறிந்து
தருமர்தனக்கிளைய மதவீமன்வந்துவிட்டான்
மாயனுடனுக வழிபிடித்துபோய்நடந்தார்
மதுரைத்தெருதாண்டி வனமாய்வனங்கடந்து
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாவிதாண்டி
ஆறுகுனைதாண்டி மதில்வனந்தான்தாண்டி
தர்மாபுரிபட்டணத்தில் தாம்வேந்தர்வந்துவிட்டார்
அல்லியின்பெருமாளு மாரணக்குமேயதுசொல்வான்

இத்தனைபேர்தனிலே யெவனைத்திருடனென்பேன்
அநேகங்கோடிராசர்களி லாரைத்திருடனென்பேன்
சத்தியங்கள்செய்தாரே தரணியுள்ளராசரெல்லாம்
நெல்லிலைகைதோய்த்து நெல்லைகிமிட்டிவிட்டார்
சோதனைகாட்டியல்லோ துரைகளெல்லாம்போனையிலே
அனைவோரைப்போலாக அவனுக்கைதோய்க்கவேணும்
கொதிக்கின்றநெய்யதனைக் குடிக்கவிதிமுறையோ
திருடருக்குநெய்வமுண்டோ சோரருக்குநேசமுண்டோ
வணஞ்சுழல்வதற்கு மருந்துகண்டவன் கையில்
பூமிசுழல்வதற்கு பொடியுண்டவனைகையில்
வண்ணமருந்தெடுத்துத் தண்ணீரிலுறைக்கலையோ
வம்புதும்பும்பேசியவன் வாய்ப்பழுதுசொல்லலையோ
ஆற்றில்புரட்டியல்லோ அவனைநானகொல்லுமெனறேன்
அவனுடையமந்திரத்தா லாற்றைத்தடைகட்டலையோ
தூக்கிலேபோட்டவனைத் தோழியரேகொல்லுமென்றேன்
தாதியைக்கொன்றுவிட்டான் தந்திரவித்தையினால்
காளியம்மன்கோவிலுக்கு காவுகொடுங்களெனறேன்
வடவாசல்செல்லியரை வாய்தடைகட்டிவிட்டான்
பண்டாரம்போலேவந்து படம்பிடித்தான்வாசலிலே
வம்பாடிவார்த்தைகளும் வாய்ப்பழுதுஞ்சொன்னானே
அரவத்தைவிட்டுநா னுண்டியைக்கொல்லுமென்றேன்
பாம்பைதடைகட்டினானே பாதகனவனும்
யானையைமதமேற்றி ஆண்டியைக்கொல்லுமென்றேன்
யானைதடைகட்டினானே யரும்பாவியானவனும்
வேதியனைப்போலாக வேள்விவளர்த்தினானே
மறையவனைப்போலேவந்து மங்கியஞ்சூட்டிவிட்டான்
நெய்யைக்குடிக்கவவன் வகையறியமாட்டானோ
மலையாளவித்தைகளும் மந்திரமுங்கற்றபாவி
எந்தவூராஜாவோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
தர்மாபுரமாளும் தருமர்தம்பிவீமனென்றார்
நெய்யைக்குடித்தவனும நிகரில்லாவீமனென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டல்லிபெருமாளும்
எட்டிப்பழம்போலே இருகண்ணுந்தானசிவந்து
உருக்கியசெம்பொன் உதிரம்போல்கண்சிவந்து

தர்மாபுரமுள்ளதெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கி
தங்கமதில்கோபுரத்தை தரையோடேசாய்த்திடுவேன்
ஆமணக்கும்பருத்தியுமா யடங்கலும்விரைத்திடுவேன்
ஆண்சிறைபெணசிறை யடங்கலுநான்பிடிப்பேன்
பயணம்பயணமென்று தனிப்பேரிபோடுமென்றாள்
வெட்டியானைத்தானழைத்து வீரமுரசறையுமென்றாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள் அடங்கலும்பயணமென்றாள்
இன்றுவெளிகூடார மியலுடனேபோடுமென்றாள்

சண்டாளனைக்காட்டுமென்றாள் கழுமரையடியுமென்றாள்
அப்போது சாம்புவனும் யானையேறிமாலைசூடி
அடிக்கான்பறையோசை அம்மதுரைகானதிர
மதுரைப்படைகளெல்லாம் வாருங்களென்றுசொல்லி
ஆயுதங்கட்டியல்லோ அனைவோரும்வாருமென்று

அல்லியரசாணி பஞ்சபாண்டவர்பேரில் சண்டைக்கு வருகிறது.

மதுரைப்படைகளும் மகாசனங்களுள்ளவரும்
எண்ணாத ஆயுதத்தை எடுத்தரையிற்கட்டிக்கொண்டார்
அகாதருஞ்சமரகரும் அஸ்திராணவரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் கன்னடியர்ளவரும்
ஈழத்துவங்கணரும் இளநாட்டுச்சோனகரும்
ஆரியருமாரியரும் ஆனைமலைத்தோடர்களும்
உடையவருஞ்சூதகரு மொட்டியரும்பாப்பாரும்
சிட்டிமன்னர்தேசமன்னர் உரைமன்னர்போர்மன்னர்
குறவர்மறவர்களும் குச்சிலியருள்ளவரும்
வன்னியர்துலுக்கர்களும் மராட்டியருள்ளவரும்
வேடரும்வில்லியரும் மேனசனமுள்ளவரும்
ஆயுதங்கள்கட்டியல்லோ அநேகசனம்வந்தார்கள்
பட்டயஞ்சூரிகளும் பாரிபவில்சமுதாடும்
திமையில்சுடும்குண்டுகளும் கேரிசமாம்பெரியகத்தி
கூலிசமும் சூலிசமும் குண்டுதுப்பாக்கிகளும்
மண்வெட்டிகோடாலி வலையமிருப்புலக்கை
வாளுகளும்வேலுகளும் வளைதடிசக்கரமும்
கண்டகோடாலிகளும் கவண்டுக்கலகுண்டுவில்லும்
சில்காணிப்புச்சிவில்லும் சேனவித ஆயுதமும்
இரம்பமும்பாசங்களும் நாவெட்டுவாயுதமும்
எண்ணாத ஆயுதத்தை எடுத்தரையிற்கட்டினார்கள்
சட்டைதமன்வச்சிரகபாய தரித்தார்களெல்லவரும்
சண்டைக்கு முஸ்திபாய்ச் சமர்த்தரெல்லாம்வருகிறார்
வந்துநிறைந்தார்கள் வளம்பெரியசேனையெல்லாம்
யானைகளோ ஆறுலட்சம் அசுவங்களேழுலட்சம்
ஒட்டகமோபத்துலட்சம் ஒன்றாககூட்டினார்கள்
கார்மேகம்போலாகக் கருத்தானைகூட்டம்வரும்
செவ்வானம்போலாகச் செவந்தபுரவிகளும்
வந்துநிறைந்தார்கள் வாழ்வரசியல்லியண்டை
பொன்னின்மலைநாடாளும் பெற்றெடுத்த அண்ணாவை
அண்ணாவைதானழைத்து ஆளுமென்றாள்பொன்மதுரை
வென்றுகெலித்துநான் விருதுகட்டிவருமளவும்
செயித்துவருமளவும் தென்மதுரையாளுமென்றாள்
முத்துபடுந்துறையும் முனைவீரர்பட்டணையும்
யானைபடுந்துறையு மடங்கலுமபகணமென்றாள்
பவளம்படுந்துறையும் பட்டணமும்பத்திரங்கள்

கப்பற்படுந்துறையுங் கடந்தோங்கும்பத்திரங்காண்
செயித்துவருமளவும் சீர்மதுரையாளுமென்றாள்
பயணம்பயணமென்று பயணபேரியடியுமென்றாள்
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அப்புறத்தாணிமுதுகணிந்து
எல்லாரும்பயணமென்று ஏறினார்தேர்மேலே
வானத்துமேகம்போல மணிரதங்கள்வருகிறது
ஆறாயிரந்தேரும் அணியணியாய்வருகிறது
சொக்கலிங்கந்துணையென்று தேரைநடத்தினாளே
அச்சுமிறுகிறென்ன யானைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிறுச்சியிட மதயானைகோஷ்டமிக
குதிரையனுமானிக்கக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
வெய்யிலுக்கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்லகூடாரம்
கானலுக்கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்லகூடாரம்
கறுப்புநிஜான்செகப்புநிஜான் கலந்துபறக்குதுபார்
அல்லிக்கொடிவிருது அலைகிறதுதோள்மேலே
மஞ்சட்கொடிபறக்க மகாதோரணமசைய
வருகிறதேமூலபலம் மண்ணிடங்கொள்ளாமல்
ஆற்றுமணற்போலே யனேகங்கோடிசேனைகளும்
மேகம்புரண்டாற்போல் வேணசனங்கள்வரும்
காட்டுக்களாப்பூவும் காளான்முளைத்தாற்போல்
சுற்றிக்குடைபிடித்தார் சூரியன்தோற்றாமல்
பக்கக்குடைபிடித்தார் பகலவனைக்காணாமல்
செந்தூளெழும்பினதே சூரியனைக்கப்பிற்றங்கே
அடிபடுதேபேரிகைகள் எங்கராங்கானதிர
யானையின்மேல்பேரிகைகள் குதிரையின்மேல்டங்காவும்
ஒட்டையின்மேல்நகபத்தும் ஓசையெழும்பினதே
வெண்கலபேரிபது விருதுமுழுங்கிறதே
பாஞ்சசன்னியம்தேவதத்தம் பலவிருதுதான்முழங்க
சச்சரிக்கைவீணைகளும் நாக்குமுரசறைய
ஒற்றுவாசலசங்கமது ஊதுகிறாருலகதிர
மதுராபுரியைவிட்டு வளநாட்டிற்போகலுற்றார்
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தான்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
அண்டரறியாத இருண்டவனந்தாண்டி
தருமபுரிபட்டணத்தை தானடுத்தாளல்லியம்மாள்
பட்டணத்தைச்சுத்திக்கொண்டு பாளையஞ்சூழ்ந்தாளே
பஞ்சவர்ணகூடாரம் பலதிசையும்போட்டார்கள்
இலட்சணைபோட்டாளே இராசாத்தியல்லியம்மாள்
ஜண்டாவைநட்டார்கள் தமுக்கறையடித்தார்பாளையத்தில்

அடிபடுதேரோயபேரி அடிவானத்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோலே குமுறுதேராயபேரி
செவ்வானத்திடிபோலே சேறபூழுங்கிறதே
சத்தத்தொனியதுதான் தர்மரவர்கேட்டுவிட்டார்
ஊரிலுள்ளசனங்களெல்லாம் ஓடிவந்துபுலம்புகிறார்
சந்தனவடிவழகர் சருடலிங்கமகாராசர்
வெற்றிமதயானை வீமனைத்தானழைத்தார்
ஆணலழகுமன்னனருச்சுனரைத்தானழைத்தார்
நகுலசகாதேவ ராசர்களைத்தானழைத்தார்
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதனினைத்தார்
அடியளந்தமாயவரே ஆதிமூலம்வாருமென்றார்
வாருமென்றபோதே வந்தாரேயெம்பெருமாள்
சந்தனவடிவழகர் தருமருக்குசரணஞ்செய்தார்
கூடச்சரணஞ்செய்தார் கோபாலர்மாயவரும்
என்னையழைத்ததுதானேதுகருமமென்றார்
பட்டணத்தைச்சுற்றியல்லோ பாளையங்கள்வந்ததுகாண்
கோட்டையைசுற்றியவர் முத்திரைபோட்டார்கள்
சண்டைபண்ணவாருமென்று தமுருமடித்தார்கள்
சண்டைநிஜானிட்டார்கள் தண்டுவந்திறங்கினதே
எந்தவூர்ராசாவோ ஏதுமறியேனே
ஆளோடேவிட்டுநீங்க ளறிந்துவரச்சொல்லுமென்றார்
ஆர்க்காளொருவனைத்தா னனுப்பினார்மந்திரியை
வந்தவராரென்று வார்த்தையறியுமென்றார்
ஒற்றுளொருவனவன் ஓடினனமந்திரியும்
பாண்டியர்களெதிரில்வந்து பாங்குடனேதெண்டனிட்டு
எந்தவூராசரையா எதற்காகவந்தீர்கள்
சண்டைபண்ணவந்ததொரு வயணமென்னராசர்களே
சொல்லுங்களையாவென்று தெண்டனிட்டார்வந்தவர்கள்
மந்திரியுங்கேட்கையிலே மகராசரோதுசொல்வார்
மதுராபுரியாலும் வாழ்வரசியல்லியற்கு
காணுமலமங்கிலியம் கட்டினாரவள்கழுத்தில்
பொய்சத்தியம்பண்ணியல்லோ புகழ்வீமன்வந்துவிட்டான்
ஆகையினாற்சண்டைசெய்ய அநேகதளம்கூட்டிவந்தோம்
சண்டைபண்ணிஜெயிக்கச்சொல்லும் சாமர்த்தியராசர்களை
வந்தாலேயாச்சுது வாராமலிருந்தாக்கால்
நாளைக்-கோட்டையிடித்திடுவோம் கொத்தளங்கள்பேர்த்திடுவோம்
தங்கமதில்கோபுரத்தை தரையோடேசாய்த்திடுவோம்
ஆமணக்கும்பருத்திகளும் மடாவிரைத்திடுவோம்
ஆண்சிறையும்பெண்சிறையு மடங்கலும்பிடித்திடுவோம்
கடுகவரச்சொல்லும் கட்டழகராசர்களை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகானதூதுவர்கள்

சந்தனவடிவழகர் தர்மராண்டைவந்துவிட்டார்
வணங்கிநமஸ்கரித்து மந்திரியுமேதுசொல்வார்
மதுராபுரியாளும் வாழ்வரசிகன்னியற்கு
காணமல்யங்கிலியங் கட்டினாராமவள்கழுத்தில்
பொய்சத்தியம்பண்ணிடல்லோ வந்தாராம்புண்ணியரும்
ஆகையினாலேதா னல்லிதளங்கூட்டிவந்தாள்
சண்டைக்குவந்தாளே அல்லரதுராசாவே
கோட்டையிடிப்பேனென்றாள் கொம்பைப்பறிப்பேனென்றாள்
சண்டைக்குவரச்சொன்னாள் தருமலிங்கராசாவே
என்றுசரணமிட்டானிபலானதூதுவனும்
தக்கப்புகழுடைய தருமராசுகேட்டு
மாயன்பெருமாளின் மதிமுகத்தைத்தான்பார்த்து
தையலிளங்கொடிக்கு சத்தியஞ்செய்யவென்று
தென்மதுரைபோனீர்களே செய்தியென்னசொல்லுமென்றார்
அங்கேநடந்ததொரு அதிசயத்தைசொல்லுமென்றார்
அருண்மைந்தர்தருமருக் கரிராமரேதுசொல்வார்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்துசத்தியம்பண்ணார்
வெற்றிமதயானை வீமனவனேதுசெய்தான்
கொதிக்கின்றநெய்தனிலே கொப்பரைவேகைதுவைத்தான்
சத்தியங்கள்செய்யாமல் தாமந்தவாழ்மார்பன்
கொதிக்கின்றநெய்தனைக் கொப்பரையோடெடுத்து
நெய்யைக்குடித்துவிட்டு கொப்பறையையுருட்டிவிட்டான்
மதப்பட்டவீமன்செய்த வல்லமையினாலிப்பொழுது
சண்டைக்குவந்தாளே சாமர்த்தியமுள்ளகன்னி
சண்டைபண்ணவந்தவளைச் சற்றும்விடலாகாது
சண்டைகளைச்செய்யவேணுஞ் சமர்த்தரியவேண்டுமென்றார்
வந்தசண்டைவிடலாமோ வளம்பெரியதர்மரேசொல்
பின்னுக்கிடைந்தாலே விடுவாளோபெண்ணரசி
வென்றுசெயிக்கவேண்டும் வீரபட்டஞ்சூட்டவேண்டும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருண்மைந்தரேதுசொல்வார்
ஆரையனுப்புவோம் அமரதுசெய்யவென்றால்
எவரையனுப்புவோ மெம்பெருமாள்சொல்லுமென்றார்
நகுலசகாதேவ ராசாக்கள்தங்களையும்
வெற்றிமதயானை வீமனையனுப்புமென்றார்
மூவருடனாக வெகுசேனங்கூட்டுமென்றார்
நானுங்கூடப்போறேன் ராஜாவேயஞ்சாதே
வென்றுஜெயித்துநான் வெளிப்பட்டுவருவேனென்றார்
மனதுக்கிசைந்தபடி மாயவரேசெய்யுமென்றார்

பஞ்சபாண்டவர் அல்லியோடு சண்டைக்குவருகிறது

தர்மராதுசேனைகளை சகலசனம்வாருமென்றார்
இன்றுவெளிகூடாரமியலுடனேபோடுமென்றார்

சண்டைமுரசறையுமென்றார் சண்டைகொடிநாட்டுமென்றார்
பாளையங்களுள்ளதெல்லாம் பயணங்கள்சொன்னார்கள்
ஆரடாதேர்ப்பாகா அலங்கரியுந்தேரையென்றார்
தேர்ப்பாகனோடிவந்து தேரையலங்கரித்தான்
ஆறுவண்டிதனச்சிட்ட மழகானகுத்துக்கால்
குத்துக்கால்சொப்பனிட்டு கொடிக்கைதிரைவளைத்து
கும்பக்கலசமது கொடிக்கையலங்கரித்து
தேரையலங்கரித்துத் தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
அழகானசிலையினு லலங்காரம்பண்ணினே
நாலுபக்கஞ்சாலர்களும் நவரத்னதோரணமும்
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான்குச்சுவிட்டு
ஐந்துகொத்தாராய்ச்சி மூருமணிகட்டினனே
நவகண்டவீரமணி நாலுபக்கங்கட்டினனே
வாழைமரங்கட்டியே மகமேரலங்கரித்து
நான்குபுரவிகளை நன்றாய்க்குளிப்பாட்டி
பாராசாரிபுரவியொன்றும் பஞ்சகலியாணியொன்றும்
தேசியென்னும்புரவியொன்றும் சீவரத்னபுரவியொன்றும்
நாலுகால்மண்டபமாம் நடுக்கழுத்தில்கொலுசுகளும்
முன்னாலேகட்டிகளும் பின்னாலேகுச்சுகளும்
மாணிக்கக்கடிவாளம் வாயிற்கொடுத்தானே
நாலுகுதிரைகளை நன்றாயலங்கரித்து
தேரினமேலேறினனே சீக்கிரமாய்ப்புரவிகளை
சாய்ந்திருந்துசண்டைசெய்ய சார்மணைபோட்டானே
குந்தியேசண்டைசெய்ய குறிஞ்சிப்புமேடையிட்டான்
ஒளிந்திருந்துசண்டைசெய்ய ஒருதுகலையணைகளிட்டான்
சந்தனப்பொட்டுமிட்டு சாம்பிராணிதூபமிட்டான்
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகனோடிவந்து
அலங்கரித்தேனென்றுசொல்லி யடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
வெற்றிமதயானை வீமனவனெழுந்து
நகுலசகாதேவ ராசாவுமெழுந்து
ஆடர்பெருமாளுந் மரிராயர்தானெழுந்து
மகுடமணிக்காரர்கள் வாகுவலயமிட்டார்
வாள்களுங்கத்திகளும் வலதுகையில்தானெடுத்து
அம்புவில்லுக்தானெடுத்து அம்புறாத்தூணிமுதுகணிந்தார்
சட்டைதமான்வச்சிரகபாய் தாமணிந்தாரசரெல்லாம்
உண்டிவில்லுஞ்சுண்டிவில்லுந் திங்காணிப்பூச்சிவில்லும்
வச்சிரகபாயணிந்தான் மதவீமராசனவன்
தண்டாயுதமணிந்தார் மந்திரவாளணிந்தார்
சண்டைக்குழுஸ்திபாய்ச் சமர்த்தர்வெளியானார்
அருச்சுனாதுவரிந்து ஆயரண்டைஓடிவந்தார்
அல்லியவளோடே யமருக்குப்போரீரோ

அவள்மேலேபம்புபட்டால் என்னாவியுருகிவிடும்
சீவனழிந்திடுவேன் செலவழிந்துபோவேனென்றான்
மாண்டுமடிந்திடுவேன் மாதருக்குபாணம்பட்டால்
எந்தவிதமானாலு மிட்டுவரவேண்டுமையா
பொற்கொடிமாதனைநீர் பிடித்துவந்துசேருமையா
நல்லதருச்சுனரே நமக்குத்தெரியவரும்
எந்தவிதமானாலு மிட்டிவந்துசேர்க்கிறேனப்பார்
உன்மனதுக்கிசைந்தபடி மன்னவனேசெய்கிறேன்போ
என்றுமேசொன்னாரே எம்பெருமான்மாயவரும்
அப்போதருச்சுனரு மாணழகர்தாமெழுந்து
வெற்றிமதயானை வீமனண்டையோடிவந்து
மதகரிவீமனுக்கு வணங்கிநமஸ்கரித்து
அண்ணாமதவீமா அடியேனொருவார்த்தை
அல்லியவள்மேலே அமருக்குப்போறீரோ
அவள்மேலேபாணமதை விடவேண்டாமண்ணாவே
வில்வித்தைசெய்யவேண்டாம விசைபாணம்போடவேண்டாம்
தந்திரமாய்க்கொண்டுவாரும் தாமங்குலாம்மார்பா
என்றுதொழுதானே எழில்விசையனருச்சுனனும்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆணழகனேதுசொல்வான்
நல்லதுதம்பியரே நமக்குத்தெரியவரும்
என்றுசொல்லிமதவீமனேறினான்தேர்மேலே
ஏறினார்தேர்மேலே எடுத்தார்நெடுங்குடையை
முத்துக்குடைகளுமே முழுவயிரநற்குடையும்
பட்டுக்குடைகளுமே பலதிசையுந்தானெடுத்தார்
கிருஷ்ணரதுதேர்மேலே கருடக்கொடிபறக்க
வீமரதுதேர்மேலே சிங்கக்கொடிபறக்க
நகுலரதுதேர்மேலே நாமக்கொடிபறக்க
சகாதேவர்தேர்மேலே சாஸ்திரக்கொடிபறக்க
அச்சிகிறுகிறென யானைநெடுந்தேரசைய
வண்டில்கிறுச்சிடும் மதயானைகோஷ்டமிடும்
குதிரையனுமானிக்கக் கோடிமன்னர்சத்தமிட
யானைசேனைபரிவாரமடங்கலும்வருகிறதே
செந்தூளெழும்புவதுஞ் சூரியனைக்கப்புவதும்
கருந்தூளெழும்புவதும் கதிரோனைக்கப்புவதும்
மண்தூளெழும்புவதும் மண்டலத்தைக்கப்புவதும்
அடிபடுதேராயபேரி அங்கரந்தானதிர
வெண்கலபேரியது விருதுமுழங்கிவர
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபேரியடிபடுதே
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிமுரசடிபடுதே
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுதே
கோடைகாலத்திடிபோலே குமுறுதேராயபேரி

அடிவானத்திடிபோலே அடிபடுதேராயபேரி
அண்டமிடிகிடுகிடென்ன அடிபடுதேராயபேரி
அல்லியென்றுபேர்சொன்னால் கல்லுமெய்யங்கூத்தாடும்
மண்டூரும் செந்தூரும் மண்டலத்தைக்கப்பியதே
வருகிறசேனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
பட்டணத்தைதாண்டிப் பாளையம்வருகிறதே
யூகம்பிரித்தார்களாயுத்தியஞ்செய்பமென்று
வந்துமுனைகொடுத்தார் வளம்பெரியசேனையெல்லாம்
இருவரதுபாளையங்க ளெட்டிநெருங்கிற்றங்கே
உத்திபிரித்தார்களாயுத்தியம்பண்ணுகிறார்
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வேணபாணங்தொடுத்தார்
சரமேற்சரம்பொழிந்தார் சாமார்த்தியமுள்ளவர்கள்
அமரரும்சமரரும் சமரரும் அமரரும்
கலிங்கர்தெலுங்கர்களும் தெலுங்கர்கலிங்கர்களும்
கன்னடியர்கஸ்திரியர் கஸ்திரியர்கன்னடியர்
சத்திரியர்முத்திரியர் முத்திரியர்சத்திரியர்
யானையொடுயானைதாக்க அஸ்வத்தோடஸ்வந்தாக்க
ஒட்டகமுமொட்டகமும் ஒக்கப்போர்செய்யுதங்கே
ஒருவர்க்கொருவரல்லோ யுத்தங்கள்பண்ணுகிறார்
எட்டிற்றேநல்லசண்டை எழும்பிற்றேராயபேரி
மூளுதேநல்லசண்டை முழங்கிற்றேராயபேரி
வந்துமுனைகொடுத்தாள் வாழ்மாரி அல்லியம்மாள்

வீமசேனன் யுத்தம்.

வெற்றிமதயானை வீமனவன்பாய்ந்து
வந்துவளைத்தானே வல்லிடிபோல்தேர்திருப்பி
தேரைத்திருப்பியவன் செங்கையிலேவில்லெடுத்து
வில்வளைத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
அம்புதொடுத்தானே அல்லியவள்மேலாக
வாரிபொழிந்தானே வளம்பெரியஅஸ்திரத்தை
வாயுவாஸ்திரங்களொடு இந்திராஸ்திரங்களுந்தான்
சூரியஅஸ்திரமாம் சுப்ரமண்யஅஸ்திரமாம்
மூடுபனிபோலாக மூடிக்கிவிட்டான்பாணமது
அம்புவரும்வேகமானால் பார்க்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்வேகமானால் பார்க்கமுடிபோகாது
சரவருஷம்போலாகச் சரமேற்சரம்பொழிந்தார்
கண்டாளேயல்லியம்மாள் கண்கள்சிவந்தாளே
சீறியெதிர்த்து சிங்கத்தைப்போற்கதம்பி
கழுத்திலேமங்கிலியங் கட்டினவனோடா
திருட்டுப்பயலேயுன் சிரசுபறித்திடுவேன்
சண்டிப்பயலேயுன் சாமர்த்தியந்தனையழிப்பேன்

என்சமர்த்துஞ்சேவகமு மிப்போதெரியுதுபார்
அல்லியென்றபேர்சொன்னால் அழுதபிள்ளைவாய்மூடும்
அல்லியென்றபேர்சொன்னா லண்டரண்டக்கிடுகிடென்னும்
அரைநாழிக்கொள்ளையிலே யளகாபுரஞ்சேர்த்திடுவேன்
தேரைத்திருப்பினாளே செங்கையிலேவில்லெடுத்தாள்
பம்பரம்போலாகப் பாரதந்திருப்பி
சக்கரத்திகிரிபோல சமர்த்துடனேதேர்திருப்பி
வில்லைத்துநாரிபூட்டி விட்டாள்சரபாணம்
தொட்டாளேவில்லதனை தொடுத்தாள்சரபாணம்
ஆகாயமுள்ளதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டாள்
அம்புவரும்விதங்க ளார்க்கமுடி கூடாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிகூடாது
கார்த்திகைமாதத்திலே கனகமழைபெய்ந்ததுபோல்
ஐப்பசிமாதத்திலே யடர்ந்தமழைபெய்ந்ததுபோல்
சோனைமழைபோல சொரிகின்றாள்பாணங்களை
அக்கினியாஸ்திரங்கள் அனந்தபொழிகிறாளே
நெல்லிப்பழம்போலே நெருங்கிற்றேகொப்புளங்கள்
அருநெல்லிப்பழம்போலே யஸ்தமெல்லாங்கொப்புளிக்க
நான்குநாள்மட்டாக நல்லசண்டைபண்ணுகிறாள்
தன்மேல்வரும்பாணமெல்லாஞ் சங்கரிப்பான்வீமனவன்
ஒருவர்விட்டபாணம் ஒருவர்விலக்கிகொள்வார்
இருவர்சமானமாக இனியசண்டைபண்ணுகிறார்
வீமன்விடும்பாணத்தினால் வெகுசனங்கள்மாளுகுது
யானையின்மேலிருந்ததுரை யறுந்துவிழுகிறார்கள்
குதிரையின்மேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துகீழ்விழுந்தார்
ஒட்டகத்தின்மேலிருந்தோ ரோலமிட்டுவிழுவார்கள்
அம்மாடிறென்றுசொல்லி யலறிவிழுவார்கள்
தென்னங்காய்போலாகச் சேனையுருளவிட்டாள்
பனங்காய்கள்போலாகப் பறித்தெரிந்தான்வேணதலை
அறுத்ததலைகளெல்லா மம்மானுராடுகங்கே
பெட்டியும்பேழைபோல பெலிகொடுத்ததலைகள்போலே
சட்டிகள்பானைபோல தலைகளுருளவிட்டாள்
அம்மாடியென்றுசொல்லி யனேகந்தலையுருளும்
காலறுந்துபோகிறதே கைகளற்றுபோய்விடுதே
ஈரல்குடல்சரிந்து இருநிலத்தில்வீழ்வாரும்
மணிக்குடல்தான்சரிந்து மண்ணில்விழுவாரும்
நிலப்பூச்சிபோலாக நிலத்தில்நசுங்கலுற்றார்
சாகிறவுணிபோலே தரையில்நசுங்கலுற்றார்
மாண்டசெனங்களென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தஜெனங்களென்றால் சொல்லமுடிபோகாது
அல்லியம்மாயானையங்க ளலைந்தலைந்தோடுகுது

சண்டைபண்ணமாட்டாமல் சலாம்பண்ணிபோடலுற்றார்
ஆயுதத்தைதூரவைத்து அருகில்சலாம்பண்ணுவாரும்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்
நாமத்தைக்காட்டிவாரும் நான்தாதனெனபாரும்
பூநூலைக்காட்டுவாரும் பிராமணனெனபாரும்
பிச்சையிரந்துண்ணப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
ஆயுதத்தை தூரவைத்து அருகில்சலாம்பண்ணுவாரும்
ஐயோதெய்வமென்று அலைகிறதேபாளையங்கள்
வடுகரெல்லாம் கீளென்பார் வண்தமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்லிப்புலம்புகிறார்
தண்ணீதண்ணீயென்று தவிக்கிறதேபாளையங்கள்
மார்பளவுரத்தாறு வழிபவிட்டான்வீமனவன்
பிடாரியம்மன்கோவிலுக்கு பலிகொடுத்தபாவனைபோல்
அம்மையார்கோவிலுக்கு ஆடுவெட்டும்பாவனைபோல்
துள்ளுகிறதலைகளெல்லாம் செருக்களங்கள் கொள்ளவில்லை
ரத்தாறுவோடினதே யுத்தகளங்களெல்லாம்
இவ்விதமாக இனியபோர்செய்வதிலே
தேவாதிதேவரெல்லாம் சொல்லுவாரொருவார்த்தை
இராமரதுசண்டையென்பார் இராவணன்சண்டையென்பார்
சூரபத்மன்சண்டையென்பார் சுப்ரமண்யர்சண்டையென்பார்
வீரபத்திரர்சண்டையென்பார் வேலவிநாயகன்சண்டையென்பார்
வீமனைபோல்சண்டைசெய்வார் ஆருமில்லைவையகத்தில்
வெற்றிமதயானை வீமனவன்பின்னிடையான்
நான்குநாளமட்டுமல்லோ நல்லசண்டைபண்ணுகிறான்
அல்லிப்பெருமாளு மாக்கரிதனைப்பற்கடித்து
ஆலவாய்ச்சொக்கரென்று மாணடவனைத்தனினைத்து
இவ்யாஸ்திரத்தை தூபமிட்டெடுத்தாளெடுத்தாள்
மந்திரதூபமிட்டு வாங்கிவிட்டாள்வீமன்மேலே
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளவாங்கிவிட்டாள்
மேலிட்டுவருகிறதே வீமனதுதேர்மேலே
வாயில்நெருப்பெரிய வந்துவிழுந்ததுவே
தேருமுடைந்ததுவே செம்புரவிசெத்ததுவே
போட்டதோர்வச்சிரகபாய் பொடிப்பொடியாய்யாச்சுதங்கே
சட்டைதமான்வச்சிரகபாய் தவிடுபொடியாச்சுதுகாண்
சரீரங்களுள்ளதெல்லாம் சல்லடைக்கண்ணாச்சுது
மாணங்குலைந்தானே மதகரியன்வீமசேனன்
விழுந்துமெழுந்தவனும் வெட்கங்கெட்டோடிவிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுத்தம்.

மாயன்பெருமாளு மலைமாமர்கண்டுவிட்டார்
வகைமோசம்வந்ததென்று மாயவருந்தேர்திருப்பி
வந்துமேசண்டைசெய்தார் மயிலனையாள்தன்னுடனே

பம்பரம்போல்தேர் திருப்பி பாணங்கொடுத்துவிட்டார்
அல்லிப்பெருமாளு மாக்கரித்துப்பற்கடித்து
சொக்கலாகத்தானின்று தொட்டாளேபாணமதை
இருவர்சரங்களு மிருநிலத்தில்காங்கழல
புகைசூழ்போலகப் பாரதத்திருப்பி
விட்டாள்சரபாணம் மேகவண்ணன்தேர்மேலே
வாய்வால் நாகங்களும் வாளுஞ் சிங்கமும்
வச்சிரபாணம் வாரிச்சொரிப்பொழிந்தான்
ஒன்றல்லவிரண்டல்ல ஒருகோடிபாணம்விட்டான்
சூரியனைக்காணமறைத்தாள தொடுத்தகணையபாணமதால்
ஆகாயமுள்ளதெல்லா மாபாலேபந்துவிட்டாள்
பெருமாளுமல்லியரும் பிரியாதசண்டைபண்ணுறார்
மாளுஞ்சேனைகளென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தசேனைகளென்றால் சொல்லிமுடியாது
இப்போசெய்வமென்றவருசிதானேங்கள்
யானைமேலுள்ளவர்க ளபயமிடுமேனைக்கல்ல
குதிரைமேலுள்ளவர்கள் கொக்கரித்துமேனைக்கல்ல
ஒட்டகமேலுள்ளவர்க ளோலமிடுமேனைக்கல்ல
இதுகவிதமாக இனியசண்டைபண்ணுகிறார்
அலைகடல்சத்தம்போல அபயமிடுங்குரல்கள்
கூக்குரலிடுகிறதே கோஷ்டமிடும்பாளையங்கள்
அபயமிதுவாயவென்று அலைகிறதேசேதானங்கள்
வடுகசெல்லம்தீனைப்பார் வன்றமிழர்தண்ணீரிலேன்பார்
துலுக்கசெல்லம்பாணியென்று செல்லுகிறார்பாளையத்தில்
தண்ணீர்தண்ணீரென்று தவிக்கிறதேபாளையங்கள்
அப்போது அல்லியம்மாள் அதிகமானகோபமுடனே
வச்சிரபாணந்தனை மந்திரமுமிட்டு
மாயவருதேர்மேலே வரிந்து இழுத்துவிட்டாள்
உக்கிரஸ்திரங்களுக்கு திவ்வியாஸ்திரங்களும்
இராமசந்திரஅஸ்திரமாம் நாராயணஅஸ்திரமாம்
அக்கினியாஸ்திர மனந்தம்பொழிகிறாளே
ஒன்றல்லவிரண்டல்ல ஒருகோடிபாணம்விட்டாள்
வாரிப்பொழிந்தாளே வளமைபெரியஅஸ்திரத்தை
எடுத்துப்பொழிந்தாளே ஏழுலட்சம்பாணங்களை
பாதாளமூடுருவப் பாணங்கொடுத்தாளே
ஆயன்சரீரமெல்லா மங்கம்பிளக்கடித்தாள்
சல்லடைக்கண்போலே சரீரமெல்லாந்தான்றுளைத்து
மயிருக்கொருபாணம் மாறுகொடுத்துவிட்டாள்

வில்பிடித்தகைகளெல்லா மெத்தசிவப்பேறிற்று
கைகளெல்லாஞ்சோர்ந்துவிடக் கன்னியரும்பாணம்விட்டாள்
ஆகாயதேவரெல்லாம் அல்லியரைக்கொண்டாடினார்
இந்தப்படியாக இனிபசண்டைசெய்கையிலே
இவளேதெகுபார மென்றொருபாணமதை
மார்புரளவாங்கியல்லோ தோள்புரளத்தொடுத்துவிட்டாள்
வாயில்நெருப்பெரிய வந்துவிழுந்ததுவே
தேருமொடிந்துபோச்சு செய்புரவிகளும்போச்சு
சட்டைதமான்வச்சிரகபாய் தவிடுபொடியாகி
செங்கையிலேவில்லெடுத்து சோடுசட்டைதானணிந்து
பதாதியாயோடுகிறார் பாரவந்தயெம்பெருமாள்
வகைமோசம்வந்ததென்று கரியமாலோடுகிறார்

சகாதேவன் யுத்தம்.

கண்டான்சகாதேவன் கரியமாலோடுவதை
தேரைத்திருப்பினனே செங்கையில்வில்லெடுத்தான்
வந்துவளைந்துகொண்டான் வல்லிடிபோல்சகாதேவன்
பேரிகையறைவித்துப் போயெதிர்த்தானல்லியண்டை
சண்டைபேரிகையடித்துச் சமர்த்தனேவந்தெதிர்த்தான்
கண்டாளேயல்லியம்மாள் கண்கள்ரெண்டுந்தான்செவக்க
ஒருபாணமவிட்டாளே யுலகமெல்லாந்தானதிர
பேரிகையைக்கிழித்தாளே பெரியடமாதான்கிழித்தாள்
விழுந்துஎழுந்திருந்தான் வெட்கங்கெட்டோடிவிட்டான்

சகாதேவன் அல்லியைப்புலிக்கூண்டினாற் பிடித்துவருகிறது.

எந்தவிதத்திலேயே யிவளைசெயித்திடலாம்
அடங்காதகீலிவளை யடக்குவழியெப்படிதான்
என்றதுதாணிணைந்து இளையசகாதேவன்
உள்ளங்கைசாஸ்திரத்தை யுக்தியுடன்பார்த்து
பாதாள அஞ்சனத்தைப் பார்த்துசகாதேவன
பத்துசுற்றுப்புலிக்கூண்டை பாங்குடனேகொண்டுவந்தார்
கூதுபண்ணியல்லியரை பேணிஸடைக்கவேண்டும்
இல்லாமற்போனுக்கா லிவளைசெயிக்கமுடியாது
இவள்கையால்மாளுவ தெல்லவருமிச்சயந்தான்
சாஸ்திரத்தைத்தான்பார்த்து தாக்குள்ளசகாதேவன்
செருக்களத்தையிட்டவனுஞ் சிக்கிரமாய்ப்போகலுற்றான்
மாளிகையில்போய்ச்சேர்ந்து மன்னன்சகாதேவன்
விசுவபிர்மதச்சர்களை விரைந்தோடியழையுமென்றான்
அப்போதுகாவலர்க ளழைத்தோடிவந்தார்கள்
ஆயிரம்தச்சர்களை யழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்தார்கள் மன்னன்சகாதேவனைத்தான

எங்களையழைத்தபணி யாதென்றுகேட்டார்கள்
விசிஷமரைகாழிகையில் திருமியுங்கூண்டையென்றான்
ஒருபக்கம்பார்த்தாலே யுச்சிதக்கூண்டைபோலே
மறுபக்கம்பார்த்தாலே மச்சுவீடுபோலாக
பத்துசுற்றுக்கோட்டையதாய்ப் பக்கங்கதவடைத்து
வாசலுக்குவாசலது வச்சிரத்தாள்போட்டு
சாவியுஞ்சங்கிலியுங் காப்பாருமில்லையுமென்றான்
ஆயிரந்தச்சர்களு மக்கணமேசொப்பனிட்டு
விசிஷமரைகாழிகையில் நியமித்தார்விசுவகர்மர்
சோடித்தோமென்றுசொல்லித் தெண்டனிட்டுப்போனார்கள்
அப்போசகாதேவன் அங்கெனவேதாமெழுந்து
தேனாத்திருப்புகிற சூரனைத்தானழைத்து
குதிரையலங்கரித்துக கூண்டிலேகட்டுமென்றான்
பாராசாரிப்புரவிகளைப் பாங்காயலங்கரித்து
கூண்டுக்கழகாக குதிரைகளைக்கட்டுமென்றான்
சாஸ்திரக்கொடிவிருதைச் சமர்த்துடனேகட்டுமென்றான்
அங்கேசகாதேவ னம்புவில்லுங்கைபிடித்து
ஏறினான்கூண்டுதனி லெடுத்தடித்தார்பேரிகையை
இரவுகோல்கைபிடித்துச் சூதாகபோனானே
கூண்டைத்திருப்பியல்லோ கொண்டுவந்தான்பாளயத்தில்
செயங்கொண்டோமென்றுசொல்லி செங்கையில்வில்லெடுத்தார்
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைபேரியடிபடுது
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகொடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடுது
கண்டாளேயல்லியம்மாள் காற்றைப்போல்தேர்திருப்பி
வந்துமூண்டாளே வல்லிடிபோல்வளைந்தாள்
எட்டுந்தேசல்லசண்டை மூழுங்கிற்றேராயபேரி
விட்டாள்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தான்மறைய
ஒருவர்விடும்பாணம் ஒருவர்விலக்கிக்கொள்வார்
இருவர்சமானமாக யிருந்துசண்டையண்ணுகிறார்
அர்த்தசந்திரபாணங்களில் அல்லியொருபாணம்விட்டாள்
சகாதேவன்வில்முறியச் சமர்த்துடனேபாணம்விட்டாள்
வேகாளமாகவந்து வில்லைமுறித்ததுவே
வில்லுமுறியவேதான் வேந்தன்சகாதேவன்
வாள்கேடகந்தானெடுத்து மண்ணிற்குதித்தானே
முன்கந்துபின்கந்து முப்பத்திரண்டுகந்து
இந்திரசாலவித்தையி லெழும்பிவாரான்சகாதேவன்

அப்போதுஅல்லிபரு மாரனைக்குகாண்பார்த்து
காரனைக்கள்போடுகிறாள் கைலாகுபண ணுகிறாள்
கருடப்பாய்ச்சல்தானெடுத்துக் கொப்பெனவேபாயுகிறாள்
புலியும்புலியுமது போலெதிர்த்தாற்போல்
யானையும்யானையுமாய் அதிர்ந்துயெதிர்த்தாற்போல்
சிங்கமுஞ்சிங்கமுமாய் சீறியெதிர்த்ததுபோல்
கொக்கரித்துவாளிவீசி கொற்றவனுமாடுகிறான்
துள்ளுமானகுட்டியைப்போல் துள்ளுகிறாளல்லியம்மாள்
ஓடிவயாளிபாய்பாணைப்போ லுபாயமாய்ச்சகாதேவனை
கூண்டிற்குகித்தானே கொப்பெனவேசகாதேவன்
ஓடிப்போனானென்று உலகளூராசகன்னி
கூடக்குதித்தாளே கூணத்தினிற்பாய்ந்தாளே
முன்வாசற்புகுந்தவனும் பின்வாசலோடலுற்றான்
அவ்வாசற்புகுந்தாளே அல்லிமலர்நாயகியாள்
எங்கேபோனான்கள்ளனென்று இளக்கொடியாள்தேடுகிறாள்
ஐந்தாங்கட்டுவாசலிலே அல்லியம்மாள்தானபுகுந்து
அவ்வாசல்கதவடைத்து அருங்காப்பாள்பூட்டினானே
சன்னல்கதவடைத்துத் தப்பாளும்போட்டானே
ஐந்துவாசற்கதவடைத்து ஆணழகன்வெளியானான்
அகப்பட்டாளல்லியென்று அடியுமென்றான்பேரிகையை
செயங்கள்செயங்களென்று செயபேரிகொடுமென்றான்
அகப்பட்டாளல்லியென்று அடிபடுதேபேரிகைகாண்
சிக்கினாளல்லியென்று சிணுங்குகிறார்
அத்தனைபேர்களுமே அனைவருக்கெட்டிவிட்டார்
சந்தோஷப்பட்டார் தருமருடசேனையெல்லாம்
தம்பிமார்சேனையெல்லாம் தென்மதுரைசேர்ந்துவிட்டார்
அப்போசகாதேவனுங்கையமர்த்தானே
கூண்டைத்திருப்பியே கொண்டுதான்பட்டணத்தில்
அருச்சுனன்கண்ணருகே அடிபணிந்துகொண்டிட்டான்
தென்னவனின்சகதேவன் சொல்லுவான் மெய்ருபார்த்தன்
அல்லியுடன்சண்டையிட்டேனும் அப்போதுபோனேனப்பா
அங்கிருந்தபடியாகவே வந்துதானகப்பட்டுக்கொண்டேனிலே
கொண்டையப்பிடித்துக் கூண்டிலடைத்துவந்தேன்
மதுராபுரியண்டையாழ்வாசியல்லியரை
நேரேதீச்சண்டைசெய்யும் துரைசொக்கேகொண்டுவந்தேன்
அவ்வார்த்தைதானைக்கேட்ட டருச்சுனனும்மனமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டானே தானத்தியும் மார்பனை
அன்னநடையுமெல்லிடையாள் ஆரணங்கைக்காணவழைத்து
காமடந்தையரை நன்றாலக்காணவழைத்து
சேரவெனக்கு கப்பத்திரையைத்தானழைத்து
நானசெய்தகாரியத்தை நாயகமேகேளீர்

பாயவரும்யானுமாக வனவாசம்போனபோது
தீர்க்கயாத்திரைபோகையிலே செய்தபிழைதீர்க்கேனும்
ஆதிசிவனைநான் அடிவணங்கவேணுமென்று
மதுராபுரியிலே மாணிக்கச்சொக்கலிங்கம
பிட்டுச்சுமந்த பிதாவைக்காணவென்று
மதுரைக்குப்போகிற வழியிலேயங்கொருவன்
அழகனாஞ்சிங்கையுமாய் அக்கொருவனைபுலப்பிதின்றான்
மதுராபுரியாளும வாழ்வரசியல்லியர்கு
ஆனாருடமுகத்தெடுத்து உளப்பாறையாரிழக்கு
பழமுக்குச்சுரைந்தெனறு பகிரிபவனவிழுந்தான்
அல்லியரசாணியரசுகிலேயாள்கிறதும
அவளபிறந்தவனைகளும் ஆனதெல்லாம்சொல்லுமென்றே
ஆறாயிரம்பாணடியாக அறியகனஞ்செய்ததுவும்
ஆகிலாண்டசொக்கலிங்கம ஆங்கரக்கனைகிருபையினால்
அல்லியிலேமேலே அவள்பிறந்தவனைகளும்
வழிபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தசேனைமுனை
வெட்டித்தலைதுணித்து வீரபட்டங்கட்டினதும்
கொள்ளவுமப்பிள்ளைத்தக் கொடாதோடுப்பேனென்று
சேரசோழபாண்டியபிள்ளைகளச் சேருவதற்குவந்தனென்றாள்
ஆள்வருஞ்சநாதிமைய படிடபெண்ணென்றாள்சேருதலால்
மூச்சுக்கொட்டாதெருவிரகட்டி பொய்குழலாளாணடிருந்தால்
இவ்வாத்தைதானம்கட்டெடபனைதுகாணாமல்
கட்டினவிருசாறுத்துக் கலியாணஞ்செய்யவென்று
என்றுமனதிலெண்ணி எட்டுநாளாகாத்திருந்தேன்
பத்தினிபானவள் பாரிவேட்டைபோனதுவும்
பெண்வேஷம்போட்டுமெல்லோ பினனேதொடர்ந்துபோனேன்
கரும்புரவிமேலேறி மான்வேட்டையாடையிலே
ஆனைதமாரியருக் சம்புவொருக்கிதந்தேன்
வேட்டைகளடியே வெக்கசளைத்தவளும்
ஆலமரத்தடியில் உறங்கியிருத்தாளே
காலும்பிடிக்கேனே கதையொன்றுசொன்னேனே
ஆவடையளங்காட்டவொன்று ஆரமுற்றிக்கொண்டேன்
அவளபோய்மற்றுருள் மாறாருவேடங்கொண்டேன்
பித்தமபிடித்தவன்போல் பெருமையித்தியங்கொண்டவனாய்
அல்லியதுபட்டணத்தில் அழுதுஇருக்கனத்தில்
வண்ணமருந்தெடுத்து வளமையாடியானுரைத்தேன்
அனைகந்த இவனைவிட்டு யாந்தெனனைபுரட்டுமென்றான்
அதினாலுத்தசாகாமல் உவன்திலேபாயிருந்தேன்
நாக்குமரத்தனிலே போடுமென்றுளெனனையவள்

செங்கமலதாதியைநா னுபாயமாய்க்கொன்றுவிட்டேன்
காளியம்மன்கோவிலிலே காவுபோடச்சொன்னாளே
பூதக்கிடங்கிலே போட்டடைக்கச்சொன்னாளே
பூதம்பணிமாறப் பிழைத்திருந்தேனவ்விடத்தில்
மாயனொருபெண்ணாகி வரவழைத்துக்கொண்டுவந்தார்
ஆண்டியைப்போல்வடிவெடுத்து அல்லி தன்வாசலிலே
வண்ணபடமெடுத்து மாதுபிச்சைவாங்கிவந்தேன்
மாயன்பிடாரனானார் வண்ணவிதப்பாம்பானேன்
பாம்புருவாய்ப்போயிருந்து படுக்கையிலேநான்கலந்து
பொற்கொடிமாதினுக்கும் புத்திரனுண்டாக்கிவைத்தேன்
மற்றொருவேஷமது மறுநாள்வடிவெடுத்து
பெருமாளந்தமாயவனார் பிராமணப்பெண்ணானார்
மெத்தக்கிழவனைப்போல் வேதியனாய்வடிவெடுத்து
அத்வானமானகாட்டில் தண்ணீர்பந்தல்வைத்திருந்தோம்
அதுவேஷந்தன்னுடனே அரண்மனையிற்போயிருந்தேன்
தேவேந்திரனைநோக்கி செய்தேன்பெருந்தபசு
ஆனைத்தலைபோலே அழகானமங்கிலியம்
தும்பிக்கைபோலாகத் திருமங்கிலியச்சரடும்
கொடுத்தனுப்பவேண்டுமென்று கொப்பெனவேதவஞ்செய்தேன்
மாயத்திருநீறும் மங்கிலியந்தந்துவிட்டார்
மாலைப்பசுங்கிளிக்கு மங்கிலியந்தரித்துவிட்டேன்
ஆருமறியாம லங்கொருவர்காணாமல்
கட்டினவிருநூறுக்குக் கடுகியேவந்துவிட்டோம்
நான்குமாதங்கெர்ப்பமது நடக்குதுகாண்மாதினுக்கு
இன்னவனென்றுசொல்லி என்னையறியமாட்டாள்
கழுத்திலேமங்கிலியங் கட்டினவனையறியாள்
தரணியிலுள்ளராசர்களை வாவென்றழைத்தவளும்
நெய்களைகாச்சியல்லோ கைகளைத்தலையுமென்றாள்
மண்டலத்துராசரெல்லாரும் வந்துசத்தியஞ்செய்தார்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்குடித்துவிட்டான்
ஆகையினாலேயவள் அமருக்குயிங்குவந்தாள்
தர்மமுடியானும் சகாதேவன்பிடித்துவந்தான்
புலிக்கூண்டிலேயடைத்துப் பொற்கொடியைக்கொண்டுவந்தான்
இந்தவயணமெல்லா மேங்கிழைக்குநீயுரைத்து
நம்பிக்கைவாங்கியே நாயகியைவெளிவிடுங்கள்
கோபங்களாற்றுங்கள் கொம்பனையாள்நாயகிக்கு
மனந்தேறச்சொல்லுங்கள் மாலையிடப்பாருங்கள்
சத்தியத்தைவாங்கி தையலைவிட்டுவிடும்
ஆயுதத்தைவாங்கியேதான் அப்புறத்தில்விட்டுவிடு
என்றதுசொல்லியே யெழில்விசையனனுப்பிவைத்தான்

திரௌபதை முதலானவர்கள்வந்து அல்லியம்மாளை மனந்திருப்பி மாலையிடச்செய்தது.

அப்படியேயாகுமென்று அன்னநடைமாதர்களும்
திரௌபதிராககன்னி சுபத்திரைவருகிறார்கள்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மற்றுமுள்ளோர்வருகிறார்கள்
வாசலும்வாசலது படியேழுங்கடந்து
புலிக்கூண்டுதன்னருகே போய்ச்சேர்ந்தார்மாதரெல்லாம்
தோராவடிவழகி துரௌபதியாளேதுசொல்வாள்
ஆடியம்மாளே யழகானகூண்டிலேதான்
இப்பெரியகூண்டிலேதா னிருக்கிறவளார்காணும்
வாயைத்திறந்துநீ வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
மகுடத்துரைச்சியவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்
என்னசொல்வேநாயகியே என்தலைவிதிப்படியே
ஆருக்கடங்காம லரசுநிலைசெய்திருந்தேன்
வயிற்றிற்பிறந்ததில்லை வன்கொடுமைசெய்ததில்லை
குடலிற்பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமைசெய்ததில்லை
ஓடுகிறதண்ணீரி லுள்ளேமணற்சேறுமுண்டு
அடிக்கிறகாற்றதனி லலைகாற்றுரும்புமுண்டு
ஆலகாலகண்டருக்குக் கண்டங்கறுப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்காணுலுங் கொஞ்சங்கறுப்புமுண்டு
மயிரேகறுப்பொழிய மற்றக்கறுப்புமில்லை
புருவங்கறுப்பொழிய பின்னைக்கறுப்புமில்லை
ஆறுபிரமபாண்டியர்க ளரியதவஞ்செய்தார்கள்
மாளுகிறோமென்றுசொல்லி மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்றுநான் மலரிலவதரித்தேன்
அல்லியிலைமேலே ஆரணங்குபெண்பிறந்தேன்
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வெட்டித்தலைபிளந்து வீரபட்டங்கட்டிகொண்டேன்
நீன்முகனைக்கொன்றுநான் நீலிபட்டங்கட்டிகொண்டேன்
எல்லைபாராண்டு இருந்தேனம்மாவிக்காலம்
சேரவருமாப்பிள்ளைக்குச் சேருபந்துதருவேனென்றேன்
ஆளவரும்சம்பந்தியை யடிப்பேனென்றேன்சேருபந்தால்
பொம்மைவிருதுகட்டிப் பூமியரசாண்டனம்மா
எவனோதிருட்டுப்பயல் எனகழுத்தில்மங்கிலியம்
தாலியைக்கட்டினானே தனிவிருந்தையறுத்துவிட்டான்
அறிந்துபிடிக்கவென்று ஆனைவரையும்வரவழைத்தேன்
நெய்தனைக்காய்ச்சியே கையைத்துவையுமென்றேன்
நெய்யைக்குடித்துவிட்டா னின்மூடனவனும்

சண்டைக்குவந்திடத்தில் சமர்த்துகளைக்காட்டாமல்
எதிரேயிருந்தல்லோ வென்சமர்த்தைப் பார்க்கவேணும்
என்னை மோசஞ்செய்தல்லோ இக்கூண்டிலடைத்தானே
சரியாகநிற்கவேண்டுஞ் சமர்த்துகளைக்காட்டவேண்டும்
வெளியேவிட்டுச்சொல்லும் வீரியத்தைக்காட்டுகிறேன்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யேதுசொல்வாள் துரௌபதியாள்
கழுத்திலேமங்கிலியம் கட்டினவண்ணமெல்லாம்
அங்கலிங்கியத்தைக் ஆணவத்தைச்சொல்லுகிறனே
காட்டிலே வேட்டையாடநீ கடுகவரும்போது
பெண்வேஷம்போட்டுமல்லோ பின்னேதொடர்கிலையோ
அம்புபொறுக்கிலையோ ஆணைக்கையுங்களுக்கு
கலும்பிடிக்கலையோ கதையென்றுஞ்சொல்லலையோ
பித்தம்பிடிக்கவர்போல் பெருநாருந்தானிந்து
வண்ணணாருக்கெடுக்கு தண்ணீரிலுமிரக்கலையோ
அல்லியென்றவாளே நீ அதிககோபங்கொள்ளாதே
ஆற்றிலேபோட்டுநீ யவரைப்பிசட்டலையோ
தூக்கிலேபோடுமென்றாய் துப்பப்பசுங்கிளியே
காளியம்மன்கோயிலிலே காவுகொடுக்கசொன்னாய்
பூதக்கிடங்கிலே போட்டடையுமென்றுசொன்னாய்
மக்குருமாறசெய்வகளை மணவாளனென்றழுது
தன்புருஷனென்றுசொல்லிக் கானழைத்துப்போகலையோ
ஆண்டிபறைபோலவந்த அல்லியேயுன்வாசலிலே
மடலூர்ந்தவுக்கனை வாசலிலிருக்கும்போது
பாம்புகளைவிட்டுநீ பண்டாரத்தைக்கொல்லுமென்றாய்
பாம்புபிடாரனைப்போற் பத்தினியருகையிலே
பாம்பாகவேடங்கொண்டு படுக்கலையோவுன்னிடத்தில்
உன்னிடத்திற்போகஞ்செய்து உனக்குமைந்தனுக்கிவைத்து
பார்ப்பானைப்போலவந்து பள்ளிமலைசூட்டலையோ
தாலிதரித்தவர்தான் தருமர்தம்பியர்ச்சுனன்காண்
உன்னை-தாலிகட்டிவந்ததனால் சமர்த்தென்றும்பாராதே
அல்லியிலைமேலே அதிசயமாய்ப்பெண்பிறந்து
மெக்கப்பெரியதென்றுபாராதேயல்லிபரே
நான்-அக்கினியிற்பெண்பிறந்த அதிசயத்தைநீர்கேளும்
வயிற்றிற்பிறக்கவில்லை வளைமைசெய்யவில்லை
குட்டிலேபிறக்கவில்லை தலைக்கொடுமைசெய்யவில்லை
சந்திரந்தமச்சமுண்டு சற்றோரப்புமுண்டு
குண்டுமணிக்காணலும் மொஞ்சங்கமலப்புமுண்டு
எனக்கு-மயிரேகமயப்பொழிய மற்றமறுப்பில்லை
புருவக்கறுப்பொழிய பின்னேகறுப்பில்லை
மாசிலாப்பெண்பிறந்தேன் வளருகிறேனக்கினியில்

நெருப்பிற்பிறந்தேனே நீலப்பசுங்கிளியே
பாஞ்சாலநெக்ஷயத்தில் பிறந்தபதிவிரதை
மந்திரகிரிமேடைதன்னில் யச்சனையில்பெண்பிறந்தேன்
அருச்சுனனைமாலையிட அக்கினியில்பெண்பிறந்தேனே
அரக்குமாம்மாளிகையி லேவரிறந்தாரென்று
செய்திதெரிந்து துயரமிட்டாரென்தகப்பன்
ஐவரிறந்தாரென்று ஆயாசப்பட்டார்கள்
நாணமீறிவளர்ந்தேனே மெல்லிருதுவானேன்
போதவளர்ந்தேனே பிள்ளைபெருங்காளானேன்
கொள்ளவேவந்தவர்கள் கேட்டானகோடியுண்டு
மாலையிடவந்தவர்கள் மட்டுமிதங்களில்லை
அப்போதருச்சுனரு மன்றுமொருபார்ப்பானாய்
குஷ்டரோகிபோலாகக் கொற்றவரும்வடிவெடுத்தார்
பாஞ்சாலன்பந்தலிலே பார்ப்பான்போல்வந்திருந்தார்
அப்போதென்தகப்பன் ஆலோசனையேதுசொல்வார்
வில்லைவளைத்தவற்கு செல்விதனைக்கொடுப்பேனென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட் டரசமுடிராசர்கள்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்துவில்வளைத்ததில்லை
திக்கரசையாண்டதொரு துரைகளெல்லாம்வந்தார்கள்
வானவர்கே ளிந்திரரும் வந்துவில்லைவளைத்தார்கள்
மண்ணுலகராசர்களும் வில்லைவளைக்கதில்லை
தேசத்துராசாக்கள் வில்லைவளைத்ததில்லை
அரசுமுடிராசாக்கள் அவ்வில்லைவளைத்ததில்லை
திக்கரசராசாக்கள் சிலைவளைக்கமாட்டாமல்
வெட்கங்கள்கெட்டாரே வேந்தரந்தராசாக்கள்
ஆராலுமுடியாது அவ்வில்லைவளைப்பதற்கு
வந்தவந்தராசாக்கள் மானங்குலைந்தார்கள்
அப்போதுஉன்புருஷ னர்ச்சுனண்டியாணழகன்
பார்ப்பானைப்போலிருந்து பார்த்திபன்தானெழுந்து
தேவாதிதேவர்மெச்ச துரைகளெல்லாம்பார்த்திருக்க
விஷ்ணுவும்பிர்மாவும் வியர்ந்துநடுங்கிடவே
விண்ணிரண்டுந்தானதிர அவ்வில்வளைத்தாரே
நீர்பார்த்தமீனெய்தார் நித்திலங்கபூமுடியார்
என்னைமாலையிட்டாரே யெழிலவிசையனர்ச்சுனரும்
எனக்கொருகுறைவுமுண்டோ வென்னுடையதங்கையரே
இவ்வார்த்தைதான்கேட் டேதுசொல்வாள்நாககன்னி
அல்லியரேயப்பிபரோ அதிசயத்தைநீர்கேளும்
நான்இந்தவுலகமல்ல இன்னுட்டுமனுஷியல்ல
நாகலோகம்பெண்பிறந்த நாககன்னிநானல்லவோ
ஊருமொருமாணிக்கம் பேருமொருமாணிக்கம்

ளே

சந்திரனைப்போலே தளுக்குற்றாள்தோகைநல்லாள்
குன்றுமேற்சந்திரன் குதித்தெழுந்தபாவனைபோல்
மகுடத்துரைச்சியவள் வந்தாள்வெளியாக
மூடிச்சிவிகைவைத்தார் முன்றாலேயல்லியற்கு
ஏறினாள்சிவிகைதன்னி லெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
அந்தப்புறத்திலே யாரணங்கைகொண்டுசென்றார்
பத்தாங்கட்டரண்மனையிற பத்தினியைக்கொண்டுசென்றார்
சிவிகைதனைவிட்டிறங்கிச் சென்றாளேமாளிகையில்
கெண்டிகையிற்றீர்த்தமது கொண்டுவந்துமுன்வைத்தார்
கைகாலுஞ்சுத்திபண்ணிக் கனிவாயைக்கொப்பளித்தாள்
அழகுள்ளமண்டபத்தி லாரணங்குபோய்ச்சேர்ந்தாள்
பந்திப்பாய்மேலாகப் பாங்குடனேவந்தமர்ந்தாள்
வாழையிலைபோட்டு வரிசையுடன்நீர்தெளித்து
மல்லிகைமொக்குபோல் மாற்றுவெள்ளம்நீர்போல
போசனமும்பாவித்துப் பொற்கரியும்வைத்தார்கள்
பத்துவகைக்கரியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
சக்கரைப்பாற்போசனமும் முப்பழமும்போசனமும்
உண்டுபுசித்தார்க ளுரிமையுடனெல்லவரும்
கைகாலலம்பினார்கள் கனிவாயுஞ்சுத்திபண்ணினார்கள்
மற்றுமொருமண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தாரெல்லவரும்
சந்தனமும்புஷ்பமும் தாம்பூலந்தான்கொடுத்தார்
வாங்கிதரித்தார்கள் மண்டபத்தில்கொலுவில்வந்தார்
ஆனைநடை திரௌபதையாள் அருச்சுனரைத்தானழைத்து
கலியாணமுகூர்த்தமது கடுகெனவையுமென்றாள்
ஓலையெழுதியே ஊருக்கனுப்புமென்றாள்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க ளனைவோர்க்குமோலையது
எழுதியனுப்புமென்றா ளின்பத்திரௌபதையாள்

கலியாணவோலையெழுதி இராசருக்கனுப்புதல்.

அவ்வார்த்தைதான்கேட் டருச்சுனருமனமகிழ்ந்து
அண்ணன் தருமராசருக் குறிக்கையிட்டானருச்சுனரும்
சாஸ்திரபிராமணரைச் சடுதியிலேதாமழைத்து
ஊர்க்கணக்கப்பிள்ளைகளை யுத்தமரைவரவழைத்து
சின்னக்கணக்கர்களைச் சிறப்புடனேயழைத்து
இக்கடிமுறையிலே தெசம்நல்லமுகூர்த்தம்வைத்து
அல்லியருச்சுனற்கு மமுகூர்த்தம்வைத்து
ஆறாயிரம்பாண்டியர்க ளனைவோரும்வாருமென்று
எழுதியென்றோலையது இன்பமுடன்தருமலிங்கம்
அப்போதுகணக்கப்பிள்ளை அன்புடனேஓலைகொண்டு
கழுப்பனைப்போலே இருபக்கங்காம்பரித்து
தாழைப்பனைபோலே தலைபக்கங்காம்பரித்து

வாரியதோலையிலே மஞ்சளைமேற்பூசி
ஆறாயிரம்பாண்டியர்களையன்மார்தங்களுக்கு
வக்கணையாகவேதான் வைத்தெழுதினார்கள்
எழுதியவோலைதன்னைச் சுருள்மடித்துகந்தார்கள்
செந்திருக்கந்தான்போட்டுத் திருவடிக்கீழ்வைத்தார்கள்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு நடந்தாரேகணக்கபிள்ளை
ஓலைதனையெடுத்து உத்தமனார்தருமலிங்கம்
காற்றிலதிகமான கடுந்தூதரையழைத்து
மலையுட்டனே தலைகொடுக்கும் மன்னவரைத்தானழைத்து
ஓலைகொண்டுபோமென்றார் உத்தமனார்தர்மலிங்கம்
இந்திரபுரந்தாண்டி இடலானகாடுவிட்டு
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுசுனைதாண்டி பதிகவணந்தாண்டி
குன்றுமலைதாண்டி கொப்பெனவே தூதாட்கள்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் வந்துவிட்டார்தூதாட்கள்
பாண்டியராசர்முன்னே பாங்குடனேஓலைவைத்தார்
ஆறாயிரம்பாண்டியர்கள் ஐயன்மார்முன்னேவைத்தார்
சாஷ்டாங்கமாகவே சரணமிட்டார்தூதாட்கள்
ஓலைதனைப்பிரித்து உத்தமர்கள்தான்மகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டார்கள் தர்மமுடிராஜாக்கள்
நாமும்வருவோமென்றார் ராஜாக்கள்பந்தலுக்கு
ஆறாயிரவர்களு மையன்மார்பயணமானார்
பொன்னின்மலைநாடாளும் பேரெழுதியவர்கூட
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னர்பயணமானார்
யானைபரிவார மடங்கலும்பயணமானார்
துரியோதனராஜனுக்குச் சுருளோலைவந்ததுகாண்
துருபதேசனுக்குச் சுருளோலைவந்ததுகாண்
மத்தரதேசனுக்கு வந்ததேஓலையது
மண்டலத்துராசருக்கு வந்ததேஓலைகள்தான்
கல்யாணஓலைதன்னைக் கண்டந்தராஜாக்கள்
சகலமானபேருஞ் சந்தோஷமாய்வருகுறார்கள்
இக்கரைசையாண்டகொரு துரைகளெல்லாம்வாரார்கள்
மண்டலத்தையாண்டவர்கள் வருகிறார்துரைகளெல்லாம்
மேளம்முழங்கிற்று மும்மண்டலந்தானதிர
செந்தூளெழும்பியது சூரியனைக்கப்பிறங்கே
கருந்தூளெழும்புவது கதிரோனைக்கப்பிறங்கே
முத்தைப்பிளந்தார்கள் மூன்றுங்கால்நட்டார்கள்
பவளம்பிளந்தார்கள் பந்தக்கால்நாட்டினார்கள்
வெள்ளியால்கால்நிறுத்தி வெற்றிலையால்பந்தலிட்—
மூங்கில்பிளந்தார்கள் முச்சூடும்பந்தலிட்டார்
கரும்பாலேகால்நிறுத்தி அரும்பாலேபந்தலிட்டார்

பச்சோலைபந்தலது யாங்காயலங்கரித்து
வன்னிமரம்கமுகுமரம் வாசலெல்லாம்நாட்டினார்கள்
சோலைபலாமரமும் தெருவெல்லாம்நாட்டினார்கள்
வாழைமரங்களது வாசலெல்லாநாட்டினார்கள்
மாவிலைதோரணமு மகுடதோரணங்கட்டினார்கள்
எங்கெங்குஞ்சோலைகளு மெத்திசைதோரணமும்
கண்ணாடிசல்லிகட்டிக் கவரிமான்குச்சுவிட்டு
பஞ்சவர்ணக்கிளிகளை பந்தலிலேதூக்கிகட்டி
அன்னமுமயிலினமும் அழகுபெறக்கட்டினார்கள்
சன்னலிலேபனிநீருஞ் சாடினாரெத்திசையும்
நிலகோலமிட்டார்கள் நிலமெல்லாம்பூத்தெளித்தார்
அத்தர்புனுகுகளை அள்ளித்தெளித்தார்கள்
பட்டுரத்னப்பாய்போட்டார் பந்தலுக்குள்ளாக
சாரத்தலைக்கணையுஞ் சகலாத்துதிண்டுவைத்தார்
அந்தச்சபையத்தில் அனந்தங்கோடிராஜாக்கள்
வருகிறதுரைகளென்றால் மட்டுமிதங்களில்லை
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி வந்தார்துரைகளெல்லாம்
சந்தனவடிவழகர் தருமருக்கேதெண்டனிட்டார்
பந்தலில்வந்தமர்ந்தார் பாங்குள்ளராஜாக்கள்
அத்தண்டபெண்களுமனைவோருஞ்சிவிகைவிட்டு
அந்தப்புரத்திலேயனைவோரும்போய்ச்சேர்ந்தார்
சாஸ்திரப்பிராமணர்கள் சகலரும்வந்தமர்ந்தார்
செந்நெல்லைக்கீழ்பரப்பிச் சேஷமணைபோட்டு
மணவறையைப்போட்டார்கள் மாப்பிள்ளையைக்குந்தவைத்தார்

அல்லியரசாணியை அருச்சுனன்மாலையிடுதல்.

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுமாக வந்தமர்ந்தார்பந்தலிலே
சேஷமணைமேலே சீருடனேவந்தமர்ந்தார்
செந்நெலரிசிகொண்டு தெற்குநோக்கிப்பொங்கலிட்டார்
நாவிதன்வந்துநின்றான் நல்லமணப்பந்தலிலே
பாலால்முகம்துடைத்தார் பத்துவிரல்நகம்வாங்கி
பணிசெய்வோன்சங்கூத பார்த்தீர்குடைகவிய
சங்கீதமேளங்கள் சபையில்முழங்கிநிற்க
வெற்றிசங்கூதவே விருதுமேளமடிபடவே
சிக்கைகழித்தார்கள் சீராயிருவருக்கும்
மூன்னூறுபிராமணப்பெண் மூன்றுநலங்குசெய்தார்
எழுநூறுபிராமணப்பெண் ஏழுநலங்குசெய்தார்
மஞ்சனச்சாலையிலே மஞ்சணீராட்டிவைத்தார்
ஸ்நானங்களாட்டினார் தாமமுடியார்க்கும்
நீர்காட்டியுலத்தினார் நிலங்கிள்ளிகாப்புமிட்டார்
ஈரத்துகில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையு மண்டபத்திற்கூட்டிவந்தார்
அலங்காரம்பண்ண லுற்றா ரழகாயிருவரையும்
எழில்விஜயராசாவை எப்படியலங்கரிப்பார்
கோதிமுடித்தார்கள் கிறிக்கொண்டைபோட்டார்கள்
உட்கொண்டைபோட்டார்க ளுநமாலைக்கட்டினார்கள்
வண்டித்தலைப்பாகை மன்னனுக்குத்தான்தரித்தார்
முத்துகடுக்கனது முகமழகாய்ச்சோதிவிட்டு
முத்துகலிக்கத்துரூய் முன்னெற்றியிலேசொருகி
லலாடச்சிங்கத்துராவு நடுத்தலையிலேசொருகி
ஓட்டுக்கடுக்கனது உலகம்விலைபெறுமே
பச்சக்கல்முருகுகளைப் பதித்தார்களர்ச்சுனர்க்கு
வச்சிரக்கடுக்கனுடன் மாணிக்கக்கடுக்கனிட்டார்
கண்டசரங்களுடன் கனவிதவாபரணமும்
மோகனமாலையுடன் முத்துச்சரப்பளியும்
ஐந்தாம்பிறைபோல அடுக்கடுக்காய்ப்பதக்கம்
சிங்கமுகக்கடகம் சீறுனபாசிபந்து
அரைநாண்கயிருகளு மைந்துவிரல்மோதிரமும்
நீட்டிவைக்குங்கால்களுக்கு நெரிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளம்பூசல்லடமாம்
சந்திரகாந்திதட்டிகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
பூவிழைத்தஅங்கிதன்னை பூட்டியலங்கரித்து
பொன்னிழைத்தபட்டாடை போட்டார்கள்வல்லவாட்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லித் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சந்தனபொட்டுமிட்டார் தருமாதப்பியர்ச்சுனற்கு
மல்லிகைமாலைதன்னை மார்பிலணிந்தார்கள்
அருச்சுனரைசோடித்தா ரழகுபெறத்தோழரெல்லாம்
ஆறுயிரம்பெண்களனைவோருஞ்சோடித்தார்கள்
சம்பங்கியெண்ணெய்கொண்டு தடவிமயிராற்றி
சீவிமயிராற்றி சிமிள்போலேகொண்டையிட்டு
ஒவ்வொருமயிருக் கொவ்வொருபொன்னிதழாம்
பூவிதழும்பொன்னிதழும் பூட்டியலங்கரித்தார்
கட்டிமுடித்தகொண்டை காதின்கீழ்சோதிமின்ன
சுற்றிமுடித்தகொண்டை சூரியனைத்தோற்றடிக்கும்
ஆண்மயிலைப்பெண்மயிலை யண்டையிலேசேர்த்தார்கள்
சந்திரனைசூரியனை சரியானபிறையணிந்து
பக்கத்திற்சேர்ந்தார்கள் பல்லியாழ்வார்பிறையும்
பல்லீடுமெல்லீடு பக்கமயிர்கொலுசும்
அருகுகொப்புசொருகுவாளி அன்னகொப்புமணிந்தார்கள்
பச்சக்கல்முருகுகளும் பதித்தார்களல்லியற்கு
மூக்குத்தியட்டிகைமேற்கத்திரிபாவிலையும்
நாகரீகக்காரையது நடுக்கழுத்திற்பூஷணமாம்

யானைமேலர்ச்சுனரு மத்தனைத்திலக்கியரும்
வந்தாரிருவருமா யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
சண்டாபறக்கவிட்டார் தனிபேரியடித்தார்கள்
யானைமேல்பேரிகையும் குதிரைமேல்டங்காவும்
ஒட்டகமேல்நகபத்தும் ஓசைமுழங்கவேதான்
சங்கீதமேளமது சபையில்முழங்கவேதான்
எக்காளஞ்சின்ன மெழில்பெறவேயூதிவர
பாஞ்சசன்னியந்தேவதத்தம் பலவாத்தியமுழங்க
சாமரங்கள்சின்னம் யெக்காளமூதிட
பகல்வத்திமத்தாப்பு பட்டம்பகல்போல்பிடித்தார்
புருசவெடிபாணம் போசமுழங்கிடவே
நட்சத்திரபாணமது நன்றாய்முழங்கிடவே
ஆடாதகூத்துகளும் அரும்பலனிநாடகமும்
கேளிக்கைதன்னுடனே கீர்த்திமன்னனர்ச்சுனனும்
நான்குதெருக்கோலம் நன்றாய்வருகிறார்கள்
தண்ணீர்தெளிப்பார்கள் சாம்பிராணிபோடுவார்கள்
வாழைகமுகும் வாசலெல்லாங்கட்டுவார்கள்
திலக்கோலமிடுவார்கள் நிலமெல்லாம்பூத்தெளிப்பார்கள்
ஊர்கோலமாகியே யுத்தமர்கள்வந்தார்கள்
ஆலஞ்சுழற்றினார்க ளர்ச்சுனர்க்குமல்லியர்க்கும்
திருஷ்டிகள்சுத்தியே தெருவிலேகொட்டுவார்கள்
வாகனங்கள்விட்டிறங்கி மண்டபத்திற்போய்ப்புகுந்தார்
பாலும்பழங்களுண்டு பசியாறிவீற்றிருந்தார்
ஐந்தாறுநாள்சென்றபின்பு உத்தண்டராசாக்களும்
அவரவர்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போகவென்று
தருமர்செலவதினால் தானடந்தார்மாளிகைக்கு

பாண்டியரும் அல்லியரும் விடைபெற்று மதுரைக்குவந்தது

ஆறாயிரவ ரையன்மார்தாங்கள்முதல்
மூடுசிவிகையிலே மெல்லியரைவைத்துக்கொண்டு
காலாளுஞ்சேவகருங் கடுகப்பயணமானார்
தருமர்செலவதினால் சந்தோஷமாயெழுந்து
யானைகளுஞ்சேனைகளும் யாவர்களுமாக
மேளமுழங்கிவர முடிமன்னர்போகிறார்கள்
மதுராபுரிபட்டணத்தில் வந்தார்களெல்லவரும்
நான்குதெருக்கோலம்வந்து நாயகிபோய்ச்சேர்ந்தார்கள்
மண்டபத்துக்குள்ளாக வந்தபார்த்தாரெல்லோரும்
அப்போதுஅல்லியரு மாசக்குளித்தாள்

அல்லியரசாணி பாலகனைப்பெற்றது.

ஓராந்தான்மாதமது ஒருதிக்கட்கிழமையிலே
இரண்டாந்தான்மாதமது இரண்டுதிங்கள்தானுச்சு
மூன்றாந்தான்மாதமது மூக்குநெருக்கைமூகக்கறுத்தது
நான்காந்தான்மாதமது நல்லசக்கையானுளே
ஐந்தாந்தான்மாதத்திலே அடிவயிறுகனத்திடுமாம்
ஆறாந்தான்மாதத்திலே யங்கமெல்லாந்தங்கநிறம்
ஏழாந்தான்மாதத்திலே இசைந்தசீமந்தஞ்செய்தார்
எட்டாந்தான்மாதத்திலே இளைப்புமதவிப்பாளே
ஒன்பதாந்தான்மாதத்திலே உடம்பெல்லாம்நோகுதென்றாள்
பத்தாந்தான்மாதத்திலே பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பப்பிரவாகனென்று பாண்டியர்கள்பெயருமிட்டார்
மாணிக்கத்தொட்டிலிலே வளருகிறானிந்திரனும்
இந்தக்கதைதன்னை யின்பமாய்பாவலரும்
விந்தையாயிக்கதையை விரும்பியபூவையரும்
அன்புமிகக்கொண்டல்லிக்கதைபடிக்க
துன்பமிகத்தீர்ந்து துரிதமுடனேபடிக்க
கோதைமார்தானைவாங்கிக் கொள்ளமனங்களிக்க
பேதைமார்தானேங்கிப் பெருங்களிப்பில்தான்குளிக்க
சொக்கநாயகர்படிக்க சுத்தமாயிக்கதையை
அக்கறையாகவேயனைவோரும்படிப்பதற்கு
இக்கதையையாவர்களும் மிசைந்துமேகேட்டவர்கள்
சொக்கர்பதியதனைச் சேர்வார்கள்வையகத்தில்
அருமையாய்க்கேட்டவர்களனைவோருந்தான்வாழி
பெருமையாய்க்கேட்டவர்கள் பெரியோர்கள்தான்வாழி
பாருலகிலிக்கதை படிப்பவர்கள்தான்வாழி
சீருலகுமேலிக்கதை சிந்திப்போர்தான்வாழி
தேவருமூவரும் யாவருந்தான்வாழி
ஆதிசிவனருளால் அனைவோருந்தான்வாழி
மாயனருளாலே மண்டலங்கள்தான்வாழி
தாயங்களுள்ளவும் களிப்புடன்தான்வாழி
சொக்கரருளாலே சுகமாகத்தான்வாழி
இக்கட்டுவாராமல் இருந்துமிகவாழி
அங்கயற்கண்ணம்மை யருளாலேதான்வாழி
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரோடி
பால்போல்மிகப்பொங்கி பாருலகந்தான்வாழி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்தான்வாழி
தீங்கில்லாமாதர்கள் செழித்துமிகவாழி
ஊழியூழிதோறு முலகங்கள்தான்வாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

வாழி விருத்தம்.

மாதவத்தோர்கள்வாழ்க மற்றுள்ளதேவர்வாழ்க
வேதமும்வாழ்கவீர சைவத்தோர்தாமும்வாழ்க
ஆதலர்முனிவர்வாழ்க அருந்தவரிஷிகள்வாழ்க
பூதலம்வாழ்கபூமி புவியுள்ளோர்வாழ்கத்தானே.

அல்லியரசாணிமாலை - முற்றுப்பெற்றது.

மங்களம்-ஜெயமங்களம்-நித்யசுபமங்களம்.

பூமிபரிபாலனுக்கும் புகழ்வடிவேலனுக்கும்
சேமமிகுசீலனுக்கும் செய்யவனுகூலனுக்கும்-ஜெய

வில்லழகர்பாண்டவற்கும் விண்ணவர்களாண்டவற்கும்
கொல்லழலின்மீண்டவற்கும் துய்யமுத்துதாண்டவற்கு-ஜெய

கற்புநிலைவிழியாட்கும் கனியனையமொழியாட்கும்
பொற்புறுசுழிபாட்கும் பொருகயலிவிழியாட்கும்-ஜெய

மன்னர்புகழ்நேசனுக்கும் தளங்கொள்மகாராசனுக்கும்
பன்னரியநேசனுக்கும் பத்திவிசுவாசனுக்கு-ஜெய

பாருலகிபல்லியற்கும் பன்னுமெழின்மெல்லியற்கும்
சீருலகுவல்லியற்கும் செருக்களவிலதிதியற்கும்-ஜெய

பாண்டியர்கள்யாவருக்கும் பரிமளசீலருக்கும்
ஆண்டியெனுந்தேவருக்கும் அவரடியர்மூவருக்கும்-ஜெய

மங்களம்-முற்றிற்று.